

Kyge Karla Egles

Piezīmes.

Sākot ar 1940-g. 1. janvāri.

1941. gada sākas 88. lpp. pusē

1942. gada sākas 145. lpp. pusē

v 9

1940.

Mierīga un klusa gaidu māiņa, ko atkal tā parasti
 pasveidījam mājās, Latvijā to kara postis, kas plūst
 jau daudzās lidās un nūfās Eiropas pūnē, mana
 pagaidām vēl tikai māsos, un īstēnībā, jo tie sīkē
 ierobežojumu, kas kara apstākļu iezāda dēļ, bijuši
 nepilnēnāmi un kas māsusi jāsākas apstādās, nav
 uzskatāmi par mazāk sāpētānām, daudzos pādījumos
 tie mās mēruki lielu grezību, bez kuras tiri labi
 mās iztikt. Piemēram, jāstilas jīnā māsādi un mās
 vēl valda tīnpat liela jīnība un lafātība kā
 tādos laikos, kad apstākļi nēglozīnās kāst. Jāstīnās
 vīnūsi no tādām lietām, kā apelsīnēm un citām
 gardumēm, ko ēveda no tālām jēnēm. Jācer, ka arī
 šādā Latvijā nē bēst, un uelēsi nē mās kara jōtta
 omāpāis dōps.

R. 440. 1.1.

4
Šāds ir ģenerālis Annyas Brifaderes godalgas lietotājs. To
ilguma, loti īpatnējais, spēcīgais un lielais dzejnieks
Aleksandrs Čells par pirmo Mūžības Marti. Apbū-
noplūmi vārpriekšī un nesākotī šoreiz to vārpriekšī
konkretā (un 5 locūli — Krišotys Jēkals, P. Jēser-Fremanys,
Jruaida lauda, J. Rujas un es), nesākotīnāmā
pārbaudā, ka tas patiesi ir augstāk šādāmā dāļpārba
vārba pēdējo tūjāpārba literārā vārba. Mūjā pārbaudas un
citas līdzībai dāļpārba bēdā tādā edā vārpārba
šom lemmam, un veltas bēdā manas laudas, ka vārpārba
kāda vārpārba vārpārba, pilnām pirmās pēdējsāna
konkretā. Jruantotāpārba rakstīcei, līdz vārpārba
pārbaudā Aidai Viedrai par mīkās bēdā jruantotāpārba
darbu Silmā. Čells ir liela mākslīcepārba un jāpārba
arī bēdā vārpārba personība, vārpārba to šādām ilgi
un epmu pēdējs par vārpārba tās atpārba un
pēdējs, ka pēdējs epmu vārpārba, vārpārba bēdā
2. 1. Pārba godalgā.

5

Patīkami un iecienīgi bija parīšu komunistu locāļiem,
ka Brīvaderis pirmizrī iļķētas tik labi un nōnprātīgi
pļōpīent ievērojamu dēļas darbu. Bet vēl patīkami,
ka tādas pat domās ir literāras, un arī plašākas aprindas.
Nēgum vēl savtāpīs bijī Jm nēlīnā, kas par to padalgu
nēpīcātos, kas pļēt to iebīlītos. Kāpī tīda Viedra, csk
dīrd, loti noskaitījis, ka to ievērojamu pirmizrī nās
saktēnupī nīpa par jām wājo (nīkīpatī jām, laidām, domā
cstādi) darbu. Bet lai jām nē nīpa godalgu Kultūras Fonds
un Latvī valstī un mārkas klauera vāi klās, csk, kas
vēstātās nē mārkas vērtībām, bet nēpīz jēc pōlōtīstas
konjunktūras barometra māpīcēlme.

R. Mo. 4. I.

Māpīs un jēks vīenkāris Jētas klauerkas Kōpōtū
valstī 1. rējūma „Krišlīu“ valstīs nē nīpas māpīs. Iradusījis
sī rējūma valstī autorī - es, Paulis Pētersons, Jānis Janders
un Konstantīns Raudīve, vējis mācstāpīs Romāns Sņīts un
vīēpa - Jētas klauerkas draudpēle Fīda Lauva. Jēlmas

barga avertina del, un estu iemeslu del, navi no pariem
 Rūdiem ierados, Pēteris, Ēmānis, tomēi parunās ar vīru Dēu
 bērni pēnētis. Sarunas bijam nojētas, bijam humoristiskas
 un rotalīgas, īpaši daudz asprātības parāda pati Jentis
 Mauriņa, nolasslāma it kā tū 1. sejmā ierīstus (itēnā
 tomēi vīrus pasas impriņtus) Katra 5. sejmā raksto autors
 raksturojums. Viena parāvefēs ar itēnās par literāras
 darības rakumu, tur izeldama jo Jentis mana atbilsta
 lomne. Gadu garuma no draugiem, kas par tādām vīru
 rakstus, irot valīcis loti maz parī. daži esot atīrātes,
 daži īpašātes no parās kādreizās draudzības, daži
 palūstī pat par naidīdību. Kāpēc jo lollāku parā vīru
 Jentis dāfot be, kas palūstī vīriņi vīrus gadus cauri.

Raja lepo. k. i.

Garāka saruna ar Jāni Plaudī (Atpūtas redaktors)
 par vīra vīriņu Jentis. Pārnetu vīru, ka
 vīrs rakst Jentis, vīriņu izlasot, nēkas vīriņos,

un vēlāki nāw sagrobums, kāpēc autoru izvēlējis tāpmi
 šādu virsrakstu. Vārtu sagrāst vēl, ja būtu būtu
 virsraksts Ielēnātie. Tam Paudis, pērtā, tērdams, ka
 patīgi labāk būtu Ielēnātie, bet es pām tolaik cits
 vārdi veickritis grāta un tā vārdi vārdi, Ielēnātie. Bet
 tas vēl nāw vārdi. Tācu, ka virsraksts nāw īdēnā ar tāpēc,
 ka Linardam Laicēnam ir šādu grāmata ar tādu pašu
 virsrakstu Ielēnātie (Valka 1918), bet Jānis Paudis ar drosu
 pienī vārdi, ka Laicēnam nāw jau tādas grāmatas nāwot,
 ja nāw, vārdi, vārdi ī šādu šādu kaut kur nodrūnāts.
 Vārdi labi pāprietot Laicēna darbus, to nāw vārdi
 vārdi grāmatā vārdi. Vārdi latviešu literatūrā vārdi
 pāprietot, kas lielāku darbu vārdi nāw vārdi vārdi ar
 virsrakstu Ielēnātie, nāw to vārdi vārdi vārdi, jo
 pāprietot literatūru labāk kā es. Tācu, ka pāprietot vārdi,
 kuri nāw labāk pāprietot literatūru, nāw nāw vārdi,
 nāw vārdi, es nāw vārdi nāw vārdi nāw vārdi literatūras
 pāprietot vārdi, bet to nāw vārdi nāw vārdi, ka
 Laicēnam ir grāmata Ielēnātie, un ja vārdi vārdi, lai

8
atnāk mazna bibliotēkā, es parādām. Bet tiepat droši,
kā par to neparedzo fakti, Klaudis uzstājas arī par to, ka
viss romāns esot labs un spēcīgs mākslas darbs. Un tur
neatkal es nevarēju un nevaru pēkšņi: tas ir drozāk
okupācijas laikā atnīgu žurnāls, mētam pat šī laikā
notikumu reportāža (Kurganē) naturalī impresionistisku
vīlcienu, bet ne labi izveidots romāns. Man šķiet, ka
ka šis romāns ir pat stipri nājšs par mīpa diviem
pirmajiem — Ģimnaziķim un jauni ģimelīnīdu. — Bet
katrā ziņā, saturā tie arī daudz nedabīgs, nepārliecinošs,
anekdotisks, pieņemams, gadījums ar to supra pārdotāms,
notikumi jirti u.c. Taisni būtu, cik pat pārliecinošs par šin
un par visu ir Klaudis, lai jau darbi runā drūka estētiskā
valodā. Vēl uzskatā ziņā viņa salīdzināt ar Aleksandru
Caku, kurš viņam uzrāda liela mākslinieciskā izjūta un
tāktu, kura darbi patieši parēlas ļoti augstu mākslinieciskā
ziņā, bet kurā nekad es neesmu izrādējis runājam

ar tik braunrožu paspalānību un padzēstību kā
 Plaudis. Ar sārdu paspalānību Plaudis iris mafirofi
 manu negatīvo spriedumu par viņa romānu Teletis, bet
 taigi to parafirofi. - Nevarēdams cēstādi pierēkt manus
 aizrādījumus un spriedumus, arī man jāņemta mārkla
 neizprasāme, un jēdgi patstāviski uzskatu Trūkuma, jolū
 es ļaujoties no cētrām iezaidotēs. Kad arī to gēstēdžju
 un aizrādžju, ka te arī atkal ir las, tā nuādams, Plaudis
 nenocietas, tāpat kā daudzi cēti, un išteicās, ka es jēu
 tikai to atjēstot un cēldnot, ko jēstā mēnē atjēstot
 un cēldnot, ka jēdskotēs viņas spriedumus u. t. t. Mēpat
 vēl cēst uzrakstjē, cēndu vēkas Kop. rakstjē, un ar to
 jē tad māndri jērādāt, kāda jēcēllōģu mārkla apstātr
 jēse es stāvot. Tē un es tālu smietēs, jo mēnēkas
 lōterārā, uēstjē un uōpōmēfē lōterārā darbā atjēsama
 jēu nēw padotēcās viņas uzskatjē, arī ar viņu mēnē uz
 kāndž lōterārām jērādōbām ir daždēdi uzskati, bet cēi tajēc
 aizjēnēgt acis un uērdjēt, ko viņa lētā. lōterārā darōjji. Cik
~~spēki~~ spēki tomēr var būt daždē jēnē arī rakstjēllē, un vēl dōģjēn
 spējji rakstjēllē, kā Plaudis! - Lēlos un jējē. Tā nēj cēirāmē dōrōf.

1940. 9. I

Brigades godalgas laureāta Alexandra Čada
 godināšanas mēneša Rožaslav. b-bas baltajā jūtē.
 Plasa telpa pārjildīta, pāri par 500 cilvēku, interese par
 Čada dzeju, var redzēt, elvīti kida un dzīva. To apliecinā
 nēlido māju un dzīva ymanība, klusums un aplausi, kad
 autors parādās katedrā un nolasa savas dzejas - domas
 polmas Pius. Fr. Mildis un Vēlainis un Jzskapa
 no-mūzības martajiem. Akts vienmāris, bet sīnops
 un sīnops, ~~kur~~ tas liekas arī kā brīdinājums un
 pārmetums tiem, kas vienmēr plāpāja, ka Čaus kreiss
 un tajēc oficiāli nav atzīstams, kas vienmēr stuma
 vīru pē malās, it kā brīdinājums, ka "tauta" domā
 estādi nedā vāpuzofji, varlūt arī tādai partijai klies
 vālas vīri. Bet tas loķās kā brīdinājums un
 brīdinājums arī tiem rakstniekiem un dzejniekiem
 kas strādā par vīri, kā mājilus, lai dzīvo, ka
 Annas Brigades premiju uvar iegūt ar

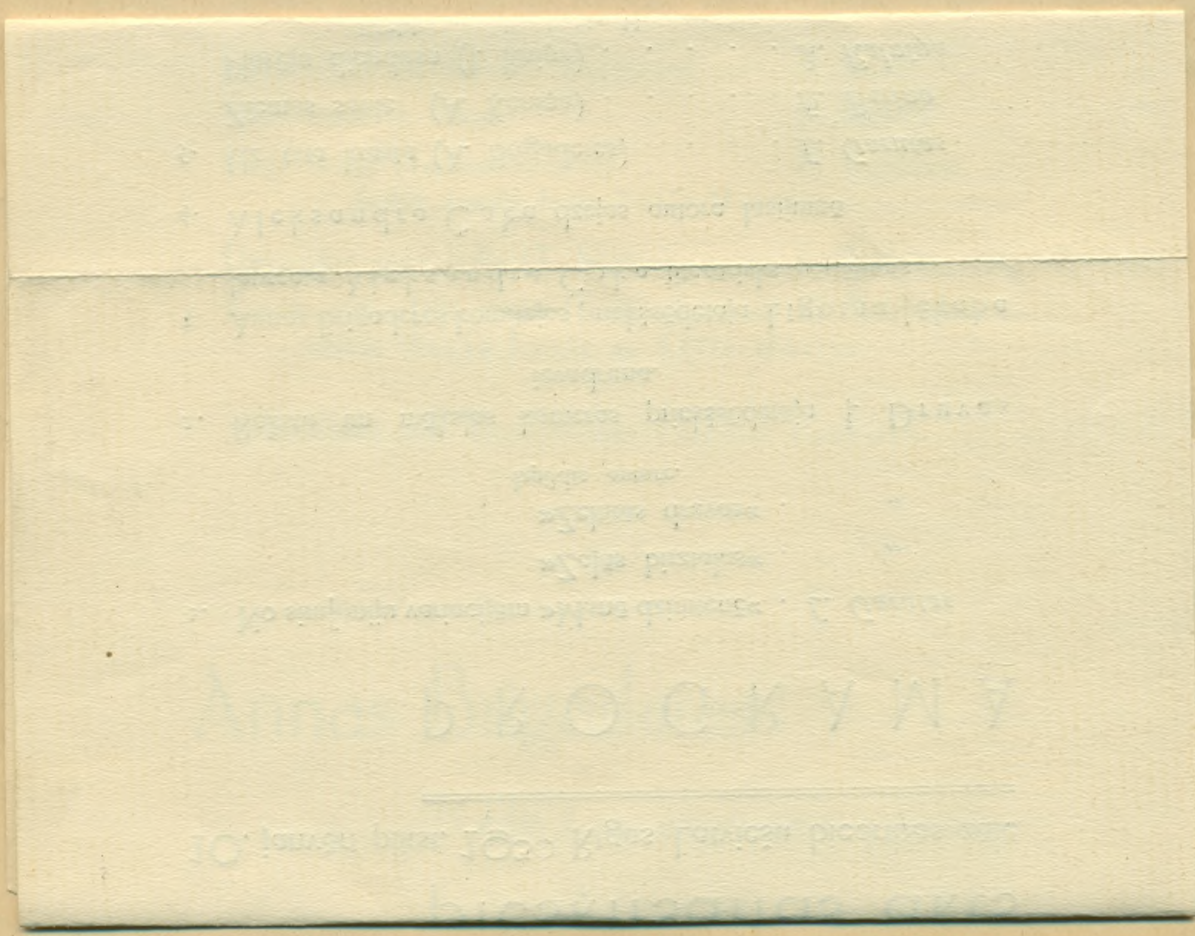
11
Kaut kādām blakus līdzekļiem (kautu šķīdinātājiem,
stipriem oksidētiem, laukmetiņu lišķiem u.c.), bet ka
tepatēsi vajadzības lielas mākslinieciskas vērtības.
Un to par Āda sapulcēji vārdu pēlējās prestiža un
komiteja, bet visi objektīvie vērtētāji, no viņiem jusem
aplūkošanai, ka šoreiz izvele ļoti laimīga, ļoti pareiza
un ļoti izcilnosa. Autā uļparasti daudzi bija rakstnieku
un mākslinieku, kas tajā kultūras darbinieku, kas spēlēja
Ādām personīgi roka, darīdami to ar patiešu prieku. Jū.
Dreisa, Raakta un mākslas kameras priekšsēdētājs, atkalpa
zinības ar uzrunu, kas bija uļparattas gara nabadzības
un tūkstuma aplūkojums, ka jau tas estādi pie tāds
~~un tūkstuma aplūkojums~~ un ar kaut. Apbrīnojams garš tūkstums
un šulbeums! Ja tāda tūkstuma latviešu gara dzīvei
ilgi būs veselība un jāmūst, kas tad latviešu tautā
jāmradīšanas jāmā jāmāda nākotnē?! Paldies Ādām,
ka ja māksla, uļparattis no gara nabadzības un
tūkstuma rezultāts, un uļparattis ja spolytam

12 Jēdām, ka to (sveš) vārdu arī ir Čaka. Lozotim Jēdām
vārduojums jau spēkstāts un klausījos jūma atb alzi.
Amizanti man lītas arī tas, ka tāigi Druvam līst
jāntulaj. Tis lītas un nozīmīgas vārduceļas jūntas.
Kad Čakam vārds gūti, par uolka alzi banda līst
jānotrāda bēji līlātā roluas dala, un kad R. un mātkas
damestā jātās loti labi atalgoti ar amatu aizvēršana,
G vairātas reizes, eteicu arī Čaku, jo jāsūta kā labu darbi atli.
Druva to noraidīja, jo lūd viņi esot kādreiz turējis par
kreivajiem Druvas. Bet vai viņi nodarbojas ar politiku? - Un
nu - nav pat jads no tā laika pašājis - tam pašam Druvam
bija tā Čaka vārds liela godmāšana jāntulaj un līst ar
cōtīnu jāntulēma un tā latvīstās nacionālās dejas
augstais lidojums. Man personīgi tas bija liels gandarījums
devis, klusībā, jo tāi vārda šo līstēta ironijā ievērojā tīrai
es jauts.

Dallars norīstēta līdā jautātkas. Pēc ~~no~~ aucta, Brigades
Komiteja (Līstais, Jēter Druvans, Rapa ar kundzi,

Jinaida Lauda un es), laureats, mākslinieki (Krišča
 Garate, H. Lūze, D. Matīss) un vēl daži kavējamies
 kādu stundu kā Rojas un viņa kundzes veži pie valdārkāmu
 veldārti šo šo uenožņofu pārņunādam, bet šī valdara
 notikumu gaudof vežreparādamis, Dienofī kofotru jēkabs
 noturēfi mazu vžmum un bešās Raja teica lažus
 vīpāljin vārdus.

R. G. 10. I

Annas Brigaderes

1940. g. literāriskās prēmijas

piešķiršanas akts

10. janvārī plkst. 19³⁰ Rīgas Latviešu biedrības zālē

PROGRAMMA

1. No simfoniju variācijām »Manā dzimtenē« . *L. Garutas*
»Zaļās birztales« . "
»Zeltītās druvas« . "
Izpildīs autore.
2. Rakstu un mākslas kameras priekšsēdētāja J. Druvas ievadrūna.
3. Annas Brigaderes komitejas priekšsēdētāja Līgotņu Jēkaba laureata Aleksandra Čaka literārisks vērtējums.
4. Aleksandra Čaka dzejas autora lasījumā
5. Uz cita krasta (A. Brigaderes) *L. Garutas*
Ziemas saule (A. Ķeniņa) *Ī. Bevīno*
Pļāvēju diendusa (J. Raiņa) *A. Kalniņa*
Izpildīs operdziedātāja Herta Lūsis.
6. Bāltā bērza šūpolitē (A. Brigaderes) . . . *J. Vītola*
Mūsu zeme (J. Raiņa) *J. Dorviļa*
Snīga sniegi (Tautas dziesma) *P. Barisona*
Izpildīs operdziedātājs Tālis Mātiss.
7. Daugaviņa puto balta (I. Mātisa) *J. Dorviļa*
Kur tu augi, daiļa meita (Tautas dziesma) *L. Reinholdes*
Izpildīs Herta Lūsis un Tālis Mātiss.

Pie klavierēm komponiste Lucija Garuta.

Annas Brigaderes komiteja

Frīda Džegmas 24. dzimšanas diena. Pēnīša mācītājs jauksti
 viņai ar mani Vilis Ledvītis, Kārlis Baltjūns un, vēlāk
 Ats Lācis, Egīlis un Atis Jālots. Tā kā esmu jau tik sen ar
 pirmajiem trim — Džegmu, Ledvīti, Baltjūnu — labās un
 sliktās atcerības, tad sadzēram „tu” brālības. — Vallas
 jāiet draudzības senuās un fantūbā. Sērīti interesanti
 Vilis Ledvītis, kas šodien daudus ir motus stāstus no jaunas
 dzīves.

Apr. 11. I

Purvāks draugi un cēlētāji gatavo Čallam plūmīgas
 albuma, viņi tajā, ka viņam būtu kāda jūkstēja, ne ar
 tajā, ka viņi ir plūmīgs ierīkots Profadēres plūmīgs, bet
 vēlākā draudzība senuās kā labam bēdēstādam un
 ožpūstādam. Terantiju paras vides ar co.

Apr. 16. I

Ulcēstora Plūdora gradstāna no Rīgas,
 no Jāņa baznīcas uz Baņķas Lēdēstānu.

Baņņa, lauru pārpildot, kas apbērna mūsā
 dzīvība lido popularitātē. Samērā maītu, ja jusei
 Kludona lēģu pamatoti gradstaus unu teica doc.
 E. Rumba, pārefās mācītāju ceremonijas ijpildotā
 māc. Meitens un archib. P. Grūbergs. Paradstāju pulkā
 arī daudz rakstnieku un mākslinieku, lai jau Kludons
 jē jaunā tabas albija seintē raticofs ar darba
 bēdren, t. i. vīri nedraudzējās gaudot un ar vīliem, un
 ar jūnu, un ar vēr, bet lepiu jofa jūn lēģuollā celi
 vīli jofa. Paradstājos vāp: K. Skalbi, Art. Bēzjoms,
 K. Rabaci, J. Klauči, Aleksandrs Čalks u. c. Joda gardjē,
 tam māstā, kurā arī man jofatā, star: prof. A. Švāle,
 Jānis Veselis, Jānis Kārdlovs, D. Nonācs, K. Eliass un
 K. Rabaci.

1940. 20. I

Jānuāto jofa redalēģā P. Aifars, J. Sudrabvalis,
 Aleksandrs Čalks, Jānis Klauči, prof. Kirdeņteris,
 Jānis Jālotis, Art. Bēzjoms, Jānis Veselis, mānsbrālis
 u. c.

No viņam tika nodotākamātais Aleksandrs Čaļs, miera,
 nopietns, bez mafijas uzpūšanas iedomības, kaut gan
 patlaban viņš kā laureāts ir diezgan varonis. Kāpēc ar
 lielu vērtību, plata gara cilvēks, ar visu var runāt, pār-
 runāt, spriest, šķēdēt, ar visu sajūt sevi, sajūt estētiku,
 pār visu savu stāvokli uzskatās un cūkas šķēdē, ar estētiku
 uzskatās. Pār visu estētiku tas ir ar Veseli. Tas ir tās
 jāvērtīgi pārskatās, pārskatās, „nevaldītājs“, tādā veidā un
~~tas~~ tas domā atpakaļ, bijām pat ļoti mūsdienīgu
 un mūsdienīgu, ka varad cilvēkus pārskatās un pārskatās,
 vai to esmu noņēmis, neņemam ar visu uzskatīt. Vispār,
 cūka domā un uzskatās ar visu veidi, iebildumu pret sevi un cūku;
 pārskatās un labi, ko visu dara un rakstā, ko saka, neizsta-
 nams un neizstaņams, „fabū“. Glez: tāpat ar Viktoru
 Zelti. Abiem šiem ļoti šīs daļas rakstura īpatnības.

Šodien redzēsim, kā šīs daļas apstākļi un plātojas
 ar savu rakstā. Par lauki. Glez: šīda problēmām, kas
 esot ļoti pārskatās un gudrs raksts, un to mēģināt ar

leiši un tādu jau tulkojumi un nozīmējumi: jumala
 dievvaldības. Nevarēju uzturēt un iebildos, ka šis
 būvniecības un uzturēšanas jautājums nav, ka ir jau tas
 labes tās jēga, ka es tā jau ununus specialu teoriju
 jautājumu, ka teoretiskā daļa, apmierināt, patēriņi
 ir laba tās jēga, ka to veselības māta, bet ka otrā pusē,
 kur veselība jāiet uz vārdu spēju, uz piemērošanu, ir
 tomēr tāda, ka tur var celt arī iebildumus, un jānoskaidro, tā
 nesapņam, vai labāki jānot, neapmierināt, vai teoretiskos
 jautājumus, kas ir šķērķi pieņemšanai. Par tādu
 pārdrošību veselība, tā parasti, parasti un pieturēties, jāta
 laimības, apmierinātības un kārtības. Bet tā ir atkarīga
 apmierinātība pastāvīgi ir jāta un jāta daļēji. Tas
 nozīmē, ka ir jāta ir lietas dūsmas. Kā, kas ir jāta
 jāta mīlestības, un ir jāta. Bet ir jāta un J. Sudrabvaldis
 viedāni jāta, ka nu jāta ir jāta redzēt, ka veselību
 vēlot jāta, ka es gribu apmierināt, ir jāta ir jāta, jāta
 kaut ko jāta jāta jāta. Tad jāta tāta jāta un
 jāta. Protams, tāta es ir jāta un jāta jāta, jāta jāta
 jāta jāta. - Vēl jāta jāta jāta jāta jāta jāta jāta jāta
 veselība jāta, jāta jāta jāta.

1940. 23. I

Jaun. Joz. Viduška: prof. A. Kordastēns, K. Jūlabrons,
 K. Fiesbergs, Adalps Ess, Jānis Jālotis, J. Jansrudrālis,
 P. aizars, J. Kaudis, Jul. Kācis, Art. Bēzsons, J. Deselis u.c.
 Sorep. novadā. Jautābas tājā tīri neapbēdams K.
 Jūlabrons. Ārdojās un mandeļi, ka jādarīst, lai slodz Jaun.
 Jozas, ja par visu spēju glāzi, (1. seji) neiespēdēst atvaļināts.
 Nākotāim, jāgrie bēdēt rūmā, kānēs mēs jāgrie uz
 cēklu jānku rādēt, īpaši uz romānū. Pie mām dēpūsi
 nānē, kānē tos vēnēs, no nērtjēst. Ko tas bēdēst, ja
 vīnē cēdēst tā dēpūsi, dēpūsi vēnēs, nērtjēst. Kāi
 cēdēst labāk tā romānū. - Kad Sēvētes gēnē apstājēties
 pūst lēstāji, nērt lēcē d. Apstājēties īpatnēst jānku vān
 krāpās, un to īpatnēst tā lēstā. No lēcē jānē esot
 pūstlēpē mēnēst un dērtjēst vānē gēnēst. Bēdē to
 jānē no pēdēpūstlēpē. Piem., un labāk mēnēst, kā
 vīnē: mēnēst mēstā, Sēvētes gēnē u. t. t. Vīdēstā
 jodi tūnē īpatnē, kad jāgrie tānē mām apstājēties, un mām
 nērt lēcē lēstā, un vīnē nērt lēcē mēnē apstājēties.

29

Parcēlāpt tēra būsas saucēns, un atziņas, ka tas
patiezi tā varot būt, jo tēra saucēns, esh un frons, kas
iemašis no kurgēns, got bēpēti pūdēli pūtēzi, un tēl latviesi
vēstārot būt. Atual iri tāka mīelēš, bet Jelabzons
var to nemaz neplūna.

1910. 27. I

Kā daudzi, kas jābrauc, biju un es draudzība aicinājuma
"svētās kaulnāšanai" Ogrē, kur nolāzija referātu par labu,
vēstīgu grāmatu. Pirms sarīkojuma sākuma, rakstnieks
Augusts Raičis, kas te nometis uz tēri par gadu pēc pārdzīvot
atpūstā, aizaicināja pie sevis, savā mājīkā, ko te ufcēlis.
Pārņemot literāru dzīves notikumus, pastāstīja par savu
vēstīgu ar lugu korpānietis pie Daugavas, daudz
sūpēdams par Grīnu, īpaši par viņa nepastāvēbu. Kourads
Kvešis savai jubilejai bijis ievērojies tā darbu, Jānis Jūrs
tam ļoti labprāt pēdētis, bet tad iri pirms jubilejas savu
uzrunu grozījis un ~~uzpēdējis~~ Kvešam parant jubilejai
lugu otra vārta, ko pats kādreiz kā lielāko mākslīgu
novēlēmājis un tēcis, ka tādas lugas Nacionālā teātri

nekad devisu gadu uzturēties. Nozīmējis par tādu
 ticību arī Kveips, jo ļaua viņam šai lūgšanai atbildēt.
 Katra apriņķa vīrs atzīstot, ka J. Jons teatsa
 doventora posteniņi neesot pienēroti. Neapaus par tādām lietām
 gribēt, bet tādās domās esmu spīdējis no karstākām jūsmām un
 lafardām apriņķam.

Re. 1840. 28. I

Bēzīn par J. A. Jansona mājas, Mārupes ielā 24,
 kur ir uzcelts šis māiņu divstāvu savrup mājs.
 Runājām daudz par K. Barona priekšm, kur abiem
 mums šofad jāreferē par dažiem sodalgodanai iemilgtiem
 darbiem. Ir neapšaubīgi, tā ir mānīte nūjn domas, ka šai
 komitē, kas vērtin Barona priekšm, nekad nav bijis
 īsti stingras un noteiktas objektivitātes. Pārliecināties
 daļai profesori tur vērtin profesoriem, bijis un
 draugi draugi, sodalgas. Man personīgi alpatik
 šis ievērojamais priekšm beidzot šī līta sadrumstina.

21

Ita ta Barona plemija lūgtu kāds sociālais apjādes
fonds profesoriem un literātiem! Esmu par to vissārkātīgs
rauhstījis un arī rīteicis. Gribēju šoreiz no rīda recenzenta
pļūstuma (jūdod atgaidīme par kofotiku Jekaba Kaudzītes
Redni) parņemt atteikties, bet apsvērot Jansona aprātījumu,
no tā nodoma atkāptos.

Rumāņu daudzi arī par Mauroņu, kurus J. St. Jansons,
pats par sevi saprotams, neatzīst, jo viņi visādā jēgā ir
pilnīgi antipodi. Bet kad aprāda pēdas literāros nojējumus,
kā es tos redzu un izprotu, tad viņi tomēr piekrist, ka
vismai lieli nojēmi latviešu rauchniecības celšanā, popula-
rizēšanā.

Pēdēji šoreiz daudzi noņemamies ap Kārla Kārlsona
disertāciju par Rudolfu Blaumaini. No klausības Jansona
ižoldiem un turāk elitoģotīs šai darbiā jāatzīst, ka
tā patieši nāra, pat nolūderīga. Jētas Mauroņu disertācija
tad par Fr. Bārdi ir neapšaubāmi parāta vājāki.

Bet tā kā Kārlsonis jau tik vees, daudzi strādājis, tad
universitāte Dr. Gade tomēr pieņēmdot.

1900. 31. I.

Sauākme, ar ģeogrāfijas Benjamiņas Aleksandram Čellam
 par jodu, vīrus ģeogrāfijā pīti. Kopa raksturoti, mākslīgi
 un arījūti, galvenām kartām, jauno Joku un Atjūtas
 tuvināse ģeogrāfijā. No Anuas Profadere Komitejes
 juses, kas pēdējā Čellam Profadere sodalgu, Jānis Rajs
 ar Kundzi, Lofotru Jēkabs ar Kundzi, Jonaida Lazda un es;
 trūkst P. Jēter-Prīmaus (vai ir ģeogrāfijā, ne jūm).

Sauākmeil lollāto daļu man labi pagostam, daudzī labi draugi:
 Kārlis Šalbe ar Kundzi, Pēteris Aigars ar Kundzi, Jānis Jālsky
 ar Kundzi, Arturs Bērns ar Kundzi, Prof. D. Kalniņš, Jēkabs
 Borulis ar Kundzi, Jānis Grius, Jūlijs Kācis ar Kundzi, Jūlijs
 Maderniņš, Jūlijs Rofe, Arīds Grīvalis, Erīds Adamsons,
 Jānis Plaudis, Aleksandrs Čells, Elvīra Kociņa,
 Pēteris Blaus, Vilis Lācis, Anīslavs Ģelstis, V. Josts,
 K. Baugerskis, Jānis Kadīlis ar Kundzi u.c. Aleksandrs
 Čells nolāse dažas nodalas no savas gramātas dūzītas
 martis, bet Val. Josts nospē lēse vairākus klavīru gabalus.
 Vallars norītefe Jostas lēse arīto pasūmās. Pateidamās

Iepuldām A. Čakam un viņam iesīcām Benjamiņa
solījās sentīkšas valodas turpmāk veikt sādām literārām
savātpiemēm, padarot tos par tradīciju. Redzējam, cūstā
šāds solījums pilnādoties.

Rīgas 1900. 3. II.

Emīlija Benjamiņa kundze lūdz

a. god.

K. Egles kņam

ierasties uz tasi tējas 3. februārī pl. 17
Kr. Barona ielā 12

Dzejnieks Aleksandrs Čaks lasīs poemas no
savas godalgotās grāmatas „Mūžības skarīe“

Jentes Maurikas 20 gadu darba atceis valsts Konser-
vatorijas fāzē. Kā arī, jāle pārjeldīta, redzamas daž-
dažādu apmēru rejas. Valstam nepieciešams melodramatisks
nodrags, tonis tas norit bez pārāk lielās sentimentalitātes,
kā to daudzi redzējušies, izmūķāvis, nokāpāvis, jēmbi.

Be valstam, kūrī, tuvu toļ draugi, julecjas Romas
reģnēcā valstis. Im Jentes Maurikas pēdējē, prof.
T. Celms, prof. P. Dāle, prof. R. Akmentis, Jozaida
Lazda, Jānis Janders ar savu bērnu, Fida Lavva,
Luceja Garute, un J. Sormais (prof. Celma turpinājis
draugs), Lugo Bītols, kas ir, rausturīgi, atbūri ievadojā
ar pāvērotu grupu Maurikas valsts konservatorijā,
Antra Cilēna, Romans Švirts un citi.

Kē galda unājs Fida Lavva, Antra Cilēna,
prof. P. Dāle, prof. P. Celms, prof. R. Akmentis un
citi.

Radiopona ve J. Rudzīša un K. Baltjūnova ziedu

Rudzīšs mani iepazīstināja ar ziednieku Andreju Eglīti. Gars, izstrādājies, jautrs pavisam, neļūnīgā un galīgi cēlās, slaidām kustībām. Tā sarunā nokas spoleks un pūķis, netāda šūnīša šķaidā neatstājis, kā tas bija ar dažiem citiem jaunajiem.

1940-6-11.

Lielākas rastrūdiņa, īpaši pušu grupas fotografēšanas bez kāda šūnīša dūres un nolūka. Būtu draudzīgā kopā sanākšana uz mūžli un uofotografēšanas pie Urbanoviča, K. Barona ielā 14, kur Ēmanis uzņēma kopā sēni par Dura-Koviču, Lielas, tikai vārda neprozēšanas dēļ. Pasākuma organizētājs: Jānis Rudzīšs, Fricis Dīzeņa, Kārlis Eglītis, Kārlis Baltjūnovs, Kārlis Strauts, Mirdza Kempf-Adamsone, Mirdza Bendriņa, Mirdza Čūbe, Jānīda Lazda, Jānis Janders, Kunto Lejvāns, Andrejs Eglītis, Anna Dārzma, Alē. Spūdijs, Veronika Štelerte, Jūlijs Lācis, Rūta Služiņa, Pēteris Brūmanis. Nebeidz atzīstusī: Pēteris Rīgas (Jānis).

Joni redāveņa ar Romāņu pusi neju darbu agrāktā (vai),
 Anslaus Egļis (šaus).

4. Bē tam Jānis Rudzītis, es, Kunts Rozītis, Pēteris Ernānis,
 un Vilis Bērns ar šādu Romas pagrabā pasēdēt un
 pamēst.

1910. 9. 11.

Kopā ar Pēteri Ernāni un Frici Dzelziņu bijām šodien
 pie Juntas Maunīkas, kā to viņa kopā vēlējis. Samuās
 par literatūru pamirdzēt šīs tas šķaidis, - tā pēlēsam
 Maunīkas stāta par kādu bēdānu un zaru un jaunuzdabot
 loti gēlīti parādīt jaunuzdabotā glēmlīka, stāta par
 Jānu Poni, Poni Jāna brāli, kas patlaban bijis ar
 J. Lapu, kāda Poni aplūkojami lida laundabotā un
 garoš allums u.c. tam līdži. Un vīdē māca redzama ar
 vārdk betā Maunīkas pētās pēteliba, īpaši attiecībā pret
 romas darbu kritiķetājam. It tā attiecības darbotus
 būtu tāds dus, tāds tālū, kam nēmaš nedrīst

27
piemarties, ka kura vedrēt uenag notiepiet, bet kas tikai
atli pārskoma. — Vēlāk ieradās arī Jānis Janders un
dr. S. Nagobads. Maustņa un Rantove notiepiet vēl
atļau marķi Dzelmas vedrēto žurn. Atbalis. — Tā kā
Dzelma bēdē palēris bēdē foto aparatā, tad viņu grupu
viss arī nofotografēja.

1940. 18. II

No 24. - 29. februāra noklājumi.

1940. 1. III.

Pašs literāry vadars pē Rijas mēfēs. Kojā
ep 80 cilvēku, laimīli, māksli, sabiedrīki dakteri,.
Kārlis Šalbe ar kundzi, Kārlis Strants ar kundzi, Nikolajs
Štrupkis ar kundzi, Aleksandrs Čašs, Arīlavs Eglītis, Ernests
Martins, Alf Francis, P. Jērs - Freimane, Jentā Maustņa,
Konstantīns Raudīvl, Līgotņa Jēkabs ar kundzi, Jānis
Kadolis ar kundzi, Lucrē Gante, Emīlīe Beļamīka,
prof. A. Frejs ar kundzi, prof. K. Ausljs, dr. J. Čelms,
prof. G. Bēse, Jānis Grīns, L. Spolberga, Arturs Bērziņš

ar kundzi, Pēteris Ernests, Ņējs Šulcs, Jānis Gārsjona,
 prof. P. Jurevičs, prof. K. Straubergs, Arv. Darnieks, Pēteris
 Aizars, Ņēlis Ledins, Jānis Rudzītis, Elone Jārbote,
 Arv. Džeintis, ^{prof. K. Kundziņš} u. c. Prof. P. Jurevičs referēja par latviešu
 intelekta izaugsmi un attīstību pret nacionālo fundamentālu.
 Tāpat filosofam, kura bija veidota loģiskā gājiena, taktiski,
 bet netāp tūlīt pāņemama apzīmējuma un stādīšana,
 vāpā mēģināt ieviest uz nacionālo doktrīnas pusi, kam
 būtu jāpārslāpina visa kultūras dzīve. Tūlīt, un ar tūlīt, ka
 prof. Jurevičs būtu jānosīta pāri šaurai uzskatu līnijai.
 Bet daudzi, betas, arī ar to nevarēja pārvērsties un pārņemt
 tad šauri despotiski pārdalot Jānis Gārs, tūlīt histērija
 un tūlīt mēģināja atkārtot un balstī sarunātais tādas
 mūļķības, ka viņi palika tā ar amestru idēni aplēti. Bet
 ko un kāpēc tūlīt Gārs ar savu ultra nacionālu,
 oca krievu Puritāniskā garā pāli, un apstājās, gūti
 bija jāprast, bet ka mūļķību un ma unā bija

dandz, tas bija jāatgriež katram savratījam
 cilvēkam. Mērenāk, tomēr arī stingri nolūpīgi nostājos un
 mūļā Ernests Matīss, prof. K. Straubergs, ^{J. Kapa} un prof. Baloža
 Kundze. Kā referas prof. Jurvīca referatā, tā sāis pārsumas
 it kā jostānēti lielas bažas par pašu muzeja pārveidi,
 tā otru līktas, it kā katrs baidītos, ka šis tīkai neizmaksās
 vai veiksmaus jārak maz nacionāls, īpaši ģīna mūsa tas
 augas un ān, un tad m katrs gūteji. It kā šis esis pārsumjot.

Dievīgi prof. G. Bleze pateica Kodolīša, nepretim un šāidm
 vārdu: mājā intelekci dot vairāk būvības, mājā laut
 mājā būvāk strādāt, mājā par vīram betān mājā par
 līdu personu audzētāim, tad m nacionālos pautojumus
 uelms paplēsno tāda ... (apmēram šis gūteji teikt) vel tīsa
 izrunāšanās.

Patejot tā bija liela, laut mī spārņa, teksu salūm
 kulsāna, ka to par šī vakara pārsumām vare tu teikt. Būvība
 nacionālai betāi tā vedeva vāla.

Starbījos vakars bija jauks. Mājis vākot kādi pēci
 iepriekšmēis mājā vērtmānti un pasēdētāim par lajes tējas un dūš.
 1940. 2. III

skā
 a
 s
 iņi
 ~
 ur,
 Fr.
 u
 gano
 ut,
 dafu
 kartē,
 i
 m

Džejielka Edvarta Virzas parādās; gājies uz kapu-
 iet gar bibliotēku, izjūta ārkārtīgi niceps, salīdzinot ar to
 nopmi, ko Virzas raustiella darbam pēstīr oficiālās
 ietādes un salarā ar to, lietas, ar arpes. Gājienā, var
 teikt, vārda pēlka nopmi neredz tikpat kā nūsena parādītāji
 no tā savtas tautas iedus, pat gar ielu matām apstājās
 tikai daži zokkārti. Gājienā šālo vārdu pēdēstī, oficiālā
 pēstāji, skolu jaunatne, kas norūsta, un vairāk nēstua.
 Vai tas tapēc, ka Virza tik cēsi tūstās tikai pēdejos
 20 gados 5 gados tikai ar režīma noteicējam, pat
 no būsotam patkārtīkām raustiellu apvondam atpēsi-
 nādams, vārpa tika savts tikai par „gāma dzej-
 mēllū, vai arī tapēc, ka vārpa dzeja nav sevīti dzeja,
 kā to apvēj daļa raustiellu, nav mākslēciski tik
 augsti novērtējuma, kā plūstam lidā dzejas
 meotāma Karla Smalles dzeja? Kas to lai tāi nu
 gāer. Bet savādi būs, ka parādītājos nēredzeja

ne tikai "tautas", bet arī raustīdām, atkaitot efekti-
 tos, kam tā vai tā bija tu jābūt ar oficiālo. Te it kā varēja
 vērot Lopyņu jāpa kādreiz teikt sārdu pērdotāms
 Virgas un šalkes jubileju gadījumā: Virgas jubileju apdejuši
 ar ordeņiem un esamāiem, bet tas nebija tautas, turpretim
 šalkes jubileju nebija gandarīta nevienu oficiāla apveikuma,
 bet toties šo jubileju norādīja kāz viņa tauta.

1940. 7. 10.

Ausēgo biju jau uzrautījis, kad ievāca vēl priekā Fr.
 Brīzļunilla izvadīšana no R.-k.-b.-bas ^{1907.g.} un tie ļaužu
 pulki, kas toreiz pulcējās tautas darbīnīlā godāt beidzamo
 reizi, ~~bet~~ bet it seniski kriūjāna Barona, varētu teikt,
 tīri vai karalyskā pavadošana 1923. g. 8. martā, kad lidāji
 māras baznīca varēja ielūgt tikai ar oficiālu ievāšanu,
 un kad tā bija tomēr pārjādāta līdz pēdēji izveikti,
 un kad ellās stāvēja abas pusēs ļaužu nūris, sērū
 gājēus bija tik garš, ka vels pils bija pe ~~Meža~~ Meža

Karjolen, leit otus el tepat Rija kart un Valdemara lta,
 kad pirmo Rija daunu Rija paradiza patrieji vasa tauta,
 lai jau oficiāli uz to nevēl, veltot mudroāts, ne tik lauzumi
 aicinat, ita tajad; tajat Rija ar jaudotana 1929. g.
 Kas tajat bija nepatīkami iespaidotā, parastāji
 pulcējis no vasa tautas aprindan, lai jau Rija, solot
 bija notājis vasa partijas puse. Neun tamtāji
 vasa vasa vasa paradizana, un tas tad notājis
 stija pretana ar daudzajam, jāmērofi darbotem
 vasa laudatā un žurnālos. Loti jauki, tyli džiots,
 vasa, liltas, patieji apari jaun. Jāsā dēva vasa
 Karls Šmalbe.

1940. 7. III

Letas fotogrāfija vasa - Rija kopā ar Jūnaci
 un Frici Dzeņu, plinuojotā tajat lta ar jaunāji vasa
 Jūnaci liltā, nofotografētis.

1940. 14. III

Jau vairākas reizes klausīju man zēlofas par tām nedaudzajām
 slintajām atzīmēm, kas par viņu uzrakstītas. Pat tādas
 ir uzskaita par jaunveļojām, tā Jāņa Rūpja atzīmēmi
 Doms, Sargā par Jēmeļa tēmām un variācijām. Ir tieši, ka
 pret daudzu raustiņos, oficiālas apzīmes, sākot ar pašas
 Prezidentu un beidzot ar paņģam maņu laktējiņi izkalpijam
 garījam, ir tieši nelabveļos nokarņojums, pamatoti ir
 nepamatoti, to te uzturpār. Tapat arī ^{un daži žurnāli} rakstos ir
 ļoti tieša tendence vai nu viņu un viņas darbus paņģam
 nodusēt vai arī dot par tām nelabveļos atzīmēmi. Bet
 es nesaprotu, kāpēc viņa tam viņam pēgriez tik lielu vērtību,
 kāpēc pat uzturpār? Un jābūtu, kāpēc viņa, šam darbu
 viņ padarījuši, sapaida tīkai daudzajiem, un pat
 tādas, gribētis teikt labus izīzņojumus, tāda ir J. Rūpja
 pērnētā recenzija, - kāpēc viņa pat tos uzskaita par nepieciešami
 nelabveļojām? Daudz viņa aizīcīnāje mani par šīs un
 vēlējas par viņu to atkal pārmināt, labpat, to lai viņa

Senā senā sirds, valgādas, joda mats un patiesā
jautība ir arī latviešu īpatnības, taču arī tik labi
saprotas ar daudzu citu - ukraiņiem, tā tas bieži
redzams šai valstī. Valstī tas stundas pagājis tīri uzmanot.

1940. g. 25. III.

Latvijas un Padomju Savienības tautu kultūras tuvināšanas
biroja nolikuma pirmā pēdējās teļa Kirsiņu klubā. Ar
laulību, ar laulību, kas te raksturo un vajadzīgu apstākli! Kluba
darbības gaitā, ka neesot uzturējis tik plaši apmeklētus,
tik raibas publiskas. Ir oficiālas personas un personu grupas,
ta teikt, kam jābūt pieņemama pēc, ir intelektuālu pārstāvji,
kas tāpat jāpusei pieņemama pēc apstākli šim uztur. Bet ir
tomas vēl, un pie tam līdzīgais veids, kas raksturo vai nu
jauktas, vai kādu skolu, veidam neapmierinātību, nolomu,
cerību, vēlēšanu dēļ, ka neesot kādu laimi vai spēcīgājam
meklēšanai. Ja tas būtu bijis ar komitējas viet vadām
būvniecības darbam tārtam, tad tas nebūtu tik laimīgs,
jo pa senai atceri, Krievijas pusē tomēr būs daudz vairāk

36
Bez daudzām kļūpēm aprakstot
slakti, kas tagadējā mūžīgā notikuma spē
males

eslēdības, organizācija, kā tāds, no kurienes ir šī novērtis.
Bet ja te kādam doma vai cerība nēsāties arī uz varas
partijas, tad tas nu jau pārspēta par bēdīgu maldu un
pāspētienu. Bet galvenā šo quellenotāju psiholoģija
te gūta, jāt uelgējam. Un lai un tas būtu kā būdams,
fakti tomēr ir un paliek - ļauna represētībels sapņodums,
tāds sapņodums, ka tas būs padomāt, ko tas iris nozīmē?
Mākslīniecība jūratulpmi šajā daudzpusī un interesantī.

1940. 31-III

Gaudroz jē parā Otrības plūmēkla, no bibliotēkas māfās
nākams, sastāpos ar K. Škalbi. Pēc, ka esot saties,
nāšot kādu gabalu man lody. Esot atbraucis no deža parā
partijas, ja ilam, kas saņūtas, jo deža parā patlaban
esot ucešams šķidors un Aizjāšana ucešējama. Nāca tad
runāams man lody gaudroz lody pat mājai.

"Nu, ko tu, veicis strateji, zini par patreizējo pasaulis
politikas stāvokli?" iris ilgrāffis nozīmē. Tas tajē, ka es
allaž drūmākas brījos iram un kuram kotram mēdru
patēstis to iepriecinosu par dežādenu notikumiem. Galatas jārūmas
pārjāstam uz mūžu parā dzīves apstākļiem. Škalbe sūrojās,

ka opra pe nuus valda tapud lēls diktatorisms, kulturālas nuaugintības, vietā pat
atvērtības tūlāro. Autoritāriāra, kas no vārdas pūles lēllas gan it kā pati jēlāhe, pūpūstā,
no ožas pūls tūnē strūjūnī un

pielauj darboties diktantijām, jaunpūlām apūstām,
kas kulturālas lēmei grūde, pat josta. Sāl zedēt sav tūlā,
tūlēmū, oportūnūms. Kad eteicos, ka dūf pū, vārdū, sāl
iet uz labo pūsi, pamazām lēn yfzes novūalātā gultnē nra
dūpū, jo pūmētām, lōf tūm nra, sālles nārdū radiofonā
lāgrāt uktāra n pūmūnēt, lēt sōdrea tūn lāsa nra pūjolu
cūllū, un programā vōd pat n nra pūmētū, sālbe attēca:

"No radiofona man lēlā pūllā nāw. Līterārā dala sō lōf
dūn tūn tūk gūnā nābādūfā, ka sāmētāstūri lāunū. Kaut
kads vītanūms, kas bārdas pat sāmū ito nārdū lōf, pū pūmas
n pūmūnū nūl dūgūlū jōtām, kas pū to nā pūcābōs?" Pūc būpū
atūal: "Un nū cōtū vōdām tō pūmū. Pūmērām, standartūpūfās
lājāmās grāmātas, nū tūn vāns nōlās māntas vājēfū nā
īstūlīkātūm. Dūf, itā mānūlā no vōm grāmātām n
pūlūgī izpōtā. Kas vōtūks n mūjū pūmātū?"

Pū pūmūfōbōs, lōfām vōllē nūsi jūi sāmūf pū nāvas dūpēs
vōtās, pū dūera n pūmūlās ielās kūstōjūnā. Es pūpūfōs
n nāunū, nūā dūpūjū, lēt sālbe vābōlā sūidēt tūmūvājū,
lāi dōtōs atpūllāf n dūpū pūllū.

38

Jau otrs literārs vārds par Ēvelijas Benjamiņas vīras
 bagātību, proti, K. Barona dēla V. Sava dēfā Jozef laša
 Pēteris Atjars un par Atjara mūža kopotņu Jēkabs diezgan
 vārtāji, hāli un fražāni. Man šāda dzejvārdi komentētāva
 nepatīk, pretā, ka dzejvārdi, pats nolasa jaun, darbus un literārais
 jaunums, jūdas to noulaušas. Jozef dēfā ap locēvādu: Kārlis
 Šalbe ar kundzi, Jānis Jākstis ar kundzi, prof. dr. Kalniņš ar
 kundzi, Jānis Ģīms ar kundzi, Jūlijs Kācis ar Anu Smužiņu,
 J. Kadulis ar kundzi, Sīra Jirgēne Atjara, J. Rāja ar kundzi,
 Ēvels Maunods ar kundzi, Jēkabs Pūnis, ^{bij. vā.} Nūša ar kundzi,
 māc. R. Jāns, R. Ģīmanis, Ēvels Adamsons, J. Raudis,
 Jūlijs Rop, Ēvels Bērsēns ar kundzi, Ēvels un Pauls Bārda,
 Atis Kēns ar Anu Dāli, Adolfs Ēvels ar kundzi, dzeļotājs
 Pākule, Valerijs Sots, Anis Ģīpulis, Viktors Ģēlētis ar Kolde
 Vīli, Ēvels Ģēlētis, Olga Solpa, Glorja Kocma, Jūnaida
 Laža, Vilis Kācis, Alfreds Ģīlums u.c.
 dzeļotājs Pākule, Ēvels, Maunods, un Maunods Sots.

Karam

~~Handwritten text, mostly illegible due to heavy scribbling.~~ par upur kritiāš atkal drosas maņas,
mīēnūlofas valstis untautas: vācu karaspēks odupejis dārujā
un iebucis Norveģijā. Bez traubām, tas ir ~~notikums~~ ^{notikums}

~~Handwritten text, mostly illegible due to heavy scribbling.~~
Šī notikums ir nak lūdz arī uēna lieta, protā:
kars vīzē ar to būš, laidam, izmantojies to šāda partijā un
piuska, jo tēsi kauņas, unjūkus jūras un jūza kauņas, lūdzē
te notāfās pret Anglōja un Francōja ar pēdē spēkku. Jācer,
ka kauņa quatuorprokaidrošes drīzumā. Pēdējam pē
vīzēm jūzām kauņas at plūa gēta. Un neapbrīnōtē norveģi
varoušs cētas par šāda būcēlu un jēmi.

1940-10-10

Pēn kluba vīzēlas pē V. Grentka, vidus rda 3-3.

Kopā dozzam kupla gaimē, ap cōvēku vō. Šīs dūmas laikā,
kad garšām lētām vōjām atlied tē maņ vētas cōvēku
pēvē un radpē, kad vīsus tēkai pret vēgōfēs laikā
burlaēša, is patikamī kaut būdi pālāvētēs būsi

parunās par otru mākslu un literatūru. Ģertrūde kundze dzimusi
 zviedru un norveģu ģimenē, aplicenot ar to sūpatijas
 sūn kultūras taustām, ~~un ar to sūpatijas sūn kultūras taustām~~
 bet Lijete Skalle kundze par Jānu Lagerlefu. Pēdējās plūst ar
 oju celta sū uaktara dūnāpne. Dūnārā dūnāpne: K. Skalle
 ar kundzi, Alis Keunot ar kundzi Antu Dūli, Aturs Bejnort
 ar kundzi, Jūlis Kūcis ar kundzi Rūtu Sūjūpu, Adolfs Ess,
 Eļofa Klīne, J. Kūcep, Ke Dūle, Jānis Plaudis, prof. A.
 Kūrdēstēns, P. Ernāns, Oļerts Bējnort, J. Rūnāne-
 Kūnika, Eļona Jūlste, Antu Kūrdēns, prof. Boris Vīpils,
 Atūds Ģūpulis u.c.

1910. 13. 14

Jāmānās Jūnās J. Sudrabūals, J. Jāmūndrabūns,
 Antu Kūltis, J. Plaudis, P. Ģigars. Starp otru,
 pāsūnās aīpūm ar K. Vēnūpu, kas pūlicis nūpplēcējis.
 Jāmūndrabūns īpūnās, ka tādū dūnū nūvūst tūnū
 atūp ar pūlūpu. Sudrabūals tūnū nūjūkrot.

43

Uzti izrastas, ka jāpiedzņojot tik daudz nepadevību
un tūkstaus laulāto stāpā, ka precēšanas nemaz tik
piedēstā jāsma vepratā dotis. Tūsi rakstūlū iedū tik
daudz nelaiņū jūru, ka precēšanas jūst lūtes jūst
atkārdotā. Pēnējam, Pēnēla Rozīta jūru nokšonājūts,
prof. A. Svātes jūru jūru nokšonājūts, Janusudrabs jūst
no vēnuas Svātes u. t. t. itū cārdū jūst, tragedija
pēe tragedijas. — Pēlāk Sudrabs jūst, ka esot
jūslasijis ar lūdu intēsi jūstātā Sarmānālūa skūvca
(jūru. 1939. j.) lūdu dālū, lūru apvārtūti dārdzi jūstūri
jūru skūvūlū. Jūstūlūlū un romānūlū, jū gilētū, tūru
vārdū jūlētū dārdz bīrdūlū vēlū. Būnū jūstū e
Janusudrabs jūru jūstūlū ar vō jūstūlū.

1940. 23. IV.

Kritikū jūru, lielāto lūru, kā jūbi jūstū, tādi
maz jūstūlū, un lūdu lūdu arībūru ņ kādūru būnūru
dārdūru, sodūru vānūca lūdu foto nodalū, kā
no fotografētos. Jūradūlū: Jānis Rudzītis, Kārtis

Kārlis Štrauts, Ofelija Grofere, Jānis Andrupis, Vitolds Kalve
 (Kalniņš), Hugo Vitols, Hieronims Pichovskis, Lidija
 Pēlbadža un viņa dārzotnā. Gribējamu pastāvēt,
 pēc fotografēšanas ar fotogrāfu Rofaslatu. L-bā: K. Štrauts,
 J. Rudzītis, V. Kalve, J. Andrupis, H. Pichovskis. Pa noplodumu,
 varējumi ilgi ar vairāku laugu palmut, jo pūst. 8 kopējā bēn
 pēl dārzotnā un tās dzimšanas dēmas vērtības. Būs bēn
 labi, tikai nepatīkami un petiģi tas, ka arī jē ~~neapmierinātība~~
 aizbraucot ar pēl dārzotnā un vel ofjudis ~~neapmierinātība~~ veicis
~~neapmierinātība~~ raup, vel ar visu par indēm tur kulas vairākas ~~neapmierinātība~~
~~neapmierinātība~~ bābās. Laime, ka viss bēnais
 vairākus tonis itā latīņu un latīņu noplodumu cilvēku.
 Starp tām Tofad bēn - V. Grofere ar kundzi un dēlu, jaunais
 ofjudis Johansons, M. plau - V. Jaunplau ar kundzi, M. J. V.
 Jaunplau ar kundzi, kēmeris J. Salmiņš ar tīdu kēdru
 a-c - Kallars pašā nosī.

apm. 26. IV

Valteris un Rapas a/s. plusa sapulce. Šīta akcionāru
 sapulcē intereses pēc pedalos pirmo reizi, kas rojot,
 tautsīpjas savālpus. Izpratas šonās, ka netā šīs tā tur nāwa,
 kā jau nādas vīru savālpus, tā vort iudrēdija lietisīlta.
 Savāktis pārnājam ap 20 cilvēku.

Mājās nācu kopā ar loc. L. Auseju. Sarunās aizņemam
 starp citu inž. Leimapa reliģio pārdomū grāmata Trīs atbēgas
 Kristus mācības izpratēi. Kad pārtārtu, ka Jānis Jūns par
 šo grāmata išteicās ar šīs tā risināšanu un mēģināšanu,
 Ausejs to atgūt tāpat kā es par loti neparežu un pārnāšu
 notāju. Leimapa grāmata ir nopietus darks, tā rāda, ka
 cilvēku pārnāji nodarbnājus tas šīs tākas problēmas un ka vort
 tān patis vort un tas ištīrt. Kā to var neredzēt, kā
 to var nolēst un nozodst? Gara notāšanas lēcina dūfok
 par vort pārnā pārnā šīs tā, bet Leimapa grāmata rāda,
 ka arī mājā intēljencē valda šīs tā, bet šīs tā pārnā rojot.

1940. 30. IV.

Sauvēlma par Mauntras, kurā tiek lietota Konstantīna Raudives jaunā grāmata Dzīves kultūrai. Tiek lietota draudzīgi, bet ir tā, kurā ir diezgan nepazīsti. Visumā gada spriedums, kurā autoram labvēlīgi: grāmata uzrauga to ar lielu erudīciju, ļoti koncentrēti, iekārtoti; tā ir gandrīz garīga spēka, vitalitāte, tā ir ilgumam latīņu kultūrfilosofijas literatūrā, kur šādas problēmas tik plaši un dziļi tiek izstrādātas pirmoreiz. Raudives grāmata es tāpēc esmu nosaucis par „medņa dzīvēmu”, jo itaustā tā ir ļoti subjektīva un ir tā, kurā domas sajūtu vērtības ar apātīti, it kā aizņemot visu pasauli, tālāi mānīstot visu, raudīvo dzīvēmu. Sauvēlumi: Jānis Jauders, Edmunds Šmits, Konstantīns Čerņomskis, Kundijs, Atis Keiņis ar Kundijs, pēteris Šāls, K. Murons, Elma Jābete, Aleksandra Kadole, Anita Čelona, pat K. Raudive un Mauntra.

Bibliotēkā K. Rabācs. Mācīs manī lūgt, lai es
 piedalītos godalgu vērtēšanas komisijā Rīta izdevumā
 romānu sacelstā. Komisijā kopā ar manī darbotos vēl
 pats un art. Baumanis. Apšaubos piedalīties, ja no
 komisijas uzprasa tendenciozu spriedumu, t.i. ja komisijai
 šādu darbus vērtēt ir jāņem vērā un tālāk jāc
 tam no tādā cita - tū utilitāra viedokļa. Māksla jūnā
 veltā. Rabācs izteicās, ka komisijai būnas rollas esot.
 Neticu manī, vai manī atjis L.R. Kallera, jo apšaubotais
 Druva jūnā allāz nēllē mēģinātā bejersonu klīves vīrus,
 ne patstāvīgu cilvēku.

1940. 3. V

Sastājos ar Kallera un Rājas ar Čaku. Jau. Jofu
 izdevēji dodot vīpam doļganu laiku būvību, jo augstu vērtējt
 kā Brīgaderes laureātu. Vīvā vīrot būvāpīnerināts. Kāpēc jūnā
 jūnā vīnā kādu laiku kāpējūtā, kur pīnerināts arī prof.
 Kirdaustēns.

1940. 4. V

Bibliotēnā Viktoro Pretjakova, krievu dzejnieks un latviešu
 autors tulkojot krievu, ilgu laiku man ielūgumu uz savu
 dzeju vakaru Tautas universitātē. Samuņjauces minot
 divdesmit par latviešu un krievu dzeju. Arī es es atgriezts,
 ka latviešu dzeja pasniegusi ļoti augstu līmeni un ka
 20. g. s. krievu dzejā ir pat grūti sacensties. Sevišķi
 augstu kā ir, dzeja un pat tam nacionālā dzejnieka, un
 plaši kibināta un parēģi, ar to stāda Karli Šalbi, ko pasmaņ
 latviešu oficiālās apindas gan grib nosprost, mazināt,
 nolūkot, bet velti. Tauta Šalbe ļoti populārs un gērs.

1910. 9. v. Papa.

Bibliotēnā Lidze Perlbachā un mūžam optimistiskais,
 neapsīkstosais Karlis Strauts, kas agrāk ir norūpājis par
 literatūru un dažādām pasaules lietām kādu stundu. Vīst
 citu, parāstīja arī pa savu dēlu nosaucis par Udaru.
 Kad prasījis, ko tad tāds vārds nozīmē, tad atbildēja, ka
 vīst pats to vīst, un vīst, laidam, arī vīst es.
 Bet tas mēst māndes, ka lidz šim vīstam latviešu

49

tāda neesot. Vārdu espi abi ar šiem esot medlējišā mēlēns
frāš, t. i. sarakstījūtā vismaz 300 tādū, kas lottas derīši,
un tad no tiem, pamazām pa ilgam nostūrojot, palikudāi pē
vidara. Lāi valodmācīdā nebūtu var pēdauzi tānos, pirms
galīgās izpēles aprunājūtēs ar ar valodas krātores pāšmā
Hēlī Augstkalnū, kas atjūis var pēpēmanū no valodmācīdā
vidollā.

1940. 17. v

Sodra pē Rayas satōlu doc. J. Jansona un
Anu. Apalupa. Jansons īstēas, ka esot dēļšān bārsi nokritējis
M. Bendruys dējolu krājūmā Pē jūras, apzīmējot to pāt
par uederōju dēju. Kritika Pē jūras dējolu krājūmā Laudis
silū. Lāi kāda būtu kritika, tā ir pām terca, bet nācēst
Bendruys dējai nopmi un vēstlū nau ne pāmata, ne arī jēgas.
Bendruys ir apdānānta un īsta dējūllē, un nākas krājūmā
Pē jūras — labš krājūmā, ko tu var nokritēst. Pāsi vākus
no labāklū, kādi pāpāpāšā jādā parādōjūtēs. Tā ir mēlēns
un dējūms stulbūms, ja oficiālas aprindas Bendruysi ar
lāi nācēst, bet pāt vāgā.

Bibliotēka Am. Apalups, V. Kalve, V. Ģērēd, mans
brālis, V. Veldre, P. Ģuņais.

Ar V. Kalvi, A. Apalupu un Ģuņai apspājam Arņifas
Mou. veidala lafejnica, kas literāras pārrunas nosēstefam
dažas stundas. Tur nuuns pēdēfās ai jāis Rudzītis, kas
seivīki rāsūtis par J. A. Jansonu kī tīka par M. Bēndryņi.

Arām jāri touēs gultas pasaules notikumu omajā ēna.
Par notikumu vietu fronte taisni šķēba dīva, tā iri dīvās
atubalpi. Es touēs vēl joprofām omu un valdītu nelalofpūs
optimists.

1940. 21. V.

Par Eiropu nolaižas omajā un drīma Tuunza, jēmu
induslāiku Tuunza. Kas plōjās plūa nēta jau vairāk
kā mēreji, bet arīta bēlmeņfās tas gaidams turpmāk.
Kada var mācīta gūt vsm arīta, iznīcna māfās
valstīs un jomāl, māfās tautās. Vai palēji Eiropas
tajādēfās civilizācfēs un kulturāi jācēt bōfā? Cilvēcbāi
jāi pleidzās? Vai pamodrs un joda vīta nācīs ekvētj fēs?
Iu esk tāla un esk ilgi 40 sīm josta abutānām lūy

57

iespejums, ja ir visā latīniskā, latīņi, Vai mazais salīši
Lido notikumu kārtā? Pate mazi fantāzijas nodarbina ikviena
matus. Bet kas ir šīs attēles?

1940. 28. V

Ārām kopā ar P. Ernani un Jāni Rubiņu mājas. Volni
un tie paši fantāzijas, kas romānā un moka katru šīs stundās
dodas un vedēlas, nepaļauj pārveidojam, nepaļauj ar
mums. Nejedzība nejedzības jātā, tad izpaužas no visiem
notikumiem un to atpazīstamās gaitas.

1940. 28. V

Sodra betuvas un Jāņa mājas veģētaļi un raustiņi
dodam. Kopā ar P. Ernani un J. Ernāni mājas veģētaļi
izņem raustiņi Fidebertu Tūlasu un betuvas raustiņi
Kostu Korpaku.

1940. 30. V

Sodra jās raustiņi dodas, vārdiā loti burzņi laiks.
Kopā ar Korpaku, Tūlasu un P. Ernani arbraucām vārdiā
par Jētas draudzes, kas būs loti pilsēta par kaimiņu
miesiņiem - Pad no 1/22 - 1/24 Romas veģētaļi Pēn iluber.

quotas pusdienas abiem karnīņu mēslim par godu ar unānu, jautālu
un paterīšiem. Piedalījās: Jānis Plaudis, Jānis Veselis, Jūlijs
Lācis un Rūta Smiļņa, prof. Kirdaustēns, vīrs P. Tuflas un K.
Korjars, P. Ēmanis, Itis Kēniņš, Kārlis Skalbe, Ant. Bērziņš,
P. Aigars, Antons Eglītis, Alfreds Džūns, Adolfs Ērs u.c.

Pēc tam raustītiela dēlās, kur nonācīstamies pirmos
pudēlasiņus un jāsūnās partīm. Pēc tam ar pīstām vīrus
pūstīti Romas vīgnīca, kur mēs pīstām lody pīst. 11. naktī.
Bija sanākuši: Jūlijs Lācis un Rūta Smiļņa, Viktors Dāle un
Karola Dāle, Herberts Jomiers un Elvira Jārbē, J. Kadīlis
un Aleksandra Kadīle, P. Ēmanis, Oļesja Spogre, Kārlis
Strauts, Itis Kēniņš un Rūnāre-Kēniņa, Jānis Veselis,
M. Silabriede, ign lātku bōja ar Jānis Rudzītis, lēt ar
aizlēsa, Elvira Koetka.

1940. 31. V

Dakar grāmatnīcu jaunatpēnolasiņu pudēlasiņum,
kas lūantofa dōm veldētām.

1940. 31. V

Rakstnīda strādāšana, kas jau bijis sīvāka, tā
pirms, pārņem jopro. Bet man vēl ir iespējas ar
referātu nodarboties, un tādos garlaicīgos gabalos kā
prof. K. Strauberga referāts un regulēti klausības,
tāpēc bijis tikai tādu stundu pārda jākūnā.

Valdara Rīgas latv. b-tā kopmācības un izjāki
pauzīpi, stāv ^{citu} asprātīgs diētika pēlūmēpums un
pēdējums, bet rakstnīda darīke jūnā mēlētāji. Savāki
bija tonē ar 250 cilvēku. Manā turumā sēdēja: Karola
Dāle, P. Jēr-Freimane, Jūvērta un Kundzi, Rata Skujīka,
K. Baltprānītis, Jul. Kācis, prof. Kirdenstēns, J.
Pīčolis, K. Draenks.

1910. 1. VI.

Arī šodien, pēc pēdējās rakstnīda darīnas, kas bija ļoti
dīva un grāīta, ševīti pārņem jopro, vesels bars
arīstān ar Romas pagrābu turpina pārņem. Bija:
P. Ernānis, Kārlis Strauts, J. Kadolis, Stalups un
V. Kalve. Bet tad Ernānis atūlāja "noslēpumu", ka
man šodien jādūofa, S. Gonsānas darīna, tad un

netikrēja vairs nekāda izmaiņstāšanās, augstas laimes laige
jēdzes. No Romas atpakaļ at uz Kongsapraabu, kur
vēdysi vēl pārdroņās K. Rabais un J. Veselis. Pā rullars
papāfa.

1940. 2. VI

Sont no rōts papāfa ar lietuvju viesi rakstnieku Kōth
Korsaku staigājos ja grāmatnīcām un veikalām, te Amīfas
Mouon. un veikalā, te Rapas grāmatnīcā, Grāmatu Draugu,
Jauu. Jpām u.c., kur igur Korsaks dabuā lēz veselās
grāmatu laudzes. Korsaks ir sīki interesējis par latviešu
rakstniecību un labi to arī pazist. Mafas aizbraucis,
rakstījis lielāku grāmatu par latīji. -

Pēdysi pierīcūfās Ess un tad trīpātā jūdruņofjās
Romas vīspicā.

1940. 3. VI

Bibliotēla J. Dpēsma, apmūātes par tiri praktiplānu
lietām kāzu jōkā, kas bus sevēdru.

1940. 4. VI

Bibliotēka V. Matjuš, atnejis man jauno darbu
 Baivona ietekme Krievu literatūrā. Nebija to jautājis, tapec tāds
 pasodoms joms manā loti jāsteidza. Interese par šo vīpa darbu
 man kopā bija, tapec bija patarvojis to jau reģistrācijā, tikai
 to nerareji izdarīt, ka veidālos tasnebtā dabūjums. Nu autors
 pats pāreza to man klāt.

Ļelāk ituna Bērzkalne, mūžigi ar savām latvju
 dainu lētām. Proti, Baivona māņoti glabāties vēl liels māts
 dainu un variantu, kas latvju dainu seju nos neesot
 uphenti. Kai tie māņpētā kopā, vīpa grib jānākt to
 jānāktitājam mārtālos atseglāros, jānā ce nodmētā tām.
 Jēta ientāden, ceņdāmas ātrast ~~to~~ reņpētā šī nodoma
 izvēšanai; biju jī nāpūnāties reizes cētras, an jīl māms.
 Aļbrūnāpūna ideāli āte pēsav tīpa, cīnās tikai lētās labā,
 ātrāina, pat vīenpūstā un fānātrā, lētās labā. Sarāpūnāta,
 ka ofīcīdās apūrindas šo vīpas labā darbu uphān mārtāpētā,
 vīēfrāka ātsāvebu. Tām interese tikai tas, var ūo
 mārtā representēties.

Sodren pāriet 20 gadu, kojs sadedzināts vākas un uzstātām
 kopēju kopas celu ar Elmi. Jautas vāku, ka šie pādi ir vajadzīgi
 tikpat kā viena dēļa, pagājuši ir kā nevarot, liecina,
 ka saprastas un sadzīvotāna ir kļūsti jūda un laba,
 neraugoties uz vāstiem daļādām, vāpūmā sapkaroja. Pārādājam
 20 dēļu kluslēt.

1940. 6. VI

Mana jaunā drauga Dīca Džepmas kōjas; abi ar savu
 bēdām dūdi Dīstē, jūmalnēci, un viņa māmūnīšu izraudzījies,
 mani par vedētēm. Šo uzdevumu ar viņu arī izpildījis.
 Laukāja mājis mācot. Alfreds Goba. No vāstīnādam klājas
 kōja bez manis vēl kōri J. Kadolis, aicmātais V. Čedvot
 nekōja mācējis kōst.

1940. 8. VI

Lebrācis un jē manis bēboto tā situācis M. Puskis.
 Strādājam atkal jē kāda darba, kam mē materialus arī
 se kōstījē. Aizgājam Aruņpaskon. veikalā kafejnīcā,
 kur ieradās arī J. Rudzītis un Fr. Džepma. Pārūmēs jēpōja
 pārēj šūdas.
 1940. 14. VI

Pāpāt kā lietuvā aizņakas, ar latīņi šodien sabrauca
 Padomju Savienības karaspēks - it īpaši daudz motorizēto vienību.
 Lai nu jau tas nenotiek vēl tuļķeju latīņu dzīves pamatu grozīšanai
 un ievadīšanai citādā, mums pašiem reparatīvā gultnē un
 virspēnā un pašreizēlu ydantpētānos, tomēr ikdienā jāpūt, ka pamazām
 jāmaiņas nāks un galējās konsekvences tas būs pārdaun citādas,
 kā tagadējais dzīves satrass un plūdimys. Pajē dabīgi, ka latīņiem
 top maza rīds, raugoties garājis tanku un citu bruņu masu un
 vīdās, lai jau ar vienu klates klaidri apņemas, ka ~~notiek~~
 pret latīņiem tās nav domātas, drīzāk pret latīņu vēsturisko
 ievāidmīllu vēstumu; dabīgi, ka ymācas pūstājums, cik dzi
 turējis latīņu patīstāmla un būvība, kas ir vien tik mola? Pēc
 pasaules notikumu neprozāmi iet jaun ceļu, un mēs latīņi, maza
 žeme un tanta, tu grozīt veldā uvarām, ar visu jāpūmēmas.
 Pat tik lielai imperijai kā Francijai, pārņēma mātāi, jā nolīk
 ievāci, kā to šodien jopro, ko tad līdzvalstu šaha spēle
 var iesākt maza žemls? Sakot jolus un pacietīgi jāpūm
 vīn, kas jau vām nāk.

1940. 17. VI

Mūsu valstī tūcāta un mūpatīstāta ir liels slava pasaule, lai
 vīna kāda, nekā grūtu pasaule. Mā tā, kadām, ar latīņu sū tādās
 lielai daļai. Tajēc uav ko būvētīs, ka latīņu dandz labrā tīpāk
 iņķiras par sadarbību ar Padomju Savienību, nekā ja būtu jāpērkas
 par sadarbību ar Vāciju. Bet vai tīcāi tomēr vīgs nesagaida
 pārāk maza vīkšanās? Vai tīc tas nekā rīfti 'jūkojēto'?

1940. 21. VI

Arī Rīgo un Jūru dēļa pūst gandrīz lēz lētus, jo tīcāi
 mētām uzpāk jērkona dēlēs, tomēr arī nesagaida lētus lafati. Tajēc
 vīgs jērkās, ka Jozad tīcāi nevarasti jāpi. Abas dienas pēc tam
 tīc dāpūngs karstums, ka gautē lēv uemag dēpūngs vīgturētīs.
 Tāds karstums dēpi uav piedpūvots.

1940. 22. VI

Dzājādi notīkumi kāpē mums, tā vīcā Eiropā, vīcā un
 vīcā uz pīcās vīcā dēpūngs strānā gaitā un dēpūngs vīcā, kas
 nekā vīcā vīcā, ja vīcā tūcā vīcā lēz vīcā!

1940. 27. VI

59

Verofot pasaulis notikums, maza klāst vāds un drūms
prāt. Kas, kara un varuācība cilvēkus un paldra godspuma
ietā. Valsts nostājas pret valsti, tauta pret tautu, cilti pret
cilti, vena sabiedrības daļa pret otru, pat ka nedz brātis
pret brātis. Ko var tas palu patā vai dot? Pilsai josta un zīmējum.
Vai cilvēce atgriezīs sabrukumam? Vai mūsu jaunā kultūras
opare? Kas to laižm.

1940. 7. VII

Athvalinājums atpūstos. No R. jūlija līdz tū denai (jūn-
traukumu no 21.-24. VII atpūstot, kad idraucu Rija) nodziroju
lasarājs, ka jada iingrūnā domies „darba jaunā pūstas”, tā to prasē
patsreizējis jaunais laiktāts. Strādāji jau parasti ar citiem
gadām, bet jofad tomēr nācās pēpētis es cēsāt darba, tā ita pētojis
dienas pat saskūme. Bet ko lai dara, lauda apstāli palikusi
tik dilti strādājam jofā, da nāv ja lasar vairs gaudrūf
ulienā, kas iet plavā vai tūmā. Depūstān un atkal depūstān
nāfā, stīru vīru un siera justukšāf un algotīru no ās juse
nāv reirēna pasa ierēfēns dabūt. Vīrus uzskūgi jofēta.

600
Kāi ar jaunajām pārmaiņām nāies, kaut kas ir jūtā un
laikus, kas to tagad lai pasaka?! Kaut, ja nu ar to pēles
dalīšanu ienu otru pēles pēles un pēles pēles? Kāi tā,
patiesi iņģerossā iņģerossā lauku dzīves aīna uav.

Lielās pārmaiņas valsts un tautas dzīvē, kas norismas tīri ar
pasākumiem, it īpaši motogrāfiski atzīmē, ar ar laikus. Nav vairs tā,
kā šūnā, kad pilsetas, īpaši lielās, norismas lieli notikumi,
bet lauki tos izjūta tīri no tālienes, it kā notātos. Tajā
ar laucēstiklām jūt pēles "laikam lēt" un jūt tīri tīri
pārmaiņu sīkas, it īpaši, vai tas patīkas vai nē. Nē, daudzas
un notēšanas uav iespējama, ja kāds to vēlētos. Lielā dzīve
jūt pēles tīri lēt. Lielās pēles, kur pēles laika dzīves
uav, un cilvēces esības, ko tagad jo jūt pēles otrs ar lielās
ģirvas kārt, vairāk vai mazāk jūt tīri tīri ar personi.

Kajarpēles 1940. I. VIII

Latvija kā valstārīša, mūerena valsts beigusi eksistēt.
 Nodibināta Latvijas socialistisko Padomju republika, kas ar
 valandiskas Padomju socialistisko Republiku Savienības augstākās
 Padomes lēmumu uzņemta Padomju Savienības sastāvā, tā
 tad iekļauta šai lidofā, kāpatofā un reapietkināmu ierējis
 un ierējis jēnē, kas mīrtīta ar šīs lidvalsts kultūri un
 savu patstāvīgo, neatkarīgo dēri uerāris vārds dēriot. Bez
 šautām, latīvisi savu nacionālo dēri jnāmas robežās
 vārds kopst un veidot, nacionāli tā tad tik daudz uerāudē,
 kā to uerā otis edomājis; bet tai tomēr allāz būs jāpārskatofas
 ar Padomju Savienības interesi, jāiet cīstā kopsoļi ar to vai
 grib vai ne, kas uerā vārds tas, kas patstāvība. Bet uerā
 listas jnāpām allāz tadas kā is. Arī šī bēlā un dēlā
 jnāmainā vārds bez sava labuma: dēri vārds irēpuse uerā
 vārds jnēlā un gribas plūi tautas dēri. Ja šos dēlās
 un darbotāmas gribu vārds valsts un ījābi latīvisu tautas
 vadstāji grātis parāzi īgnautot, ierādot jnā rādīšanas
 gultnē, ierādot ocos karbināllā kadros, ja šos dēlās

prātismu gēs turet kultūras dzīvības paaugstināšanu, augstāko
 celšanos tieksmju virzīnā, tad latvieši vai tauta arī
 jaunajos apstākļos, loti daudz sapņos un parādīs savu gūstus.
 Un tas ir svarīgi. Lai notiek kas notikdams, ja tikai tautas
nacionālā jauda dzīva, dzīvo, elpo un aug. Man liekas, ka
 tas tā sāpīgi dauns.

1920. 5. VIII

Uzman bīstām lažas stundas kopā: es, Jūlijs Selis un
 Pēteris Ēruņis. Lai tā, nēs arī bīstām vergus pretos, ka
 jēdēfā laikā pārmaiņas, kas tik krasi no kapitalistiskās,
 pilsoniskās iekārtas poveras uz socialisma jūsi, kas šis
 pārmaiņas latīfās valsts un tautas dzīvē ievēro ne tikai
 slinkto vien, bet arī daudz laba. Tāpat nos noliedzams, ka
 tajādēfā Augstākās politisko apstākļu izīdovī šī bīstā
 mums ievēro labāta un pilnvarāta pārmaiņa. Socialistiskā
 iekārtā gūstama gan kapitāla, mantas nozīmi, padare vienlīdzīgu
 vīrus sabiedrības slāpus, bet tā veģinēšana latīfās tautas

Kā tadu, kā tas lietu tālā padziņma, ja te ienāktu vācēri.
 Un no nacionāla viedokļa tas ir ļoti svarīgi. Protams, polijnieku
 uzskatu cilvēku bus' gūti pe' jānāstam, jānāst, jānāstos
 apstākļos redzoties, bet ko lai dara. Brīdīšanās jānāst,
 jānāstoties. Pat P. Šumanis pat jānāstoties un arī
 Jānis Rudzītis vēro, ka bus jānāstoties, lai dzīvotu. Pajēc
 jau uzskati neesot jānāstoties.

1940. 10. VIII

Daudzi jo daudzi, estkārt tik brānāsi un lielmausi,
 pēdēji laika lielo jānāstoties un personu jānāstoties det,
 jānāstoties uz mani atstāj galīgi apdegušu cilvēku ierādā.
 Pie kuttas un dzīvo kā trānsā, jānāstoties kā nūrgs, lai jau
 savas dūdes sāpju un iznīcuma āreji katrāf uelcusas
 ierādāt (citi jau tomēr tāpēc āreji to cūdas ierādāt). Tāpēc
 arī apstākļi: dažam labam nāstoties nav jānāstoties
 vēlāda pūdsā dzīves existences ierādāt. Pajēc vācēri un
 otri jānāstoties jānāstoties, jānāstoties u. t. t. Pajēc
 daudzi jānāstoties jānāstoties, lai tādu jānāstoties atvācīt, lai
 man pašam uelctu jānāstoties, jo uelctu jānāstoties arī

nasam personai dažādu lietu.

Nadar bibliotēka Raudivē. Par šīs grāmatu kaudz
neglūkstot, domā vārtoties kaut kādā darbā, bet grāmatu būvat
džēst 12-3. Maunipai. Kipi abo vēl domā, ka Maunipai
vārtus un lēdēpas atļaus, bet vad tēicu, ka tam un jau
es neticu, tad Raudivē palīda parjam domā. Kāpēc tad
tos lai vārtlāutu? Nu, nenkāsti, tajad nāu idealizma, bet
sociala realisma laukmet.

Apr. 10. VIII

Sodžu uz idas sastājos ar jaunā Jelgavas Pedagoģiskā
institūta direktoru Plūģinu, patērēja vārt man jānāca ilat,
jo jābāt citādi vārtam būtu jāiet uz bibliotēku un bēji
nodomājis. Patlaban izstrādājat individuālu programmas,
vai es nēvētu pedaloģis latīnēn mālokas un literatūras
programmas izstrādātānas komūnījā. Uo tā attēicos un
ietēicu jānā vārtā Jūlijā Sili. Pālab: vārt domas vārt,
kā garoja, vārt laukmetā latv. vārtīlēba būtu jājapam
vēc. egrījas iji, bet jālabā vārtā jāvērtā tāntas

gara mantam un latviesu pasu rakstniecības
laikmetam, t. i. 19. g. s. otrai pusē un 20. g. s. sākumā.
Tāmu pilnīgi pērkot, jo tāds ir arī mans uzskats.

1940. 7. VIII

Sodolu notika rakst. un žurn. arodbiedrības pilnsapulce.

Saukusi rakstniekus un žurnālistus barm barīnā, gan vēl, gan
jamīn, pagatavin un vēl vairāk arī uļņepi stāmi. Pirmās vienas
daļas arī tūkst, esot izlēsti ap 30 cilvēku, īpaši Druvas
laudis. Bet nāpēc izlēsti arī tādi kā Itis, Kēniņi, Stutka
Dāle, Ham un Hlūpaņa vjūnu uļņepi nēlāda palāra, vai
nēdž tēint? Neizlū, nēlā nēpārkāi no.

Sapulcē nēlāda lēda izrunātavas nēnotika, vjūn nēdānēp,
tā tēint, no augšas iēgnāts pāredzēta kārtība. Lēvēlēpa
jamūn vāldi un vēnēpjas kōmēvīn. - Kā pāravē, nēnā bēpē
atkal arī pāri Sēpūllas pēli, kas tēk dāudž no bēldvēm
pārsēpēsi vjūra. Pāpād un vōlēvāts nēdodot bēldvēm lētosānā
atpērtāi katrām apmēram lēdž 3 nēdēlām. Sānēpēnāta
arī bēldvēm nānda. Jāpānda, ka nēvīpēnāpēš dārbōba tālāk.

No republikas ar Sili, Ernani, Eru Jalti un Herb. Zommeru
 aizņājam Ernani ielā kādā lokaļā šīsīda saētīs. Norēdējam
 kādas divas stundas pārnuās, kurās šīsīdi daudz agrātkas
 stīla Jūlijs Silijs. Erua Jalti vēl arīde, loti nobēlājusies
 par latīvēm būvības pāstauritāvam. Silijs Jomēis nav tik
 daudz nopāpots, jo pasaulē notikumi rāda, ka mums
 jāpāvēlīnās ar viņu. Tas ir laiks, ka Saugum laiks, ka
 rakarā rā.

1910. 13. VIII

Dienu vak un iet, notikumi rīpas neapstājamī strauģā
 gaitā, bet cilvēkas arīde vairāk notīpīras pārdē drīnūmā,
 kā traupā, ka Saugumjos drudža murgos tie tapd vada pāru
 dzīvi. Kur vēl pagilējs, drīnūm nopāpam un pārdē aģitātkuma
 pilnas sefas, nepras jāpāvēlīnāt. Kas būs? Ko gādājam?
 kā pārdējam pāveparatīem aģitātklīem? Daudzi neģēl
 vairs ticēt nekam labam, daļam, celam, augstātklījam.
 Jācer, ka ar laiku tas pāvēlī, kad būs pārdējam pāveparatīem
 aģitātklīem un iedzīvotātklīem.

1910. 22. VIII

Sak darboties LPSR valsts apkalpošanā. Pat kā tur
darbā saistījis arī mans brālis, tad man iznāc sād un tad
iepriekšējās. No līdzinējām igļoniecības turp jau pārgājī arī
mārači manī pasākti darbi (Kaudzīti, daži tulkojumi). Pat kā estu
igļoniecību nebūs, tad gribot uzlabot te būtu jāpērtas viņiem.
Redzu jau arī, ka te rindām vērā nāk rakstnieki un mākslinieki,
pat tādi, kas kļūst tik apņēmuši nacionālpatrioti, ka jau
sadarbību ar socialistisko vārdu veidotājiem un vārdu (pēc
Aida Kiedra, siletautispaus Jouberts u.c.). Ir arī cilvēki, kas
pildītājam jānā vērā kādā nozīmīgā un nūlētīgā darbam.
Dažas reizes atgāllat, man radiofona Edg. Tilleris pastāstījis
Ermuāra Klāstīnē, ka Viktors Iglītis bijis te radiofona un
arī Komunistu partijā un pēnīs apgalvot, ka viņš jau sen
druvām bijis Komunistu un Komunistu ievārtāmu nosapņojis
(! sic!) kādas vedēlas jūrus viņu ievārtāmas. Šis jaun-
sūdrabots iepriekš Kom. part. centrālkomitejai "gredz
nozēlobanas" jau rakstīti, it da vārdzīes par to, do

pēdējos pados rakstījis. Viensī Kārlis Šalbe, vis īstais, lielais
caur un cauri latviskais dejotājs, iet mierīgi pa mūsu ceļu un
nelotās uzturas, varas jūdzotā, nedzinas, jēc karjeras.

Sodren valsts apstādnieku patska št. Baumans, Aļi
Kēniņi, Jāni Veseli, Pānīku Vilīnu.

1940. 24. VII

Orbīlītētā šis doļņas atkal daudz pagāju un draugu,
kas pāsmaitās pādeņtās doļņas pamata jēmu kāpin. Bet
Jaubān, lielās pāsmaitās dēvē un sadzīvē, loti maigi mar
dandzys, jo dandzys, sagādānot uēden bērnības, bet arī moralīstas,
dveģeles cēsānas, un grībetos tos atbalstot ar visu spēju.
Bet ir laba daļa no ierastās dzīves slēdēm iznīst, kas bēdz
šom dzīvīti uz uēden, nemaz par to nebedādānu, vai
inpi nesagāda cētrēm soņes un cēsānas, jo tam gluži
neapgadzi. Dzīvīta tā, it kā pasaulē tīdai tā spējams
dzīvot, ka par cētrēm nav pabēllas ne jēnot, ka soņās

pasaulē var būt un tikai viena tajuba. Bet kad mū
sabiedrības otra daļa pieteic un gred dzīvē savas tiesības, tam
tāi pūķu, tad jūtas galīgi kā no laivas iņvēstī. Sagrotaun, ka
tie dardz uz senīti nīlta līdžinīlū un atpaccību pō
estemulvar cerēt, un vīpīam jāamerikas ar jām būtenī.

1910. 28. VIII

Podbotella starp cēlēm Julojs Silis. Sausot actual
strādāt, esot icelts jlgarā 2. vidusskola par supletoru.
Vežu gadu esot valojis, guboties actual kartetes un
darboties colvetos.

1910. 29. VIII

Pie Nacionalā (tagad jaunata drāmas) teatra pēnāca
klat Arda Niedra, ko agrāk uemēdza darīt. Bez prasīšanas,
uzpū kāpēc, nāka partārtit, ka esot bōjūnī valsts apfādūicēstā
pē dir. J. Niedras un cēlēm, kas iņturējūnīs vret vīpū labvē lōfi.
Bōjūnī esot cēlīnas, da vīpū rācēvot actual rācētīt. Un jātīezību
zallot, kāpēc pū vīpūnī uelānta mēstīt? Bōjūnī tūc uemāz tīk
liela Almana režīma aizstāvētāpē uelēvot bōjūnī k. d. d. Pō dīrdot,
man palīta pārdpūn tā darādi. Es tīri lali pūm un

70
pazīstā vīras vārdiņu klūšana vīna laistā, pazīstā
vīras uzplatus. Kāpēc vīrai tie jāizbēdz? - Vēl grūti
tāpus, cūku sarīst. Atvadījos un gāju paun eļā tālāk.

1840. 2. IX

Kopā ar Ernani, Šrantu un Jāni Rudzītī Oadren
parādījām stundas 5. Džīve pēdējā laistā ir palikuši tik
dausa un vīnaunla, arīda vārdā tāfā gēpā, eļā dūnūms,
ka nepolēstana ir garsa veldze, ko dod vīfām pārunas
un apīatības draugu starpā. Sīdīsi dzīvīstoss un
nepaguris vārdas vīpā ir mīfām vārdīfāis Kārlis Šrants, sī
būnūm īpatnā un interesantā personība.

1840. 8. IX

Pīblotētā pūnā, mīnūtā rakstīnūla Ernesta Ežera
atīatīne. Ert vīs atīatīji vārdākus vīcīpīetūs darbus, vīkā
gīlētū tos līst sījīst, bet nepāpīrotot, ko ar tīm īsārt. Atīatīst
vīkā ar mīfāfīam līnūm dēfām līlā trīkūnā. Vāc s

91

varat dot tādu padomu? Ieteicu griezties pie valsts
apgaumiem. Ja derēs, varbūt ko īpašu. Piemēram, lido romānu
jūras biļienu ietīnā, ko arī man parāda. — Ēzera ierīcība
darbi liecina par kārtīgu darāmu, varbūt puslīdz pēkšņam,
tad arī romāns būs īpašs.

1940. 6. IX.

Soročince

Īpaši kino Paladiniā, kur rādīja filmu *Šeršona gada*
tirgus, ierīcība pēc Gosola pagatavā stāta. Filma patieši ļoti
 laba. Ļoti labi Ukrainas dabas mati, tautas masu kustības, kultūras,
 dzīvības, varlūka spēle. Neapmierīgi negatīvi ierīcība
 krištas, kā šoreiz īpaši ierīcība arī šī.

1940. 6. IX.

Dzīvības jūliem diezgan jēla dūša, turāk apmātot pasaulē
notikums, kaut gan to atbilstoši tapdofos laimātības un rado
 jūtas diezgan bāla, rezervēta. Tajēc jūbas patieši cītam ar cītu
 un kādu patieši vārdu jāņem. Štants, Ērmanis, Jūlijs Solis
 un es, šoreiz pie valsts vairokas štundas parādīšanā pie šādas
 un para glāzes alus kāda kaula pēdē arīcā, vēlāk Romas
 pagraba.

1940. 7. IX.

Pajat ka uulan, sooblu atnal parandofjan stundas 3 kopyu ar
Jani Rudziti, Strauti, Gumanis, puseduodami un melodami.

1940. 8. IX.

Ka parasti, ve lasbka ralespamies un uosetofju uorallas
stundas: es, Gumanis, Cans un Janis Rudzitis. Randz pardu
agratlu uzsilu Cans un Rudziti gan par agratlu, gan
tapdofu lastu.

1940. 10. IX.

Raira ateres gttades atelodana Rautnicelhas un teatra
nupefa. Pati gttade pomsfi, ta puslofz elvartota, jo tita wota
wredomafjuu lida stija. Bet nuas atelodana uz latnisienu,
das wafot Raira dzin un darbu, atitofa bedfu rpaidu. Dafa
weta, dzindofa wluu otu wacumstauwof, lauus got wlaustof.
It ka wuwtaji wluutu wafpudi u pum tautu, u Raira dzin,
u wtra dzinilla lutohu! Ta dzindofa dafus wuwtaju.

1940. 12. IX.

Bibliotēkā Fr. Jzema, celā uz Jēlvan, kur teātra apzinas
 atkārtomas izrāde. Vēlāk Jzaida Lazda, kas šķīri nolādējusi
 par savu dzīvi un darbu Mōlā, uzrūst, vai atstādot viņu
 vai y darbā. - Vēlāk arī Jzais, Andrijs, lūdz materiālus par Sudraku
 rōžu, par kuru viņš gribot rakstīt.
 1910. 19. IV.

Bibliotēkā Arturs Baumanis ar loti lielo sām un jaunām
 Jzaim stiep estu. Pīlo vīpam uz nūgēn esot jāvērtējis no
 Vandenes Trūndes-Veldres māja, ka šķīri esot devis 3
 atpakaļ, no mājas izstājis, atpakaļ neesot jānācis un neesot arī
 nekur atrodams, tapec esot ardoma, ka vīpam jāvelk ko padarōjis.
 Jo vairāk tā būst domāt tas, ka vīpam atstājis arī netūda, pēdējiem,
 lai vīpa netā ievestājos, tūpat neatradot. Māja domā, ka
 vīpam no šķīri mājas tūnēta esot, tūnē atrast tū net neesot izdevies.

Beldre un tūnē uzēn, pašajūstā uddelā bīpa pr mānis un
 diegan nēsi aprīcājis par pašrepejiam literāriem notikumiem
 un gūstākiem. No tā celbpa ne jaukas, ka vīpam būtu tūk drūms
 un nosēsts, lai labprātīgi ietu profam no gūstā. Kad jānā
 par pašrepejiam gūstākiem rakstīceba ai prātōjis vīpam,

ka šiti dara tie intelekta, an rakstnieki, kas strauji maina
savus uzskatus, ka to nevaris uzprast un tas nav arī saprotams,
darbu godīgi var strādāt arī uzskatus mainot, Valde īsteicis,
ka viņi par to esot jau sen kā izlēmuši un uzskatus mainīt nedomāst,
bet vēlētās tikai atrast asistences darbu sēdēs. Arī par
nedomāst rakstnieces uoderbotes, ja tām neļausot būti dzejot,
bet esot jātaus strādāt kum katru darbu. Sara Stāvolla
nomainīšanai īteicu viņam arēt pē otrā drauga Fr. Rozdņa,
dr. J. Niekas un arodredības sekretāra A. Gīpula, ko bija arī
īdarījis un otrā dēļā pē manis pēvēcis partakīfē, ka gūmājis
ar viņiem, tikai pē J. Niekas uesot lēis, tas arī ar bevalas
vārdu uesot pēvējis, tajāc arā pēvējis pēvējis rakstnieki
un viņam ar dēļā atkādot. Solpās tātā brauc uz mājā.

Tā arā arēta, dēļā pēvējis un enerģiskā pēvējis. Gūti rakstnieki,
kas viņu mājās ir gūti arēt alūnā pēvējis. Varbūt arā nav
vārējis rakstnieki, ar pēvējis rakstnieki un nav vārējis
pēvējis rakstnieki? Varbūt, jānu tē pēvējis rakstnieki
jānu rakstnieki par pēvējis rakstnieki un gūti rakstnieki, par
kurām arā man tad un tad pa vārējis rakstnieki.

Otra bēda vēts, ka arī dr. J. Raza esot ļoti bēla
vērsu sabrukumā, ka esot nespējīgs pat nosāļētātis. Arī
ka tāpēc viņš, kas lītas tik daudzais, veltalūnējis, arī
nav varējis samierināties ar notikumiem.

1940. 19-20. IX

Liels, nūjš laimētājam turēt patēģības. Kaut ka cilvēks ar
vairāk attīstās meli un likulība, arī lītība. Daudzi neapz
pētīt paras domas, paras jūtas, paras jādziņojumus, sav
pasauls, uztais, bet atvasto līkai kādas nepāreģis, it ka no
āra uzpērtas frāzes. Pat literatūrā redzās šis veidums, ko mēdz
apņemt par konkrētākas jūstānu. Individualais cilvēks bēd
pamāts un pārcēmts. Nav angļosas jēdznu cēlā pamāta
mānīlas nostādnei. Vai tad kāds būnūms, ka nevaram saņāidēt
tādu jēģiņu un tādu jēģiālu darbu radītāies bā, j nātrē
un arā lītā, kādi ~~plāns~~ radīs, es un ~~apņēģis~~ apņēģis
kadūstas, kas ~~plāns~~ jēģis, ka jēģis jēģis, Reģis,
Bonds, Plānūms.

1940. 20. IX

Kopā ar P. Bruari un Jāniņu Laspde kopā ar Jētas Mauntes un
 Konstantīna Paudras. Mauntes ļoti interesējas par jēdēfu laska
 notikumu literāra pasaule, un starp citu norāda Bruari, patāstot,
 cik viņš pavisam jēdēfu laska darbos, īpaši dzeļos, int un cik vērtis,
 t. i. cik liela mēra viņš patēji nuyatōpē komunismam, dju jēdams
 un jār jēdams apdredato, un cik bēta mēra jēlādofas tam, kā jēdams
 karjeras resp. djuas nuyeresamības dēļ, kaut sids nays nemy jē tō.
 Bruariis teica, ka noteikti y tōk nuyēdētā jēdētā jēdams int nuyēdēt
 atbaldēt, jo nuyēdēt nays ypt dzeļos, kas domā salvešanu int tām
 jē djuis, bet ne par jēdētā nuyēdētā dō. Kāi nuyēdēt sids y tōk nuyēdēt
 jēdētā jēdētā nuyēdētā? Būt jēdētā, int nuyēdēt, bet to kāi nuyēdēt
 jēdēt nuyēdētā dzeļos. un tad starp citu nuyēdētā jēdētā, kā rados
 "slavenais" dzeļos jēdētā "dju tō", kur nuyēdētā nuyēdētā laska
 un nuyēdētā jēdētā, Padomju nuyēdētā. "Man jēdētā jēdētā, kā jēdētā int
 es sō dzeļos jēdētā, int jēdētā. "Bet nuyēdētā nuyēdētā jēdētā
 aina. Kijos sids sids nuyēdētā jēdētā laska nuyēdētā jēdētā nuyēdētā
 jēdētā, un nuyēdētā jēdētā kā jēdētā, bet jēdētā int
 visi citi intelektuāli, kulturas darbināli nuyēdētā cota nuyēdētā jēdētā

77

daļai nedrīst un neprata darīt, kā vīlušī neģēlīgi fandot
pret to kā supi pret mēģēji. Pār taču būs absurds, vajaudet patērēt
šīs. Un tad nu nāca cita miera, kas šādu neģēlību izbeidza, tad
man bēz kādas priekšrocības spontāni uz āru izlauzās tas dzēlis. Rautidams,
ar kāla neapmēro šūnā domājis, ne arī grūtijs ar to dzēji ko iztūkst.
Nēnādi, tas ir dzēvulka laikā notikumu masu pārdozējums, vārsta
vēlās.

1940. 20. IV

Pasākām atkal dažas stundas kopā pie galas ar, un pašlīka:
J. Sudrabkalns, Jānis Rudzītis, Al. Čaks, Ernests un S. Kā
arī, daudz apmierinātas, fantāzijas. Dīzjam nu ir Sudrabkalns,
kas iebraucis no Siguldas, un ir patērējis atpaka.

1940. 21. IV

Brālis kopā ar Gīzuli un J. Nīdru iebrauca šūnā uz
Maņlāni kā latviešu rakstnieku pārstāvi. Ceļojums šūnā
10 dienas. Mēs ar brāli izpētām katru savu patērēto
dzēri, un par otru izpētām un centāmies arī šūnā
vēl interesētājus. Pā arī šūnā neapmēro šūnā turāka
pauzētāji par braucējiem, par tā mērdi un uzdevumiem, tajāt
un šūnā izpētām šūnā, kā to šūnā parasti dara.

1940. 23. IV

Bibliotēra iņper. Richards Inglis, kas ar daudzu darbiem
papstāms ar rakstniecību. Gribot ēstātes, rakstīšanu un žurnālistiku
arodveidībā, tajāc vēlātes šo šo žurnāli. Teicu ka tūs darbtājs ir
mans brālis, ka tu varā par bērniem lēstān es tāpat uelā varātk
alžoni par vīru, tajāc las vārd apmāstas ar valdes vīrdem.

1940. 25. IX

Plūgna zderuma nolotājs āre lūgja uzstāties lektora
pseidonūms bērnu daržurēķu lūgjos, apmāsam 20 stundas par
jūmatnes lēstānu. Attēcos.

1940. 26. IX

Nodrozojs no 29. sept. līdz 2. okt. tēra mātes Pasažos.
Brīnīstīgas, zeltainas, pāulas veldes, dēvas. Citos apstāoulos,
būtu lāds vīrdis nodrozt rēķā dabas turmā, bet tajād, kad
paraulē vīrdārt vlogās kara uelgāji, kad arī Pasaži jūtāms
šo daru smāgums, nav lādā jūtāms. Ši mājivērdem jūpābē
ar plūm krūtī, vēcāki vīrdē, laurērdmānu uas, tajāc
jūkeras par katra darha lēz apmāsal, māti tānās. Vīgas
bēmas tā vīrdē nemānot.

1940. 3. X

79
Bija sods un valsts apfāderība Kaudzēnu rautu lietā.
Tā taču mūvētā vēl loti jauna iestāde, un jē tam līdzpuslīpa
sanktūra iestāde, bet kas tas jau par biļņu biļņu birokrātiju! Pie
ieejas, pats sardze, komendants, formalitātes. Nejam, kādu reizi dol
tas ir vajadzīgs, bet darīšanas efot, un katra minūte tāsa,
tas atļauj arim un jaunā reģarda.

1910. 7. X

Bolbotēnā K. Štāls, Pēteris - Lūtiņš, Meņģe Ziemeļa,
pēdji šūns Mačvāns. Pēdējis loti sarūpēts, celdrēvācējs un
cēre un vīpiku tā uz stādē glaboju prasute. - Jaudātāis no vīpiku
tous kālis Štāls, mākslinieks caur un cauri. Kad arprādu, lai
parūpējis par pardu rautu, jo valsts apfāderība tas domā
turpināt, vīp nesagrot, ko lai darot. Nu, vīpētāji pūdiēt
apfāderība apmēns, - zalla. To vīpētāji ar izdara.

1910. 7. X

Pēc lēģas uzturēšanas un strādāšanas Rija, sods
arbrauca uz laiku uz Rūpiku P. E. Mačvāns.

1910. 12. X

Satiku šodien pie Bastejkalna Karli Krūžu. Ak tu nuņķ, tāds
 vairs izskatās! Nonācis neiešu niēšā, bet ar īgā aģģģģģģ — galīgi
 nodilis, pat noplīsījis. Nekam iedomāties, kādos apstākļos vairs ir
 tū lauku dzīve, ja tik tālu nonācis. No sabiedrības vairs izņemts,
 ar paziņām un draugiem nesatiekas, aram darbu nekārs veikt. ^{veikt}
 Tevklās sēvi un jārā jateklā jēlā ištābīnā un pusbada,
 laukam, jām veic. Bet tonis šādāt vā šādajot citi,
 kā pat šārtā. — Bējis pie mūsu brāļa, kuram līti vā
 īpaust un saistīt tulkošanas darbā.

1940. 21. X.

Bibliotēkā Jānis Rudzītis, tiko tā īpaustis no
 Pārnyā Romikas, kur operēta ailla jārma. Nozūlojis
 divas vedēlas. Esot viņjā dzēssan nojvērts jara
 stāroklis. Graudot vj laukem vedēlas tū atpūstis.
 Pārnyā vālo neptēcas.

1940. 4. XI

Preses darbinieku 6-bas un rakstnieku Saimniecības Biedrība
 svinīga sēde. Rakstnieku klubā, Gertrudes ielā 6. Vēlreiz
 savākusī mūšēra dzimšana, ap ceturksni. Savācumi atēlā
 un vada ~~A. V.~~ Lukss. Goda prezidija uzaisma Andrejs
 Lysti, R. Baugi, Rudolfs Egli un (vairāki un būrds!)
 Pēteris Ernani, Kuram. Epitā par to nelas nav teikt, un
 kurš arī pats jūtas kā no krāpju nokritis. Vēl tomēr
 uziet uz paraugtinajuma un šā pē salda, ka es vēlat
 mējos, kā jūku jods, tik apals, tik maids. Vēltes nolasa
 savi uprum, savēra objektīvu. Tad dzēsmas un
 dzefolu dellamācēpas. Gūzulis lafa patētiņas polmas
 fragmentu, par šim saprotams - Maņams un Kalina
 slaudnājuma (jo ko jau mazi dzēfidi ceturkai jdomā
 un varta), Ruta Mūjira dzēfjuma par Dūpam (ar
 patētiņu un laimētigu!), Klaudis Kādu tulkojuma,
 Lauk Coti vāji saturs, Indr. Komānis vēl nepēcēfākas
 atvērās par karogu. Vēlā mātara profreimā kā
 uelēdēpa un uelēdēpa liņmaus - Maņālovka dzēfolu
 tulkojumi. Neapēdā, kājēc vīrs tafad vīrs edds na
 kā lēlu dzēfjumu, lai jau man lēlas, ka vīrs part

liedz indesežībai uzpaukt, un vajadzē tāpat Jorvallas arī
 viņa darbus uzaudzot. Tad jau nepalobojam
 piederīgā būtu nolāgt kaut ko no Jordija vai Brinjora.

Pēc oficiālās daļas vēl kavēšanas brotas pārņemās,
 tomēr diezgan jaurāca. Cits no cita arī radītielsi it
 kā vairāk. Pasēdēju klāvu būdi llojā un deirden Bēndruji,
 Elsona Jolēti, Aleks. Čaku, P. Ēmanu, Jānu Dārpju,
 V. Jēmpju un Ankoju lēpti, un tad sājis mājā.

Oro. 5. XI

Oktoobra revolucijas sūētis, kurām jātaoofās viņu pēdējo
 lauku, apmieram 1 1/2 mēnesā. Pļota diezgan kapa toji karosijem
 un citām jaunā laikmeta emblemām iztejuota. Pasās
 sūētis beinas jājiari, jājiari, parādes, sūinūfās sūinūfās un
 zēdes. Pīkai etas būvo kaužu masu, ka tas būfo agrā
 Latvijas valsts sūētis, krījat kā uav. Varbūt tājēc, ka rpx
 helais vairums apmanti dāpatas oficiālas ēlās, sētes,
 sūinūfās, daudzi an stingrafās dējūras vēstādes, kas pēl nūms
 nāk jūlūsā pūmēof. Bet varbūt arī etis dūsla det latīnēi
 labjāt uvēlas vāsties etas. Pīkai partijā ir un 1 paldē, ka
 sūids sūlūmā un dējūbas etas uvēlūmā.

1940. 7. XI

Kopā ar P. Ernani apbraucām pie Juntas Mauriņas, kā to
 vāca, pa telefonu pļūvaus domā, vēlējās. Pēc tam tur pa stude
 Antra Cielena un Alma Kacete. Vēlāk nuāca ar ģeogrāfi
 Romanovska kundze un Rozentals (ģeogrāfi tēls). Ģeogrāfe
 Romanovska kundze vāca ka atbraucēji no Maņķavas. Vāca
 vāca Latvijā bijuši 25 gadus, viņi laiku strādājuši Krievijā
 un tagad dzīvojuši pensijā un gribot dzīvot te dzimstā. Latviski
 nav aizrūpjuši, saka, ka latviski latviski latviski, bet krievu
 kum labi pazīst. Tāri būtu vāca vāca par lauksaimniecību. Par
 seņķes dzīvi un latviskumu vāca ir sadās atpazīst, bet Krievijas
 latviskus asi krievu, norīcna, ka esot ļoti dārti cilvēki.

Interesanti pastāstīta par latvisku gramatu grāmatu
 Maņķavā, ko tur esot latviski taisīti apbrīnojuši. Lielā
 daļā tā latviski tur raksti un vāca daļu dzīvojuši, it kā lai
 pasildītos para saulstē. Krievu gramatas esot ļoti vāca
 Si pati esot papieruši maņķi latviski un vāca daļu par šo
 izpārti vāca nodrošināji. Tā kā Maņķas esot tagā, par
 dolmāntāji, ar tas gramatu dzīvojuši Maņķavā.
 Esot vāca, ka Maņķas gramatas tagā vāca
 ydotas.

1940. g. XI

Jodien bibliotēkā ar skaņas mācīti atbilsti klausās Kaudzītis
 Vesa. Šī esot patlaban diezgan neapmierinošā stāvoklī.
 Māte vēlā gēla māris uelmasot mētīt un palīdzēt, augstskola
 študentes nedalīti, neraprotot, ko lai dara. Gribētu šodāt
 kaut kur, bet kur? Kopa bezpusi Aglonas katoļu ģimnāzijā,
 tādu vēlmu nepelāij. Šī reālmāte esot kopjama. Vēji literāli
 izskatot. Ko darīt? Pārbaud vēlā uelmasot pateri, bet
 ceru, ka māris turpinātk un rēķinātk.

1940. 16. XI

Dienas pāriet mūža študentu darbā, kāds uelmasot. Cerjis.
 Vēji cilvēki pārloģoti, sakarā ar Kaudzīti Rāstīnu ļoti
 intereņām paprēstojas ar māru.

1940. 20. XI.

Mūža mīļais, labais pajipis, kas uelmasot tik grūti
 pūlējis, jādāmas īpaši bērnu labāku nākotni, kas tik
 saprotosī šķojs mūža abu literāram gūtām līdz pat
 pēdējām būdim, šī gada 7. decembrī aizmirzis mūža mīļā.
 Būtu jāu šlu sagatavojies uz 10 būdi, uzvārtijs katru

85

dienu, ko Dievs vāpam vēl pēstīra, par seviņu līttepa
labvēlību un tik ļoti pūcājos par to. Katru gadu mī rākas
veigs braucu uz māju, lai nepāietu pārāk ilgs laiks, kad ar
vāpam nebūtu bijis doņa. Arī šoruden vēl oktobrī biju pie vāpa.
ku Jomē, kad saņemtu 7. decembrī pēst. 14 žēnu, ka papīri
nūris, jutos ne tikai pārtēģis, bet negribēju tam remaz ticēt.
Dikti bija vēl tik spēcīgs, allaž runāja ar pūlku par tālako žēnu,
nelīkmatīgs sarīstījis, jafuris. Bet dumpu raunistoģis, dažas
dēļas papūlēģis gultā, un 7. decembrī vēlgi vēlgi adūmīģis
mūģi mīlās vāpamīģis klātbūte.

1840. 12. XII

Paslabāģim sestdēķa 21. decembrī mūģi mīlģis vāpamīģis
ģādģis papūģis jafūģis dūmīģis klāģis. Ģi mīlģis vāpamīģis,
kur ar Poulis vāpamīģis vāpamīģis, patģis vāpamīģis un
tu klāģis tik labi vāpamīģis mūģis vāpamīģis. Tik ģaisģis ģaisģis vāpamīģis,
kads ģaisģis mūģis vāpamīģis, ģaisģis, ģaisģis, ģaisģis vāpamīģis vāpamīģis
ģaisģis vāpamīģis vāpamīģis un ģaisģis vāpamīģis, vāpamīģis
ģaisģis vāpamīģis vāpamīģis vāpamīģis un ģaisģis vāpamīģis. Ģaisģis
ģaisģis vāpamīģis vāpamīģis!

1840. 24. XII

Prohlozetā Aleksandrs Čuks, grāb no Ēriņģa labot rakstus
 par Indriķu literatūras tēmi. Ēriņģa raksti arī
 ir par patreģo rakstniecības tēmi. Ēriņģis, izņemot,
 ka tik pamatīgi kā patreģis latviešu rakstniecība un
 nav izvērtēta un nosvēta. Ne uz Jāzeps, ne uz
 uz Jāzeps patreģis patreģis latviešu rakstniecība
 jūma grāmata (lasi un būnēs!). Vai var redzēt
 vēl lielāku garšu turpējot tā patreģis. Kāvalga, bet
 jeb kāds sociālistiska rakstniecība ir joprojām
 joprojām. Bet būnēs un nē! Tas ir drūms. Tās uzdeva
 uztā, tānē nosroga galim. Ko patreģis patreģis
 rakstis.

A telefonam Jāzeps Rūpītis, esot uzrakstījis par
 Kaudzītem, šis drūms Brīv- Jāzeps rakstis.

1940. 29. XII

78

1941. gads.

Dzīve un baiga gadu mija. Visaptārā pasaulē
 gļozās postsovais karš. Naida liepas, ko cilvēki karina
 gan parā, gan slim, gan tautu un valstu starpā, aug jū
 drevas jo lielākas un zaudējuma vārn, kas drošus, cilvēkus,
 dailis. Vai un kur šis uzprats un uzjēdzība beigsies?!
 Dabūt izveidās ardu līdzīgu ~~to~~ civilizāciju un
 kulturu un atgriezīs parādus cilvēces atlikumu daļu
 un piematušas? Katra jūta neta laba turība un lotu
 uzda, to it tā jūt un nojauš katy, to it tā var izlasīt
 katrā vaibtos un satraukumā, moralisma satraukumā
 pilnāfās acīs.

Kļūstot parnes dāudz vēl jēlotis mēs nevaram, bet
 tas nenopriē, ka notikumi mums būtu pasājisī vai otru
 garām. Pē stipri bēl jūt arī ar otru cilvēkam.

Gadu maipu arjūdām diei vālu ar blūni ilūstis.

Manu domāj, patik memuari, un jo šķiet, vēl labi uzskatīti
 memuari, tādas ir Georgeja Čulkova atmiņas Poļu cīņās -
 cīņās, ko nupat pļāstījis. Jāatzīstas, nemu zoda šo grāmatu ar
 drošām lielām aizspriedumiem, jo uz visu kāpēc. Autors ir
 pirmās puses nodalās šos aizspriedumus vēl arī it kā patērējis,
 autoram būtu it kā pārbaudes, it kā patēģības, pardaudz
 negotas polstības. Bet jo tālāk, jo atmiņas arvien objektīvākas,
 dzīvas, patiešas, dzīvības, tā kā nevarēju grāmatu nolikt,
 līdz kamēr uzbiju to pļāstījis līdz pēdēji rindīpai. Kas tas par grāmatu
 un lielu mācības un literāras laukuma, ko šis atmiņas vada!
 Gē domāj tas būdības, pilnīgas cilvēces būdības redzamas
 un publicētājas forma, būdības, par kuru tajādēfās loks un
 dzīvot uvis uvis! Uzskatīti drošā un pilnīgā, un
 plauktos, citās un touš, arī saprātī un draudzība un
 saprātības, romāz cetur cetur saprātība! Georgejs Čulkovs
 nemauot parāda šo laukuma, savus laika bēdus un jaun
 augsti intelektu, bēji un celstīgo personību, parāda
 to izjūti patiesi, un laukuma.

Nav tu vopas, nav pilsānas, nav bērniņas, aklas
 nenomāstas un jaunā vaida, bet bela māstas un stembas,
 patēzhas autēstība un diemāšana. Nav arī pūnainības!
 Andrejs Beļijs jābūt tālu arī viņa. — Bet loti jābūtos, lai arī
 latviešu mītos varāk tādu nūnu. Pajaidām lieldarbi
 un kaidrābe šai pūtā pē nūnuš u tādai kaudzētā matjau
 jau Pautjāno laimētā. No „delladences” laska krievu
 man šūdi patēstas divas inteliģenti’ ugrābtas stūmpas:
 V. Hodoseviča un J. Čulkova.

1841. 10. I

Bija kaļp aģā dūceotā, sapome honorara attīdunru
 par Bēnu un pūvēnu tulkojumu. Kūmaj ceceņi, ka viņi jāmatjas,
 jo pūvēņi jābūt jādandz dūstī un nūji.

Arī uākdams dātāos ar dūjāci Veronika tūclerī. Pēnluopis
 ar Būnais un jaunais dūfūstels Andrejs Johansons. Arjāpām
 vāri bōjūtā Arūņjas Alonouspā veidala kafejnīcā, kur
 nosēdēpām varāk kā stundā. tūclerte vōjām loti pūnījs

no mēģināt. Dvēseli esot, it kā apcirtu jautāit un
 spāni. Tas arī saprotams: dzimēlam, kam atņemtas visas iespējas
 dzīvot dem dzīvum, jādzīvo gūti elpot. Tāpat dzīvot jāpūm
 jau dzīvumā laidiot klajā, bet no tas lieto, ka ap pūm
 veļot atādas, jredzē radīšanas darbam. Bet ne jau tas ~~esot~~ vien,
 rīpār pūselē esot ielipsi tāda tā liela bēda. Es jau idot man,
 esot tik patīkami būt kopā un dzīvot atāll jēdz. Es saku, ka
 darba man daudz gūtam, nepatīkamu, un atāstā bterāni
 dzējam daudz veļot, jredzē, tad esot no visa tā ~~novis~~
 jēlto būvot veļot un omāda atāstāstā, lai dūselē
 jādzīvo jēgumā un dzīvās veļot.

Uz bēdoto esot satīta un diēdza vēnā, šo pūto,
 maz papstāmo, bet patēji istā un oltā jēdā, kas tāpat esot
 klāst vai kalt veļam vedēfuz pūtas.

Apr. 10 - I

Bija Torvalla raksturota mēģinā. Saņātsi daudz
 raksturoti, apbūvāmi daudz, pat tādi, kas, domāt, stāvēt
 tāle no vādā mēģinā. Itāis istā vīdā. Ja, to lai dara,

92
Lūnāta un dzeve parstare to prāza! Lu vece elku vēta jācēl pami.
Vai labāki? — Uzprāt, pēdējos mēnešos uz vīram pusēm tīkari
sajūces, sajūces un sajūces, mūsdienā, mūsdienā un rādāma!
A dārnāti pētības, vai kādreiz vārdem šķērsā ar dēzī darbi,
vai uz paktāres un jūkstis tīkai tuētā frapē. Atlabam
vīrus vēstē uz vēstīšanu, bet es uz vīram pusēm dzeve laudis
pībrnā pīpaucaus: kāda nozīme tādām vēstīšanu, tu uau
vēstīdas pīpotes? Pā tad pīpaucaus un mīlētāus, lauda
un līdžēlu vēstīga pīpīšana!

1941. 10-1

Sovietu pīpaucaus vēstīgais sadzīves valsts institūts
kluba, bez politīpīšanas un mīlētāus. Cilvēcs, nepretenciozs.
Pīkai maz atnākūti, vai uau pīpīpīti un pīpīpīti? Sāpaucaus
maz mīrāk ar vece dzeve, Vīda, V. Egloti, Calka, K.

Dransp, Plandi u.c. Tīn tā tā vēstīcas, la mīpau dzevas uau
but ar kāda vīnkārta cilvēca satīpīšanas, bez nolīgas
apīpīšanas.

1941. 25. I

Sapņiem sodām bibliotēkā no Galvniecības Gite a Turas Pavalde 93
tik uzrādītu telefonogramu, ka paliku polijā nesaprasuā, ko m
to ierakst. Protī, telefonogramā prasīto, lai 7 dienu laikā izpa
no apgrozības uzas grāmatas, kas šim laikā netam nebūtu pāņērtas,
to Auzpā ar uzus laidrāstus un žurnālus. Pzvanījū tūlī
kotrātnas pārvaldēi un pātrīcu, ka tad bibliotēka jāstēdz, jo
uzi krājūmi tad ir tādi. Solas ir vājūmi un vājūmi. Bet
ar vado tā, tas ir vairāk ka mīcāloji un uzrādīti, uzviena
valdība lody šim tā naur vājūmi.

1941. 27. I

Kai tagad var vsm to aprādīt, kas ir apstāt pasaulē
nourstas? Kai dēpūms irās pēpūms rēvēnt to nērdoma jēmo
vējēpūm, ka uz pēpūm dandy, kas jau tik būdīti ka dārt
dāpūm, bet itēvā - dēpūm pēpūm par vārdībīto laozū.
Kur tik gūpū, cēvēt cēvē un cēvē un dāpūmī cēvē,
un pāsi vsm, ko cēvē, par ko cēvē, kāpēc cēvē, un kur rodas
tū vārdī vārdī gāpūm un pēpūm cēvēmas. - Būmūm

notēt gan arī, bet ne labā uopriņē. Tā pēvējam, pē nuuns kalst
 apgādniecība un vāras spētāles. Arāda a pāroplētī belu
 jaudu, izrak arī gramatas ~~Arāda~~, gan ne tik daudz, kā vecās
 iekārtas lastā, bet no latviešu rakstniecības, no oriģināl-
rakstniecības varedz un veģūt it netā. Pē lajū diletantu
 darbi, kas izlavēti, un pē vāram izpētīti, nav vērtīgi.
 Pē rakstniecība, atšķirībā nav absolūti nekādas nozīmes. Kaut
 Rasma kalna kāpēs ir jauna gramata, cēti arī vai nu
 jauns mērojs, vai tuldojums. Bet pē palasām ofisērales
 kularācējs pē mēro rakstniecību, tad gēmas it da latviešu
 rakstniecībai būtu pēvēdams itī pēvula pēdu lasti. Itāentā
 turpētī pati latviešu rakstniecība ir tā noslaucēta no
 jēmas vārus,

1941. 1. II

95

Nekādā jēgā varam atgūt tādus nostājus pret jām tautu un
ziņtāni kādu ilgām Sudraku ēdņus. Nonīcīnāt, pat nolamāt Latīņus
vīrojā par Baltlatīņus un latīņus tautu citu vījīnu laikā par burīņus
mīrdopu var tētā tādē cilvēks, kam nav dzīlātas mātkūnēcības un
cīvēcības dījntas un māpas. Vai Flīne, Jēo u.c. nav bijīti emīgranti?
Vai nūjū Rāiūs ar Atpazījū lielū mūjā daļu neapīvadīfē Trīnīdā -
Sveicē? Vai pat Nīedra, par tautas mōdēvījū apīpīnōpōt, jū gādē dījūntān
nējīro āpīpī dījūntēus un jām tautas vīlējū? Bet vai tajēcē vīpī
nolamājūti, nonīcīnājūti jām tautu un ziņtān, ka tajēcē vīcē cītādā
gārā un dījū cīvēkī uellā vīpī? Kā tad īpīlānīstos, jē tajād, kad vīpī
Latīņus ī Padomījū rēktātā un notīcīcījī tīvāi un īcīnīfī bōlīvīkī,
jē tad tajād es vai vīcē cītā nolamātū Latīņus un Latīnēus tajēcē
vīcē, ka tas mūms nav jām grātān? Vīcīnāfē, kas notīcī Latīņus un
latīnēu tautas līcītepus, kātrām latīnēkū pret jām tautu un
ziņtānī jājījūt vīdīplānā nīcīvībā un gādījībā, gādīdīkī, lai
vīpī neapīplānīdītu tē tīcīd jātē jēvī. Jē vīcīvīkīlūs ī līcīlū mātkūnēcībā,
mān māpāt vīpī tajēcē, vai vīcē jām būvībā ī Komūnīst vīcī
mēlūjūntīvīkī, jē vīpī tautu cīvēkī, kā jām tautas līcīlūs vīcē
ī jām cīvēkī. Bet Sudraku ēdņus mān līcīlūs, vīpī nostājū

96
ierosot, šādas cēkas, pilnībā uelad uelbūs, lai jau dzimtene nu
tauta, ka to arī ista mate dara ar saimē krītnu un vai, palai dusplu
bērnim, paguifi un padarfi: upēma ar Sūdabū Edgus mīrto go
atliem pelmū.

1841. 9. 11

Šķūnu un Argoņu klas krūtojnā satiku ceļojuši dzimuli
stēlētā. Sūndama upa pēc apskaidrotāmas pēļmeša, lai es rītu
apveicnot, jo vādra kļūstas. Tā patas kungu dzīvās jamaas.
Rūnādām jafam uz bīrijas puži. Šķūnu klas galā es uelmaņ nepamaņju,
da tur no preteša nama jūsta gūf mūlpu, doļu tīvai pa klas
malu, jo ietne te sāra. Stēlētā bīdņā, lai pēmairos, ka ledus
uelņent uz palmasim uelnot. Sūņos, rak' lai nī, bus audžem kaut
kas fārus do ieraktit, jo nu jau dolem doleā maļ tīvai uelmu nu
to patu fraņi malim. Tā bīdā būs, do raktit, ka vīns mīeņ
gūjot nojūt. Šai bīdā mēs bīstam pētunojitēs detīvecei, kas
upraudņja, lai jafjiam patēsi uelņeritū kādajika uz palmas.
Manus Manus vādra upa bīstā jafjirdēņū un omīdamas
pēlnā balō tēca: "Ja, ja, nīkī, par tūdam lītām tagad

aizņes ir uzsākta. Es dyalos: "Nesamta marbat tapēc, ka
 nemas nav nosīts, kad nosīts, tad rakts." - "Mūļķiem to
 lai stāta", retīnce izraucās: "nemās gailis par to nedzēd, kas
 tapad notiek īnterībā. Nu jau ir par tāi slavas spregmas uku,
 slavas spregmas uku." - "Mēs pašām tālāk. Ko lai te vēt pabildin,
 atvērcei tāimā. Ja, dzīve patīst un traģikas, bet mī līdā humora
 palna. Nu ja daudzās lietas tapad nekūle pamt no pašām jocīgās jūzes,
 tad rēmas dzīvot uku.

Apr. 4. II atcerējos mī rēmas tāi 9. II.

Jautā cīvēta un kompozīta J. Jātūda, tā, kas Kaudztes
 diaton sauc par Jēnu mātes dēlu, 57. dzimšanas dēla. Salēdītās
 pil vīta tāi māja, turāto draugu - nūpka un dzemotāji -
 sabrodi ba: Jānis Kalniņš, Jānis Medro, Jēkabs Graubro, Jēdons
 Veimānis un kundzi, ^(pabe māj) Cellists Pīdumānis, Jētats Graubro, Jānis
 Kejsis, Rudolfs Līberts, Ant. Pēļsonis, un mēs ar P. Aijam.
 Sammas dzīvas, tomēr ir kāms īzjūtais laimēta maģus,
 garša nosēdība, jo sēnīti intēljence māsī īzjūt vīr pār uauku
 un nebrīvbas īzraugu maģus. Pundeputības un sēpātības

28 vel netrunāt. Latvietis ir jābūtu un humora plus allaž.

1941. 12. II

Bibliotēkā jau manīs atkal ieradās tēvās dēļas te Frīcis Džogma, tad itāļi, Egļotis, V. Cedars, P. Aigars, Ēlona Jābete u.c. Ārēji jau daudz veģināda, tūmē sarunā var manīt, ka viņi kaut kādu klaju pūniju, kaut kādu sāpju pūli, lai jau viņi vēl strādā un nepieder jau tādam, kam jāmaizpās, viņu būtu atpūstas. Tā ir jaunā nojēdība, nebūtība, garša pūlāmba, kas valda ierastā.

1941. 20. II.

Jau otro reizi vēstāts bēdnu valdās Rāstnīļu klubā, bet tā jau jau komunistu, pat tas noorganizēts nav pilnā veidā, neplēvēs tūi jūnā, ka jaudrēf vēstus no rāstnīļu, nav atnācis, kas varētu atnākt. Cik nemākulība, arī dēļatūpums pat vēstāstā sadzīvē! Un tādi domā nodobronāt un celt sociālistisko valsti un sociālistisko kulturu?! Pārni jābrīnas. Nebūtu jau pat mēs ar Ēlmoni un Ēlona Jābete, vēlējās no rāstnīļu, kas nav tū amatos, atnākušī, ja pēdējās dēļas no viņa otra ierastā

veikutu aicinoti, it ka gvesti valst, lai „Kuplnotu valstam un
 apmestitajiem.” Domajam, ka ar estilem tajat aicinoti. Nello-
 kesot lildusi ne arpes, ne aicinajoti personiji, bai dardaus, ka
 upeinat par dandz. Ah, svetā veltdejo! Bez tam, nav nācis
 lollai vairums ar tajē, ka tims dēvās bēla baidota Pieses darbnicku
 b-ba un tās bēdun, ap 200 cilvēku (redzi un lasi: 200!!) jauneti
 tā jautot bēdētā vārā, jo tie uelēnā b-bā vārā vas. Kā lai vīpi
 nāktu uz bēdru valstam! -

Laihu valstā parādīju kopā ar L. Smutu, Dailes teatra aktieri,
 Elsu Jakti, P. Ernani, M. Silabirdi un Karolu Dāli. Vīpukālais
 Sai valstā bēja, ka vīpi padējotēs, ko es loti uelē, un ka
 sēdot un uelējot ar P. Ernani un L. Smutu, radas diis, loti
 tipoti un laimētīgi jūtas vārdi: pinkaini un - pinkaini.
 Pā pinkainajiem Ernani, īpaucis vīpi jauneklus, kas tur
 klubā apgrozās, jo vīpi ne bēkai mēlolo sta, bet ar bēsa vīpi
 ir pinkaini: gai pinkaini mati, pinkainas saburptas drēbes,
 pinkaina uelēta vīpa apvēršanās, bet brānriža jau... Pie
 vīpi ir pinkaini no 15-22 pidi, lillas, nav uelēti idējiski
 darbnicki un comitāji, bet vīpofops socializmam kā

100 par korefamu dzies notieceptu. Pindarisa pasaulē. Karakuli...
nu, vienlaidi ofrosgalvji. Tā kā ebrejus ~~...~~ par Jēdilu
vairā vārda pūst, tad tautā radies žanrs un interesants
nozīmums — Karakuli. Pindarise un Karakuli.

1941. 22. II

Dzimu plūvis atpūst, ka 13. II valdām parādīti kopa ar
J. Rudzīti, P. Ernani un K. Strautu. Ja Rudzītis, es un pat
Ernani, mēs esam radu tautā par latviešu jaugās dzies, īpaši
latviešu rausti cerības, žūriem tām, tad K. Strauts, asprātību
kapitāls Strauts, par viņu kārai jūaida: Nekad mēs nezaudēt
humora un asprātības. Un mājām krasajās asprātības,
enerģijas pūst.

1941. 22. II

Kupat sēdētis mīris prof. V. Maldonis, tautā plādi pagatā,
un ierēnto. Dabūju pūst par to kārai pūstis no nūtes of nūti,
jo nūtes pat paratā tēru slidīnājuma nav. Šorakar mīris
kapitāls viņam atvārdi diavkalpojums. Apbūrojam: ar
viņu neprašām, kapitāls šorakar kādandz cerētā, ka tā

Cartin preháta. Jamu un veici, mācīti un nenuācīti;
un redzēt, cik tīrs tautu vāļ veselīgs liela cilvēku grupa
un apstājas garš.

1941. 24. II

101
Bibliotēka Biņķuāis-Lyhtis, nulle Korolento un Ilantra-
Sibofāla rakstis, kas ir pamatālojot. Ir gan vārdi un vārdi, jo īpaši
Sauds, tīri tāta lieta jātā. Pādam māksmniekam kā vārdi nenuāc
vēlātos tā klauvēs un vārdi jūstam kā vārdi to dara, bet vārdi vārdi
ir vien: te klauvēs, bet klauvēs, te vārdi tajā, un vārdi katru
partijas jēmu. Nenuāc vārdi, un J. Lofa, kas klauvēs no Kroluāis
atbrūcis, ko jēdz valodas jēdz jēdz, un vārdi nenuāc vārdi tā
atbrūcis un vārdi prof. J. Gudzons, kas es vārdi, jēdz un
vārdi jēdz, ka tā un vārdi un vārdi. Prof. Gudzons
ir jēdz vārdi un vārdi latīņu jēdz, atbrūcis vārdi un
jēdz, un vārdi vārdi vārdi autontate jēdz, jēdz
vārdi vārdi jēdz vārdi vārdi vārdi, vārdi vārdi jēdz,
tad vārdi vārdi, ka tāds ir vārdi vārdi jēdz. Vai Lofa
vārdi vārdi vārdi vārdi vārdi jēdz, kāds
jēdz prof. Gudzons? Vai vārdi vārdi vārdi vārdi
Latīņu un vārdi, ko vārdi vārdi vārdi, vārdi vārdi
vārdi vārdi vārdi. Vārdi vārdi vārdi vārdi vārdi

102

iespuldzīs rakstus par ortogrāfiju, to redaktorā atpūnī par loti
mūļiņu. Karbūt ūmaz redaktorot un ja drukātot (koja ir pastāvīgas
vīrs), tad būai jārunai. Kad aizvērās tulbi agrākas un atgāsam
būpa, ja tā, tad lai tā raksto patēji redaktorot.

1911. 28-11

Koja ar P. Esmāni arbraucām red. aktiāl par drausmīgs.
Noumāfā ar vīru cārda stunda, par kam vīra hūvāstak jēlofās
būai par jān gūto dūri. Pastāvīga jēks par parūmar Meduham
Rudzītī Romēna Polana lieta. Kad aizvērās vīru, lai raksta,
tad agrānājis par joprojū u. t. t., bet kad tā uzrakstojī un
redaktorā atpūnī par neapmierinotā ideoloģijā jēto tas rūdas, tad
vīrukārtī jostā kārta jatercis, ka vīru raksto cederot un vīru
varot sapant atpūnā. Pat par bēdēni vīrs neģodejī.

Veikā dūca vel: Jānis Jandērs ar kundzi, Andrejs Jēlētis
ar Cinouga. Andrejs Jēlētis vīrukā loti plūnījs norakrots,
tonējs morāliski veselījs norakrots. Pārskā vīru parānā ar pēl vīru
Candēnu par dābas, jo Pējas. Smagā jārja garīja jēnā vāniet
pauēt. "Ar jēvūm uzskatēn Jāi tēlētūm vīrukāfā lārūnētā
vīru jābēji jēpatējs.

1911. I. III

183-183

Bibliotēka bij. Valsts bibliotēkas direktors M. Plumbergs.
atvaidoties, jo ar savām piederīgām aizbraucot uz Latviju.
Pulcēk patiesi tā garādi, ka tik daudz latviešu, kaut arī tie
būtu tie turējus un viņu draudzēn, atstāj tūnējam savai dzimtai
Latvijā un latviešu tautu viņas līdzenim tā grūta būtu un
aizbrauc. Vai dzimtene un tauta tikai tad ir tā laba un vēlama,
kad pašam par to labi klājas?

1911. 10. III.

Par savu suāpi paliek uz vīdi, dzirdot no viņam pusei 505
saulcilums par šūnūto haom, kāds paslātk valda viņas dzīvēs
nozāres. Katrētis ir pkradis pil noteklības, un kartības, un
un loti grūti pēt reparaizētām un tas asivritip. Bet šis
sajukums dzīvē parādas, un viņas lomjas, un pilnā nozagšana
stāvam, lo tas iri nozīmē. Vai tad šūn suāis klājis
teicēns- „Jauka naba veliņa i dēdēna, no pogrādka vpei
šet; piņķi i kņāzīke had naim (Nūmū jone ir glasa un
bagata, bet kartības unā kavā; nācēt un valdēt jās muam);
vai patiesi šis teicēns par lielo jami spēta vēl arī tajad?

Sauņmas.

Satiku H. Ginsberg, veča rastruilla radinilli, kas poluosi
 par valda angli, vācu un krievu valodu, un strata radioforu pastkast,
 bejnūku Fr. Gulbi, taut. tlb. Jaltis, kadus lauku pīnotarans
 gromatsedi u.c., - otri utri ka vācu muntē kļēdē, ko lai iestādam,
 gūstam darbā, kas vieldomāpūni haotiks, mūdam uot gānpi un
 nīepsi. Vai patēpi Eiropas kultūra sētofo?

1941.12.III

Eiropa plosa pabalos kart, tā nīepsi atīam pīap tūpūmā pōlīku
 tūpūsi sūpūpi katastrofai. Pōts un nabodpība, bādē, žūnūmū
 apvīkus drūz un tēit gāndēf vīn colēcī, un kad itī vīpā no sū
 tūnās pībūtā, nās vīpūpāms un vārdēf, un pārdēf. Ka vī sūm drūpāms
 vīnātes plaukt un nacionālsociālsma, un komūnīzma jūmā kultūsa,
 tas tagad bēras jau nāpīstābāms. Kādote bejzēdēf. Ažvī
 tagad vīn vīpāms pōlētīkī, nēdē tēit. Nāpūm pōlētīkī un
 nēpūms par vīn tē vīrēt, komūnīzī tīlāi, ko pārdēf vīpīst
 vīlātā dālē colēcī. Pātā pūnā un dīnā bejzēdēf lādētā
 vīnē dīpīnā. Bīzī, kas cīepdām vīl tūnē tūnē un pī 40, jātēpīst
 par bīlām gāra vāropīkū. Pēt dāndpūst tūnē jūnāl, lāi dūmētā
 bejzēdēf rāt.

1941-18.IV

Kurp iru griezls un paties, betas, betas un atkal betas, beaprahtamas garbas un fiziskas celsanas. It la naja lastuots butu radits tikai betam un celsanam. Bet patas valdotes un vadotes varas patas it la nobojotas no stam betam un saplam, jo celsas visu tas noklusot, apspiest; pasa un dukina visu tikai prieku.

No 26.-29. bejz teta un jās. Driņz lauram tapoja laikmeta ports un vejdzibas izjūtamas, un pat vel onafak, tapēc laucemisti vel brūnata platu raugas uā lome. Kas nelad neta laba uenas vest.

1941. 30. IV

Laidis pait fluzi tā nemanā. Driņz nakt un at, nakt un iet, tu dzivo, kates, runa, thada, ed, geli, bet ap tam it la un jās uā jbrama tunja. Betji tas iā un jsi nomāc garji un ar nē jsi. Cilvēki Aaijā būjam tā uā nē jsi. Cilvēce pār dzivo brieņmā tragediju, un būt var pāvejis kulturas un civilizācijas bofā eju. Bet grotit tu nē jsi neta pāveij nē jsi. Driņz lido vā nē jsi cilvēki u pāveij nē jsi ar pāta tē jsi, laun iā jsi,

Kas aizēd bēdī vākus un arī estus.

Uzskārtā nav ne grības, ne arī gēla ko rakstīt kolūas
pēļnes, lai jau materiālu leģāla daudz, tajēc paist vēnēsi
beļ kādām pēļmētēm.

1941. 29. V

Dienas, 5 atpūstā, biju pie slimā J. Rapas. Kaut jau
manu vārdu pagina ļoti labi, un arī pēļsi saprātīgi un loģiski,
ar manu un tāvānos no viņa temata otra, tomēr pēc viņa izskata,
neraizās īstēnības un bālās uoskapis, pēc tas nedrošības, ar
kādu viņš teica katru teikumu, man bija jāatgādā, ka viņa
dziļi pēļsi radzāta, un ka to palapt un atgānot uz
vai kādreiz īstos. Apmieram pusotras stundas laikā, sarunās
mēģināju klaidēt viņa drūmumu un iznīpumu, jokojos,
vārdu, it kā arī atpūstā, bet galīgi garšo depresiju pārvarot
ne uz bīdi, kā rādās, viņam nebija īstēnības. Ar viņu to,
kad vakar man pāpmas pēļmausīte par viņa vārdu, tā būs

107
parak pēlīša un puša. Un bežala bežet, jo, tagiņa
Konāretis, nolēcot no pēlīša stāva!?. Reizē tur jūzama vēl
apziņoša kustānas, ybeist morālas un fiziskās moras, reizē arī
nelyrātis. Un vopjās, kautkas murgāns. Vai jau tapēc, ka vīram
nolauzīta vīra manta, ypostīta vīra kāršīnēfē dzīve, vai jau
tapēc boja jūpīstā dzīvība? It ka vīra mūžī vīrbūta dzīvījis
tikai mantai, ārejai personījai labklājībai, bet kolīz tas
pietūka, tā jālec Daugpūā. Boja tak vīra darbam arī jara
vīrjānā kultūras vēsība, ko pāmatīnēdas vēsture ellad
neaiņīrīs, ko latīnēsu kultūras vēsture atjōnēs mēanēs.

Sodien Rapas paradīzāna. Lai jau atulātība vīra ellas
nav pīkots, paradīstājā tonīs loti dandz, ap 400-500. Un jredu,
jredu auroki dandz. Majōk vopjās tikai to rāstīnēda, kam
tājāni lūtu Rapam jāpāterīcas par to, ka vīpijājīdī tāntā
pēdefos jados plātāk (jūm. Čals, Sudrabekalus). Vīrjās rāstīnēda
vīrofe dandz. Boja Reizē P. Jēzū-Freimānī, A. bīzū, Stv. Draudlī,
J. Kadolī, arī V. Štubī, gājā vopjā ar prof. P. Celmu.

Kad šodien, tā pēdā gromādas kolūā, Augcētni atskatos arī
 uz valdnieko Rāgasparadīzānu, tad jāpāra, ka tā būs jāteji dūmā un
 omāga. Kaut kas sāpīgi mēģ, non, vedots būs. + tā uoculils pār visu
 būtu jāpānu uz dieza daļēn un tāai tajēc mē, ka te būs uoculils
 vārda jēlma nojēnē lida latvīka sadrasata dzve, bet ka te visu
 nonjēda arī pārcēpē laikueta notikumu omāgē. Latvīku nacionālā
 dzve būtuai aždraudēta, aždraudēta visu latvīku, tāpat ka daudzu
 mazo kultū, kultūa birojā! Vai tagadējē uoculūnū arī te uoculils
 tāpat ka Rāgas dzvī?! Būs ai pēt daudzu latvīku intelligēncs,
 spēcās, garīgi darbosas intelligēncs, un daudzu garīgu un materiālu
 vērtību.

1941. 2. VI

Izbraucē šodien uz dažām daļēm uz Rāgas jēlma.

1941. 11. VI.

Pēc vēstēm un stīpū vēstīnām, tūnā parīpān sauzām,
 vēnū bōtām, lai arī nūlānām vedētām un jēdētām dīrām nīspānām
 dīnām ar nīkē līctūpū pa vīdām, šodien pīnūmēst jēdētās nīkē,
 vārs, nūlānū vēlona parāpāra vakors, kad daba jēlma
 pūcētīnūbas un augsības, mīera un klūgas rācēnības.

Suaun jūtam dzeļmas, jūti indzina bezdelgas, tie odi,
 saule nīro nīrādi kukaiņi un tāku atbalzogs unatārs,
 gājā cīvēku rānu un est, trolpū. Sarunas dēiņi nos
 rān tā, it kā tā, nokūtu te pat pēnīgu māfās stīra.
 Cū labi būtu, ja vīri cīvēci kāra un vīras cīstas vētras
 būtu pūpāri, ja pū dēiņi varētu pūcāties tāpat kā pū so
 dalas dāli! Bet tāfad tomēr tā nav: katru dēiņi gūnē
 un uopstē kaut kāds māfums, jūtuums.

Vasaras 1941. 12. VI

ko vīrān jūstēn atkān balzīn ar zātāruuma
 plūmē jūstēn un nojūstān pū pēkēfā lailla notikūmān,
 pū kāra saupmān, kas vīrās vārdūmān, pū latvīstēn
 gīmlpū māfā jūstēnān no kārtības, kā no laukstēn, tā
 jūstēn, pū vīrā dēiņi pūta vīrā, kāda cīvēci tūstā
 kārt. Kīdas un māfās tāntās vārdjūstēn māfā
 trāfēdōjū, pū kuru vīrān apjēfōs, kas pū tā vārdjūstēn.
 Ka kīda dala vīrān tē gūltās vārdjūstēn un
 vārdjū, pū tē vīrān latvīstēn dēiņi vīrān vīrān

1941

domas. -

ny va
bnaq
beu
vaid
noyie
dya
maja
tapa
qies
viti
lv

Kaut jau boju nolēmis, lēk uzturēt, tērēt, tērēt,
noturēt, gēgē, bez kavēšanas atpūsties, Pasa, no bēdēt, tērēt,
jau, lai stādīs atpūsties.

R. 1941. 16. VI

Nofantas var iekārtas dēvēties arī katrijā: jaus, potēns,
kara vērētis vācētis pagēvētis arī pret auturēt, ku tā tad
arī pret mums, pret mūsu mērētis, jaus, jaus - katrijā.
Csu labi būtu, ja vīrus, satīrētis un tie mūsu robežas netīrētis
nemaq mērētis, bet kas to tagad vērtēs, ita tālāk vīrus
kaut?

1941. 22. VI

l
w
di
va

Neta: kara noturētis, vērētis, jaus, arī mums un mūsu
jaus, tērētis, vērētis, un vērētis. Iti Pasa
vērētis, jaus, jaus. Pata noturētis jaus, mūs, jaus, jaus,
un mērētis, jaus, vērētis.

1941. 2. VII

121

Viss šis mēlājs pašājis kaut kādas dzies atjaunotāmas, da
 gaidās, cerības par labāku nākotni, bet protams vēlīfēs. fēs
 Ko viņi pusei dzird gan domu, lai nāk kas nākdams, lai
 norijmas dzies par kārtotāna kāda nīpā norijmā dāms, m
 nēlas skatāms vai yuepar nēsas nēkt. Poneš tā tēkai
 ilgija, jo kāsa jēkta var atēst un atējē dāms ko mēfākt.
 1941. 30. VII

Visvairāk uzguicināts parās dzēvas pēpēšs egnm
 ar to, ka nēpējs un nēpēts nēktēti un nēktēti iēktēti, a
 tāpat nēpēk sēktēti vīpē tēsi ar sām pēpēsi. Vīpēlai
 sēktēti ektēji un nēktēti gēktē dāms, lai cēnsas objektīvi
 atējēt tēkai sām sām fāktus, allāz cānās nēpē ar ektē
 ar vīpē tēri pēpēsi, it kā sēis pēpē iēktēna
 un nēktē dāms pēpē vietā, vīpēktē dāms tēktēms
 iēktēms. Rāktē nēpēti atējēt un iēktēti
 nēpēna dēktēti stēti, bet nēktēji sām iēktē dāms,
 nēpēktēji sām "es" nēktē dāms. Un tas nēpē
 nēpēktēms.

M

y l
 on
 te
 va
 nos
 dy
 nu
 tai
 gji
 ve

Bet es tāču vai vāku valodā rakstos, tā mēģināji šīs
 parādes, parai jūmāmai dokumentet dažus faktus un
 pārdomas, ko jādziņma kādāz veltak ifliktot par
 jūnāmu laika jopro un jūstājumu unāzot, lai daudz
 nepuēlotos, tā tu bēzē jādās. - Pārjau agnāz- domas,
 pēnuētā trūkumā del pēnt un jūcēnāz vāz mānas
 pēzēs, bet tad atkal atvērtu to, iedomājot, cik
 maz mums bēstāra fakta materiala, mēnuam, pē
 ka varētu pētēnē, rakstot. No jūa jūzā vāz nēllā
 jradst, ja mēā par notēnētā parādēbā vai lāstāzēbā.
 Lai tad pabēk vāz arī mānas pēzēs, lai cik tas
 nesvarīgas un šūltas. Bē labi, ka tās pēzēs,
 vāz pēzēs un vāzēs, un bē jūvāntā atūnīgas
 par ēzēnē, Baltjūvānē, Austrijē u.c.

1941. 2. VIII

Vēlā tūpatējis darbs lielu vērī atkal to patīpuma un
 parāda 30 cilvēku labā jasmā. Tūkstā vīnam vajadzē kādā
 lielā tautas vadoņā jostu atrast, kur bēji un nostājes
 nāji un gēn neprasas, personā labuma nēllētāji, un nōjn
 tautas bēti tīnāi jasmā. Bet oīs nēcēdas nēnēji pēc augstā
 smatīlū, bet dāra tīnāi darbu. Tā nē vīn laba jādīlū, tāpat
 tā dandzās cōtas.

1899. 12. VIII

Lēse rōpmaīs kriem jūnōts un rakstīdū un rakstīcēstas
 draup A. F. Kōpi jāsas atnīcīas par R. Pōstojn jzallās, ka
 pēc jēdēji vōjnuēm nēnē varot bēcēt un erot jālēcina, ka
 "dāvēnī nāi vōjās tautā vajistānūs cilvēkus labā jēgīt nō
 tālīnūs un jfēlētīs tādūs, kadī kē liellās pēc vōjn dārbū
 un rakstīn." (Kā Hēnģerēnō nējūn, nē II 900p. 1913). Vīnam
 tājūnā. O nācēs pēdējōt arī man vī rakstāt pēc latvīn
 rakstīdū, kas vādāt nō tālīnūs, kōtas dandz lēlētī,
 nēllā tūmū, nēllā, jēdū. P. Pōstis, 1d. Vīrja.

1899.

Namēti teikt, ka ~~ma~~ ~~amats~~ ~~amats~~ ~~amats~~ ~~amats~~
 dzīve nebūtu palidzīgi daudz romānā, jautāta un drošāka, ka
 nebūtu parocīgās labas dziedzes ~~amats~~ ~~amats~~ ~~amats~~. Kurš,
 uzon kājēc urodz un neredz latviešos uku tāda ita prieta un
 pacilotības! Neredz arī šūnīkas pūpūmas un pūpūkas estādi,
 jaunai uroties, jaunajai itai tūai, kas Ollas laukā latīņai
 dūdelā pūsa pūjūnāta, nejdūpa.

911. 20. VIII

Bibliotēkā dzīvēs Deronā (Kēlerte). Vēpian ar esot
 vāpas dziedzes un uroties, jo prof. A. Tūabe vūn lasu tūejis
 pē latīņi cūdolā, kas ar vācīko uerastan, tajēc pē Krieta
 darba vūn urotiesot dūvūn. Sūds sapot, ka nacionalā
 patstāvība aīferota, bet ko lai dara. Lēli urotiesūni oet pūn
 pasauli.

911. 21. VIII

Erni Adamsūn, patstāvī, ka J. Sūdiabūalus jētefū lastā
 māfās vāds uenaf uēpūlejs, uerarejs dzīvot, uerorejs. Pūpēc
 vūn jūjis no cūna pē ota drauga, īpūoti naktis. Bet jūnīja
 jēdejs, kara dūnā) vūn dūnā) un naktis, ar plintu

125
apbruņojis parādījis Raudzīnīku klubā, kopā ar estīem
kollektīvu dižināšanu, un reizē ar tēmu ar asfalta.

22. VIII.

Bolbotēla tirdzniecība J. Fedamjonas. Nācis tāpat jūdi ierasties.
Kā dandzi, ar visu stāvēt patlaban krustceļos, kas aizņēmt uz
policiju bēdārkam. Ko lai ierakot? Kamēr vien viss mierot
cerot, raustoties neatkarīgi, bēni, tikai patš sev un nolūkot
uzglābāt, lai kādreiz būtu vēlākas parādzes, ja vēst.
Raudzīt tragediju, sedevot te bolbotēla. "Kad tikai uolēs,
kad uolēs ir dūvēlā..." Bet kad, varot būt uolēs, kad
esot palicis uolēs, kumsī aizpāvēti bolbotēli bēd. Jau kā
paredzēdama, utkā ik ar kā gājusi un jūstusi atvērtoju vā,
vāpā vai vādāro vāro tielotā. Šis vēl bārdā, ko uolēs
uolēs. Bēdji gūācis ar tā, jo bolbotēli aizpāvēti vāpā
no darba.

24. VIII

Pāpni pāpbrīno māpā, pānkā, kādreiz kē lāimīpā
Lāimīpā bāpātibā, lāimīlān sārūpēpā. Dīnā lāimīpā
lāimīlān, lāimīlān un lāimīlān, jādāvē ti bāpātibā, vāpā jē
Atrā, vāpā, un vāpā un vāpā pāpā un vāpā vāpā dāpā

gūsmā un laupījuma bestā īpaši no Tēji aus. Ueda otlus uz
 austrumiem, ar ūnu spēdams un mācēdams, un arī rīcināji, ko neapņēma
 aizvēst; ved atkal otlus uz Rietumiem, do tik vācēdams un uenas
 ūnu nobēst. Pēlāi tāpēc pēdēji un jāk nāms īpaši jāzina, un
 tāpēc un vjām jūmas vjēpēdams vjēlām jāk dēst kārtas.
 ūnu, kāpēc, kāpēc, kāpēc kāpēc, un vācēji vjē pēdēji pēdēji
 par ūnu, vācēji pēdēji pēdēji vjē! un tad vjē dējam mūļā
 auras vāi aītai vjēlās labi epm.

24. viii

Būvniecības par mācēdams. Ar vjām lastu mācēdams, nōdēji
 gūsmā jūlās jūlās. un arī vjām jūlās. Vācēji vjē vjē
 tik vjē jūlās, kāpēc, un domāji jūlās būdēt pēdēji.
 Jūlās vjē, vad vjē vjē vjē vjē vjē vjē un vjē
 Lāms, dēpē jūlās vjē, jo vjē vjē vjē, vjē vjē vjē
 vjē vjē, vjē vjē vjē. — Kāda tā vjē, ar vjē vjē
 vjē vjē vjē vjē un vjē vjē! un vjē vjē vjē vjē,
 un vjē vjē vjē vjē, kas vjē vjē vjē. un vjē
 vjē vjē vjē vjē vjē vjē vjē! vjē vjē
 vjē vjē vjē un vjē vjē vjē vjē.

25. viii

127

Ukara vakara rakta Pauli Jpp-Prismani, bipe loti picepa.
 Gibeji: pape manis noht, jo katei zova piatejannofot A. Prigaders
 fonda konstefa, kura utu jibot icarotot an man. Vakara matje
 Rapas kundje to jalon jalka. Bipe tad pajsolas vertes, pe larba.
 - Uapa jarmatras: J. Katselis selets kalida veta.

1844. 5. IX

Biblioteka K. Katselis, kura rebrancis no Plavskam. Jibot
 topat jarmatras, jo eot pe to kaidu gajis doffan raibi, lai an lepa
 befas utram vellas venotices. Jibot apdantice an, das an
 vensifan, jo nandas unaz vasis ucyot. Atzefantad y jalka
 payrabon an nozefantim tus stundes kuras, paretadami utrus
 notimurus kara denu Plavskas un Riga un nozefadami, das
 da eam mestri un veslo. Pe tam apdantim vel pe J. Jansa,
 kur an jabsifan kaidu stundu.

1844. 6. IX.

Gandri jadu Riga nodzroji un nohtataji, jedsji un
 Ermans adbranca. Utu to unepi vort bipe kufonjils un
 tansjils, pavis telpas un neykenobas del, veravidams
 atrant odentim, bipe jedsji un adfulenis. Bipe nozefat jara
 vici atstaji Riga, jo tapad labu lastu utram bus jalkuse, vortus
 ulla vedrullas.

6. IX

Bibliotēka P. Jēter-Besmane, līdz iestāšies un darboties
 Bīznesa un tirdzniecības lietu jomā. Rūpējoties par piederīgu
 darboties jaunā paaudzē. Apsolojos.

22. IX

Bibliotēka dzīvē un kultūrā dzīvē: vispārīgs doc.
 J. A. Jauzons ar dažiem pantiņiem par raunniecību, kas
 atbilstoši vai atbilst, tad vēlāk dzīvē, P. Dzeins u. c.
 Kaut gan dzīvē bibliotēka pārveidota par nodalu, darbs tomēr
 ir tāda pati joma un darbs tā pati kā bijis.

22. IX

Aras Bīzneses 80. dzimšanas dienas pieminēšanas
 diēna uztur. Svarīgs dzīvē daudz intelektuāls, prof. A. Pēteris un
 gēģeris un darbs, pamatota uz tīru pamatinformāciju Bīzneses
 darbos un personā: uz reliģiozitati, nacionalitati un humanitati.
 Bīzneses bīznesi ir daudzi, kas dzīvē un ar to atbilstoši
 latīņu tautai un bīznesu kultūrai latīņu valodā.
 Pirmā mantojā dzīvē atbilstoši dzīvē, ka to daudz dzīvē.

22. IX

Ši diena vīrs pāpā vīna dāva katoļu latviešu vidū. 129

Kopumā, pēc manas atceres draugs Pēteris Džeņma, ar kuru kopā
apdzīvēju pē. Kārļa Skalles. Džeņma mājas norādīdams, derams uz
pē. Pēteris Džeņma, kur bija informatīva apspēde pēma
Jumala lietā, Sanāksmi: Dr. Jūta Mauro, Jānis Janders,
Konstantīns Ramdore, prof. V. Celms, pē. Kārlis Skalle. Pēma
bija pē. beidzās un vīrs stādījis uz Pētes un literatūras daļu
Sudas 11, kur pēma būdāt estu vīraun darba biedri: Jānis,
Vēdis, Kārlis Jānis, Veronika Šķēste u.c. Bet tā tā Skalle
uz tūmēnu nēģa, tad mēs ar Džeņmu un vīrs stādījam pē. Pētas
11 un ~~Mauro~~ Cauckumēnu, īpaši uz Voluntas laukumu, procedamēns
pē. Mauro, pē. Mauro, mēlus dēmas rospāpā un jās mēndamēns
latviešu pē. Mauro. Latviešu Mauro, pē. Mauro
pē. Mauro, pē. Mauro, las pē. Mauro no ~~Mauro~~
pē. Mauro. Mauro, kur vīrs pē. Mauro, vīrs pē. Mauro, pē. Mauro
Kāpē. Mauro, pē. Mauro, vīrs pē. Mauro, vīrs pē. Mauro,
beidzē. Mauro, pē. Mauro. Bet pē. Mauro, tūmēnu
un Mauro, pē. Mauro, un pē. Mauro, pē. Mauro,
tad ar Mauro, pē. Mauro, pē. Mauro. Pē. Mauro, pē. Mauro
pē. Mauro, pē. Mauro, pē. Mauro, pē. Mauro, pē. Mauro

pārtautotamā un latviešu izmācīna. Bet kāi mūķis, eksists, tā ai
 tautā, lai tā esu maza, grib dzīvot, uers boga st, un te radot
 radurpe. Sākies latviešu tragika. Sūalbe kāi pēvā mūķi par
 mūķi, uers uoplaņots. Ja uers vel ai dzeņu tveņu, pē tadāu certāu,
 tad uers uellam vti tā cēvā uers uetic. „die, eam un dāpjam vodu
 vel te tā pēdē latviešu moti kāi,“ uers uopla un sākis uopla.

Stāpā dāu vācāu vel kāi Jāņi, kas literāras dalā san
 drades, bet apspēde uerāz uerā pāi sūā, kad dabujs pūā, la
 tu pēdālā ai dāurka ai pēvā Stābā. Pāpāu vāoti, ja
 pēdē cēvēs, pē tam vācāu, tā ištāu. Vā uerā pē dāurka,
 vā uerā pē pēvā ai pēdē un dē pē, bet vācāu un vācāu,
 kāu kāi vāi pēvā, tas vācāu pē dāu. Sūalbe kāi
 san pēvā uerā, bet vā pēvā. „kā pē, dāu!“ uers
 pēdē vācāu, vā pēvā tas uer.“

Pē tam uers ai dzeņu dēvāu, pē kādā, uers apvācāu
 apvācāu pē dāu pēvā, uers pēvā dēvā, pē vācāu.
 Pēvā pēvā pēvā pēvā. Vācāu kāi vācāu
 pēvā, vācāu vācāu, vācāu pēvā un tad vācāu vācāu

131
parādāstāms beaboties viņam kā atpērtiāna. Neapņemties
prot jo savādi bēls uzturums viņa bēdu dzīvī. Vēl gribot teēt,
ka mēs pārcienādot viņa mēģetas, atzi viņa bēpātas gramātas
"Opera acis" juāksānu. Parēpa redzēt, ka šis darbs saista viņus
viņa priatys un domas. Tenāca arī jāsīs Groms un prof. St. Svābl.
Grius pūlgi uovierdānāpa Rāpim, patērdāms, ka uobruktas pāmatu
tūlpi, lai tūlai dod manūskriptu. "At dypri es vopis veltēms
egum vortēpiz," starp cētā teica vel Rāpim, "mana arpētāma
ir tūlai laimā pūrtāpim, un es vēllādu dypim vāro vobolojū."
[Par bēpa uļpāpētāmi arī redzāms, viņa vepi, vopu viņa dūmābas
sāpūnāto augumāpētāt]. Bet vai jūo, māugi, domāpāt,
ka mēn vepribas dzīvot? Apvrot un stādāt, kad vel tū dandz
ko dāst! "Ka vēllāda stādātāma vāro vepūoks, tas beļ vārdem
mēms, ka trām bēpa pāpētāms un tapēc mēs ar omāpē vādi
atvādāpāms.

1894. 12. 7.

Bibliote ka Elona Jākste, tūllo ko Ofes vbraudyst, kur
dandz stādāpim lauku darbos. Interesēpas par manā vārtē,
brāla bontēni, kurā jopēpāms kas vēllādu pārcenāms.

U. X

Šis un paņēmu māksls cilvēks ir radies J. Kuans. Vēlētājam,
 ka tādē latviešu kultūras lietū kāda drošā bibliotēka ir
 it kā bez nodrošināšanas par neturēšanu gāzās iņķurāt, šķaidot
 to valsts bibliotēka. Ēsmu darīs visu, lai to rīcību novērstu
 un drošā bibliotēka paliktu tā kā jūdi, bet bez paustūmēnu.
 Vai tā ir mūdijs latviešu lieta vien, vai te ir no rīcēbi
 jūdi klāt, jūe baltās tas man rīds daudz nēvēterē. Bet
 nāvētne latvieši par tādē rīcēbi nēvēnuam jaldes vēterē.

22. X.

Aizbraucām Tomalla un Džermu par Maurskas, tū
 norunājām par R. M. Pūli un citēlu rīcēbiēkas jūto jūnu
 stūndas jūrotras.

22. X.

A. Brojades 80. jūnuēmas rīcēbi jūnuēmas jūde jūdes
 teatris (Maurska un Pūli). Daudz jūnuēmas un draugi: Dr. Jenta
 Maurska, Kōnt. Raudoks, Elma jūlote, Pūli, Džermu un
 kundzi, Rob. Džis un kundzi, P. Jēpi-Pūriane, Jūni jūnuēmas u.c.

30. X.

maņas Richards Rudzītis un viņu ģimeni. Kant gan arī
 joprojām tie cēstādi, jaīstādi nākotnei, kas ot tā resursošs
 un lozā. Jada vajam, tomēr tādas apfractības kā agrāk
 vairs nemana. Īpaši mundze ir patstāvīgā valstīši jauns
 uplatos, nacionāla, atņura latīnste, kas ir internacionāls
 noraida.

AN. 1. XI

Pasača Mumfā jma, ka Jost Jānis Kapsāt apģojis
 mūjība. Raibu, loti raibu dzīvi un tādu jām, notiektu
 uplatu jma unad jolūgi nenokā drotu darbu irkui ar
 šīs atstādams.

AN. 11. XI

Bibliotēka loti maža dzēna. Daudzi gēnfi, loti apmāti
 cilvēki, tā rālot arī šulēpi, citi pēc cīta sapadzijs ties apmellotājos.
 Starp cītu, kā nejaucamāta no irklm mana brāla jiera. ^[ēlēs] kōz uprātān
 mullēpa, tiezi ir launa, jāvā unldēvānā un jnokai nā fantāzētānā,
 un lōz uprām jastu man, vienkārši bezlaunīgām bābīdumam
 mēlējta, irpa jarmāpa tēk daudz reģēj pōn, ka arī s jaudrot
 jaudēji jarektību klauptos, lai jom irpm loti jangrōs. - tīdi vēl
 vairāki jodēla man jarmējta.

AN. 29. XI

Vakarā, pēkšņi, Ēdriņi māfās es un jānis Rudzītis. Bet velas
 nokaidrot jirns, quātsauas dājus fantā jirnis par sasm bezjolu
 krājumu Debejn kalēs. No tā tad dozjau dandz lasifē mums
 pūlāsā. Krājums, vīgnūā fēuki noplanots. Jābronas tālāi, vajēc
 cenzura iquetujē dzejoli Vīru garām. Vai baidēsno latviešu vīrestības?
 Pēcān, lai et vel un mējina jēdabut cauri ar to dzejoli. Ficijs Džeņa,
 man, draup, vīnūt Ēdriņi pastorālā un jīnāvēn bupinillā dzejumu
 dūntāces, man turpētūm tāj kōti patik. Iti jīnātā
 Ēdriņa mūdzē mōdā lūibe jteica labus apjādējumu. Pā
 vajēcā stundas tīs. Pēpārāmes ar tajādējam arānājam lādān,
 garfē lōti māfām un smatejōsām, kas dandzēn un jōnsēn rājōdā
 ar fīfmas sumpusās cēstānas. Pēcāi tajēc tā vel dant on
 pārējam, ka mēs esām ~~.....~~

24. XI.

Saruna ar draudzēni par telefonu. Pirmoreiz dzirdē no vītras
 mīlojējam lāblodu par to, ka pēvīfē par vīfē, netā vērāktā un
 vīfē jīnā opturas pret vīfē, ce tālāi noraidōn, bet jāt naidōfē.
 Nu eska it kā novāktūn par tās pasas atjīnas, ko sēnc jām vīfē
 teicu: nepriest nēdādas vērbas uz vīfē, ar jīnōvīfē
 nepātīdandēn, bet dēst tōlāi jām darbu. Ja to, ko

135
vīta unā ar lauku, unā atjūt var labu, un vīta tik
daudzi dzīvot loz, tad kas tur ko uztraucis, ja katrs ir ar pietu.
Vīti tāca vīnādi vīnādi, un vīnādi vīnādi domāt.

136. 1. XII

Maņa unā tēra nāves pirmā gada plūmīdas dūna. Pīcāti
pajājis lauks, ka unāz tīcēt neprobas, ka jau gada vīti kas vāry
stāp dzīvīmu; unā, kas tik īpus padus cūstas un strādāji tīpasi
sām bērnu labā. Gādā, dāpīstāja para cūstas, ar vīdīpā vālu
matu dzīvī, unā tūmēs bīpā tas, ar unā labrat vāry, parunāt
arī jau no pētīnāsem, dzīvī, atkāp - bīstā vīnādi vai filozofiskā
pantāpīnāsem, - tūmēs vīnādi vīnādi valoda. Vīti arī
vīnādi pētīnāsem par latvīnādi para dzīvī loz pat pētīpā bīdīmu.
dūmā ar bīdī bīpā pētīnāsem katrā gramāta vai vīnādi vālu.
Un ja vīti pētīnāsem, ka unāpā ko pētīnādi, unā tūmēs to
atpētīnāsem, jo pētīnāsem arī vīnādi vīnādi.

137. 7. XII

A tīcī dzīvī unā vīnādi, vīnādi vīnādi
atpētīnāsem sūmādi ar Jāni Rutīnā, vīnādi vīnādi
pētīnādi, unā vīnādi 8-11. Dīvas unādi, katrā vīnādi, loti
vīnādi vīnādi, vīnādi vīnādi vīnādi vīnādi. Pīnā

ņemavot paict divas stundas sarunas par pārnepējiem notikumiem
 pasaulē, latīņu literāras dzies uoprotām un dūmājam kārotās
 dziesmās. Patlaban latīņu literāra žurnāla ydosana arēnas darība.
 Latīņu vēstures, tā pūdoties tas. Rudzītis yptijūnāts par to žurnāla
 darības sekretāru, Šmalhe par atbilstošu redaktoru. Bet kas no žurnāla
 yguāts, gūti pārtēt. Kopums par āriji. Kā izmācīllan mācēsi to
 atkārtoti to tūrai 2 lopus bēru. Kū latīņu ymūsen par 7-8 lopus
 māpata žurnāla nās bērs, tapd gūb, kāi yfīca tūrai ar 2 lopus! Pūti
 jābrīnas! Tad labāk n pārtēcēlu tāds profests jūnors tā atpūlā. -
 Latīņu parstāyji pēdēji epot par ypparstāyji vīsmāz 6 lopus bēru
 katru mēnu, kam vācēsi it dā pēmtoti. Režēs, kas tū yguāts.

Pārtēj tūmā un neyēpē lādmetis pēmtēji cēvēci. Kāi un
 kad nra no tā ydulsis, gūti ydomātes. Ar latīņu gara
 ypūcēsi pūpūmāts gūves cēvējotību nās yajūsmūnāto
 ar Rudzītis, ar Šmalhe ar s.

Māyjs jūnātk un jūnāldās pa tūndām ielām. Barja un
 pūtijsa sajata.

Mūma un mūma mana brāļa bēta. Pļousks cilvēks, akadēmiska
 gara un ierēna bēta tūkstus, unis uollēvis cietuma it kā par
 simpātiskām komūnistiem. Nēdomājuma un ielidzuma, maza
 pētrupa. Daudzi viedzi norādīti cilvēki nav uņņaf aperektināti,
 daudzi aperektināti un atbūsti, bet brālis joprojām aperektinājis un
 jūnallēšana. Ko tas nojūm? Es uđomāju, ka viedie būtu jāpērkina
 un jānāfē, tādai uņņafotē, kas lajētas tā, ka brālis ka viedāi
 brālis būk uņņafē. Varbūt, unis tādam komūnistu laistā pāri daudzi?
 Varbūt jau jūnū tam tādu uņņafē bēnājis?

Apr. 16. XII

Re Bartezvalka rādītu Kārlis Kalbi, kāca no Rāvas jūses
 un jūnū Kluzuma uelldoju paku paduse. Ka arīnū, jūnūnāfēn
 uņņafūms uņņafēbas laistas, jo nūms alus molla uņņaf - niern laiste.
 Kad tēn, ka uņņaf jūnāfās loti uņņafē un uņņaf, Sualbe it kā atdūnāfē.
 Ja, unis an tādūnāfot un it kā jūnū. Re viedāi uņņaf an jūnū
 tāvānū. Pāpūnā ~~komūnistu~~ laistā unis uņņafēdas uņņafas domas
 par jūnū un uņņaf uņņaf tānū laistēn, unis bēnājis saņūms un
 idzēf, tā jūnū an atdūnāf uņņaf dānti. Bet tāfād gūt jūnūnū

estāds joss. Garsji un moģisji raost jūstis it ka atpērtis, lai
 jau arī tajad nuums, latviesi em, esot vēl loti dandy ka seletis, bet
 tas vā nāts at pamazām, nājsot tīnai tiebas un pacetibas veim
 zāras tahtas lietai. - Apraicājis par maumbati un patla parjam
 dūnāsi, kad patieca, ka vāts vāls joplojam nava mājas.

1911. 16. XII

Bibliotēkā Anna Bezjālaue. Citējis drus vārditāsmānu
 pārlistināsi un varbutojai korse jānāsi; apri par Blāunapa
 notinēm igauņu rakstnīda dēlda stātos, un dīstacjū Dfēmna
 par jēlunā uovimāro puri. Pedepis ir pats pālvēnāis, tas rakstos
 latvīsi un tulkošs arī angļiski, jo vā esurēts aiptavēstānāsi
 Verbata universitāte. Tas ir loti plāns un pamatīgs jētīzi nū, jē
 tam jūnāis tāds latviesu valodā, tajec ka par to tēnāta vārdus
 vāls nāv rakstījis.

1911. 17. XII

Māstīns Jvrets pāllābon ir nāvsais īstāis dramātikāis
 rakstnīcis latviesu rakstnīca jaunajā pānūpē. Nāvsma vārs

diāna nav bez sara matu rīta un arī dramatiski ātrā 139
veidā, kā nedz teikt. Kaut to rīta un laiki neapstājot, abas
saias dramātas ir rīta un ātrā veidā un vajadzības
problēmas. Kaut arī komēdija, kurā ir tāda repretīva, arī
trajidomika, un kāpēc precebs pūnīdāde Jodē par jaunu
ajūleoniā pūnīdāde talanta bilduma: un lide matu rīta pūnīdāde
un mātkonicepū mēra pūnīdāde un tālā, it kā ir tāda rīta
pūnīdāde, čēda rīdāde būnīdāde pūnīdāde un iedabā rīdāde,
ajūleoniā pūnīdāde tālā pūnīdāde rīdāde mēra rīdāde mēra rīdāde.
No pat tālā rīdāde beidā matu rīdāde mātkonicepū rīdāde mēra
dramāto rīdāde mēra un humora pūnīdāde dialoga rīdāde, čēda
mēra rīdāde mēra un tonē rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde.
Jāpāda: rīdāde rīdāde, mātkonicepū rīdāde.

17. XII

Bibliotēla rīdāde, rīdāde, un rīdāde, rīdāde rīdāde rīdāde
rīdāde rīdāde, rīdāde rīdāde un rīdāde rīdāde. Mēra rīdāde rīdāde
rīdāde, jo rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde
rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde
rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde
rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde rīdāde

valstniecības un kultūras dzīves un nāvē plosīti stunda. Nāvē
 varai, ce laukietam tātā kāpšana un laba un glaimojas žūne,
 jo liemeņa, ka kaut kas un kārtība. Poneš tādus garša nestrūmums gēta
 unēdži pēdži pāsmāņu brāpni, dabā, pēnētam, pēkšņ un uēpāji, jo
 kas pēdējots, ka uēbūtam uovēšana uēth no tēn pādēn gēdēn,
 kur uānas dē, rados tādē sastrejums. Pasaules unjāpā pōstēpā
 un unlitara doumūtura ir kā lēdus, lēdus, un kura nāvēn uēpēj
 dōdē sajūtē, un kas pāsmāņu sūtēnē gēnētēt un pēdēji
 sūtēt. Tāda uēdēdēbas sajūta lēpa an gēpēn dzīves pōllē
 un lēpā ar to dzīves cēdānas pamatē. Vāpja lēdē garša gēpā,
 lai vīn to pāvāretē un palēnē pānē tantai uētiēp. Cok unj
 nacionalas pāvēpās un pāvēpās, dāudzās latīnās, to tēn
 tādē pāsmāņu lēdē dēpānē. Kas ir itē latīnētis, un kas tādē
 nāvē, to tad nēn kādē dēpānē gēnēt. Tēpāpēn un
 lēnūgēnānē unēn, uēlād un tēnē, un tie tēpāt kēdēji tēpāt,
 kā bōpā komunistu lēnētē.

Nīpās pātlabān uēn nēstrādējēt un an pēdēji uētilōjēt
 štātāt, jo uēpādatā pēdēlētā pamatā tēn.

Jau labi jau K. Jānis Pēteris prasīja, lai došu atziņas
 par Jānsuoni, kam ir tie paši 10 jadu no nāves dočas. Rausti varot
 būt 200-250 vados, ne parāts. Uz atziņu par Jānsuoni, kas man
 būtu parādāmas, šīs vadas nebeidz iespējams: sīkiet, tagāc izveidots
 tālāi dažus momentus un būtu arī arīta. No atziņām par Jānsuoni.
 Rausti tāds ir pēti Pēteris, bet tik neizēdīgi saņimats un gūstots,
 ne tam ar arīta Atziņas par Jānsuoni, ka to pašam laims
 parājam laist. Ja nemēģa uzņemt tādu, tā būtu vērtīgs, varēja
 nemaz nedrīkst, bet tā jāņemot velti, kaut arī nāgu, ir neizēdība.
 Jānis jēlva nopietnus pārmetumus par to.

Apr. 20. XII

Sagorim no brāļa Jānis, kas atstāj neapēdāmā spāidē. No
 vadaun divs pēti kaut tāda nelabojuma pēdovības, garīgas unātočas
 jāņemība. It kā ir ar arīta, kur arīta jāņemība
 un kas arīta jāņemība, ja sākas arīta domas uz tās un pēdovības.
 Ka tālā arīta jāņemība un ielabas jāņemība (jāņemība, pēti,
 ielovības) nav jāņemība jāņemība, jāņemība u.c., tā jāņemība
 jāņemība jāņemība arīta jāņemība jāņemība?! Kas jāņemība

142
is tas, ka es vēlēti uzsākt arīdam uelā pagrozot un vīnu būsna A.
Cilvēks et tā ar adpīctu mīti! Saugusji!

1894. 22. XII

Pastā uzsākti sarīstājos ar jauni Andriņš - Andriņš, kas ir braucis
Roga uz tautskolu direktoru konferenci. Unis jau no rīkta, esot jau
tautskolu direktoru Režalē. Kad gitekos stāpēstu, da lažāmas
pārnatas molaun labi rīstā dētas tā lēstān, tā pārdāzofī mē un
nacionāli, ~~bet tā pārn~~ vīst to pārn mēstā atpina. Tas esot
direktora draudzība uzpārn. Pārnāzofī molaun, Andriņš ar lēdu
mīstumu gitekos, ka Rāstīzā pārn lēstā rācēlūzi tāzīnī Krievzīz
pārnobēzā pārnas molas tās; tās tajad pārnēst Krievzīz draudzība,
lai jau tīl, direktori, un pārn lēstāzīnī cīnotāz, jāt to. Režalēs
tūrnānā, pārnānā, un jāt lēstāzīnī dānzās mēstā esot lēstāz
molas tās (tāz, ka arī draudzība un nabadzīzā molas tās), bet tās
alga dāzēc tāzēzē mola un lēstāzīnī tās vārd tāzīnī rācēlūzi pārnāzīz
pārnas mola tās. Nacionālā zīnā tā esot lēda un lēstāz.

Uelāz tūzāt pastā rācēkos arī ar tūstāz lēstāz, mīzēz pārnas
draudzības „adjutanti”.

1894. 24. XII

Otie pērnā rītī. Klusā priekšā un pēdējā soltās
 intabās (jo brīdī vien tapad namā pabēl kādas doļas pārdzīvu
 neapdzīvotā), kad arā turas doļas stūrs paly. dies vīri mīroši
 ilgūnūti pārdomas vai laipnā, ar mēstas pūta un āina.
 Pēdēji jo daudz atkārtu spēka pūstina. Rīds brīdī vīri pārtēpums,
 kad pūstājs pūstājs maus brālis, kurš sēdēn pēdēji un
 atkārtos un apvērta pūstina. Jādoma, ka pūstatoru vajos tad nav
 kritis, ka & brīdī robežojis. Arī brālis daudz nav pūstējis, tomēr
 rādēji zina kānūna vārds pūstēn unam, jūtam ar kaut kāds
 pūstānūm, nedrošība. Tas labi saglotaus. Bet tūm, kas vīstas,
 un tur pūstājs pūstas un vīstas kas vīstas doļas, kaut gan brālis
 pūstas, ka tie pūstājs loti ātri! Vēl, tajāst kas, kas pūstējis
 cūstājs, un tajāst vīriam vīstājs tu no vīstāstēn, kas tāds
 jūstā vīstāstēn uz vīstāstēn kaut om. Arī pūstājs ali arī, jo vīstāstēn.

26.XII.

Jūd, ka vīstāstēn brīdī vīstāstēn vīstāstēn pūstāstēn, kāda stūnda
 dūstāstēn arī pūstāstēn vīstāstēn. Bet vīstāstēn, to vīstāstēn
 vīstāstēn. Mēs jūstāstēn vīstāstēn un vīstāstēn vīstāstēn vīstāstēn,
 un vīstāstēn vīstāstēn.

28.XII

Prof. Rindemans pamata tēla Eduarda Kajas. Kaja ir tieši tāds
 vadi un draugi, bezjau daudz man paziņāmi. Rindemans joprojā man
 tiepat pa visu kā bratē, draudzīgi kā ar Rindemans ģimeni.
 Raula mācītājs K. Čiibe. Pēc ceremonijas vakara Kajas strūdas
 zodyrē pašā paurim uzsauca. Pa irbeņ parastie toši un
 runas pēc vakariņu galda, kas ar viņu vortu un bade juskotz apmācīt,
 lai par par tādē bāzātib, kāda bāzā iļeņšama būras māi stās
 Rautuņās, kasla un rima uelma kas. Vēri tomēr pēti un pēceņi, ir
 latvīši un pēceņi. Un kad jēma irā komitēis, korporācijas
 uelcāis, sam apveituma unu nobeidz ar vārdem, kāi an jēma
 vāris, tāpat kā ir, an turpēnā kā bāzāi jākāli vācēis un vāc
 irāi latvīši, tad no vācēis juskotz atdān vācēis jēlirāna.
 Rautuņās un jora jada Rautuņās, tas lai būtu angēlāis bāzāis!

1844 - 21. XII

1942. gads.

Atkal vairs gads jābūt ar mīgas. Smagu pārziņojumu
 un pieredzi, vārda kā liela darbu neta jūda gads, kas
 latviešu tautai nav devis, ko viņa ieguvis un vēlētos,
 un kas atvērta viņas spēkus un spēkus. Un tomēr, un
 visu pagriezis un ar to vien jārunā, viņi ir latvieši redzamas
 ticības un pašārtības pilni raupās nākotnē. Pautas
 potenciālie nacionālie spēki tā tad vēl ir dzīvi un nepalaupti
 laimēti un bēdīgi smagās tūkstos.

Kā parasti, gadu beigās jābūt kādam un apskaidrotam klusā beigās.

Rīta. 1942. 1. 1.

Bibliotēkā pieņemas Elona Jākste, meicoma doma
 jaunā gadā. Viena stāstojot par labu un par sliktu, kam
 datus no žurnālistu apūnām. Par mūsdiā tā esot liela, varbūt
 šo nolūkosot, kad draudzisot uz martines daži labi šin, un

dāņu labu pagāstamur tīņu. Bet ko lai darst, raustriids
pūfot veltū tur, kur tā dod radostu svopi.

1892. 3. 7

Boj. aps. Kelters un Rapa akcionāru savākšņū
Celmūn dzīvūli, Antonijas, eti 4. Kadušes ap. ko boj. akcionāru,
kas reprezentē apm. 65% no uzpam sabiedrības akcijām. No akc.
sab. pārstāvēju vases - J. Grīns, J. Kadroka un St. Peterssona -
daru to vā, lai repūnti ja cēpi rātohis akc. sab. ba atgūtu
atpūsal vā, kas vīcu atgūstams. Pūnēt uzpam pūnēt rāda, ka uz
to atgūtu maz cerība un pūnēt, vācēn rātohis loti ceuoteivēti
un nolēpūmānē, oclēpūnēt vīnēt dod, bet oclē pūnēt atpūsal
un tūnēt pūnēt. Dīpūnēt, vīnēt uzpūnēt dandz ko par kara
lauņpūnēt, ar vīnēt pūnēt lātrēm kājūtalus un nūnēt lāpūnēt pūnēt
vētāpūnēt uz vīnēt un vīnēt atpūsal. Pūnēt ar
jādara vīnēt pūnēt, tā pūnēt nūnēt vīnēt, lai akc.
sab. ba no bīpūnēt vīnēt kānt ko atgūtu.

J. Kadroka un J. Grīns pūnēt par lāpūnēt darbu

un gabrespefo stāvulli vā betā. Bez tam Grous dod, loti
interjantu valsts komjara specialā referenta Heižes personas
kulturojumu, un partāta vāra pīdāstikums vāram un Kadilom.

Noranturojis Heiži kā ārkārtīgi kustoju, betjratīgu, padalai
bohemijska tija cilvēku, kas kustas, strādā un rīlojas tik enerģiski
un ātri, ka lenākam domātajam parīsam grūti vāram gseuot
līdzi, Grous apjomeja vāru arī par vāllu politiki, un tad partātika.
Vienā punktā būdi, vii pīms apbrauksanas uz Vācoju, ^{šū} Heine vāram
un Kadilom teicis tā: "Jūs jūbat izdevniecību, grāmatnīcu un
apstātni & kustoju, to jūs varat dabūt; ja, tāisi jūs personi.
Verstāndem? Jūs abi diiv. — Kā tā? Kā tā veidā? Šie vaicājūti.
Kā tik vēlaties, — nomāt, pīmt, pārvaldīt, galvenais, veģot
darā, personiā oprašūmā. Kad šie apjādojūti, ka tā vārais,
jo tā tāču estu mauta, daudzās sīmeus pārdān gūnos
apstātkos — jāt gūnos cērtas, oprašūtas, apstātas uz
Padomju u. kt., kā tādānu var gēmt vāru mautu uort.
Tas gēmt partātikaus par jēvi, ar šo betā tas uesjofpucams. Vācoju,
nacionālgoe. partīti valdot uz štats, ka lidkajstalam

navi mās atpūlā, dodama notēcēji loma, kapstals, peder
valdītājs un sentimentalism apņemumtu te vērā bāt vāstas.

Pa ceto jēlu jātās valdīs, bet ar kapstālu pēdējas personāim, kas
atbilst dējas valdīs un tāntas pēdējā, vērā bātā jām pīvānto interesu
pūcēnā. A. K. — Ko tad latīvisi no vāgā tā bāt jātā?
Lielmilti ievāca un vāgā tāntāi nolāupjā, ja tāpā vācēvī
pīvāntām vācām vādos vāds vācā atpūlā, tad tāntā tā bāt jātā
tā jātā vācēvī, vācēvī vācēvī.

No sanācīmes dātā bātā vācēvī: J. Kādi, J. Jūm, adv.
Pēterjūm (Rajās kundze, brāt), Rajās kundze, prof. Ed. Pēterjūm,
Lāvon, dir. Adamovīcū, Margrīta Čeluvī, Lem Čeluvī,
Jāņpēma kundze (māc. A. Jāņpēma strāitī), K.
Dzēņpēpi, dīvī. Kāt bāt vāgā lāitū ar bāt. Pēterjūm
vācēvī Jūstās Čeluvī, kum vācēvī pīvānto vācēvī. Pēterjūm
ievāca un ar dātā vācēvī vācēvī vācēvī Adolfs Tilde.

Reiznīga Maunika un interesejas, vai es viņas romānu
 esot jau lasījis? Kā, ka jā, es esmu, bet tālu tici vēl esmu,
 jo lasīšana man ir jā, bet ļoti lēni. Es jautājos, ka vēl esmu
 jāpējis ielast tik daudz gramatu. Maunika atjinas, ka viņai
 esot tas pats ports: tai arī uiedomājumi kānā gaitā viņai veicoties
 laistāna. — Vēlā grib datā joku, lai arī es rakstītu par viņas
 romānu atgaidīmi. Jo es rakstot nosmarta, uienā, objektīva
 toni, bez pārspoguļošanu. To patu daudz vēlēšanos dažas reizes
 atgaidīt, īpaši ar Paudine. Kāpēc viņi tik uienāji šīs par
 atgaidīmiem? — Bet šodien, vejam kāpēc, man uienāz nevēlas
 rakstīt.

5.1

visbiežākā Kārlis Strauts, vēlāk ar brālis. Strauts joprojām
 garīgi uienā un apziņās, optimisma jokus. Patlaban uienāvis
 iepriekšējā almanachā, kalendārā, kas jaturā būtuot ļoti
 labs. Redzēmi. — Iegān laiku mūsdienā, komiksi attēlošanu
 dažādas erotiskas un perverzās vietās (romāna Maunikas) šīs
 vācā. Romāni uienā uienāot liest, un tā esot pozitīva lieta.
 Romāns neesot pelesba, uienāba, tas esot spējots jaturā un

un pteikšmē, un patlaban esot devis senācība latviešu kultūras dzimē.

Sakarā ar to romānu, valodas novirzījums ar of Brastīnu. Brastīnu patēji bijis apdāmatā cilvēks, lida personība. Bet ar viņu dievstūbiem, viņam piemītāji tonis kāda bela cilvēka vajība. Kā bijis bērnības pierādēni mīlotāji. Pārī pteikšmē tāgri, loti pamatīgi, ap kopis jara dievstūbi draudzī, pareipāki savot - dievstūbi draudzes mājas. Jo viņam ar viņam bijušas, cam ar ar romānu no tū draudzes apvīdām gājušas ar 140 mīlātā. Allāz viņam maitījūtas 4-5 draugālas, jo kurām viņi jāmūstus bijīji vien iezojās vienā parā uakti.

S.I

Kādi domāni laiki jēnāktūti (Pieņemta J. Kadilā, un es nevarētu viņiem mīgt projektā, kas būtu izdodams no lēta turpmātes, ko tānka apāc maš būla, un ko pdeveji tajēc labvrat veļdeim. - Papad viņar maš liet acjāni laiki, jāmātes acjāni domāt. Piemattīgotāji apāc viņu pteikšmē un liopēlēm centās pievīlet pīcejis un pīcejis par naudu, kas plūda ase. Papad turpmā ar pī ar pteikšmē liopēlēm

tā jallot ceļšas pircējus īpaši tāt no veidala un uelaimoši,
ja nanda nāk dāsē. Jo nandas naur kū lūt, tapēc ka klandz
gramatu vāras pērajot, esz tafad pircēji gatavi īpūst.

6. I

Prof. Valtera un Rojas gramatiska sarstaju prof. P.
Clum. ka allaž, mēts labvīrat grē m manī pamuotēs, par
pādreisējam militāri poltikām notidūmēn papulē. Doms, pe tam
lētī optimistiski uotkavot. Pēc mēts domām, kara īpūstums notērtis
sāk nosvēstēs, ar valstīm, t. i. kācēji par labu ~~mēts mēts~~
~~mēts mēts mēts mēts~~ īpūst. Pafad katram kultūras cilvētam
esot tāda sajūta, ka ir pēc pēnassvētēm, kad dēnas sāk
stieptis garumā un mēts tuotēs, parajam. Iti dēnā un mēts
cīvēt un mēts sāt domāt par parajam.

Man tuvotim ī pārdom cōtāda sajūta, un tēi jāmatā
dandz mīrāk pārsūnū veltā Cluma sajūtai. Cilvēce neapstāmi
un dēnā strauji traukas velti draugotai un dēnāi tragedijai,
tragedijai, kada vōtne veltā vel naur vōdgrōta. Kācējis uzaras
kaufas laukos te neapjū veltā par labu grēgt. Jēnūms katr
īpūstma materialās un sātjas kultūras vērtības un

152
vairāk vai mazāk proletariāta masas. Un šīs šīs jau nu pasaulē
kāri, kā tagadējais, kur veicinās vairs tikai armijas, bet totali
tautas. Džives pamati tiek granti un iznīcināti kā pēdējā, un
un tas masas tuoma tikai komunismam, arī pats Vāciji. Un
kārt arī Vāciji kā nolesta kā pēdējā militārā laukā, ar
šo pasaulē komunizma ~~izpausmi~~ ~~izpausmi~~ gala formā netiks. Protams,
Vāciji ~~un~~ ~~un~~ revolūcijas šīs gūti edomājums
kāpat da Rūsiņā, jo tas ir kultūras jauts. Bet galēji
revolūcija var būt kā kapitāla veicamais jauts - Anglijā, Amerikā
un Japānā, un kur tad būs tas opētis kas ir pats vairs preti Stālinam,
un tā jādūps arī tas, par ko Vāciji ar jautu jābūt
citas. Kāri proletariāta masas un vienmēr tādas un
oligohitona dažu daļu revolūcijām.

10-1

Arīta, bet bet kāda un patīkama jomas daļa. Ir
kādas, daudzas problēmas ir jāatrisina - sabiedrības parādīšana
kāda kādas. Jaukā kāliā un kādas jautāis daļu
kādas, ar kādu 100 parādīšana. Kādas, būtu būtu ir

vece, buras marstas kabinas lasti, par kurām ar kārtu tū
 neproti, pasas, bedroji un dedroji empi, bet pāpandēta veselība,
 un atdeve ar jaunu maņu, paradīšana betu nepatīkami norūfala,
 plabāda, parādīstāji pēdus lidāks. Bet tapad? Daudzu istu
 latīnēšu unis nav starp dzīvājiem, daudzi noķas kaut kas tālu
~~unāpā mēnāpāpā~~ Krievijā, daudzi pāvērtāties ar par latīnēšu
 tautas atvērtājiem pa labi un pa kreisi... Un tā šodien jaut vērody
 hēvāna no kā, kas jautlabau darbības latīnēšu sēstāji pūllāpālā
 un sakās it kā latīnēšu tautai dalpofēm. Bedroji, un vēl
 bedrojak, ka vērody ar gaudro pūvāna valstīnā. Antā
 Dāle, Karola Dāle, - tās, laidam, jau ar ierūfās, ko vedu no
 valstīnā pasaulē. Gara unaldyba un ierūfāba, ierūfāba,
 bet labu par latīnēšu inteliģenci vēruā.

Apr. 11. I

Prisjān abis ar Jot. Rudziti, pe Fr. Dž. Gomas, un
 norunājam par literatūru un pasreifejien politiskām
 apstāklīn trīs stundas. Lai tā, latīnēšu tonis parlabak
 Coti bedroji garoja jona, jo nav gaudro "nēlādas nacionāli

būvniecības. Vācu cenzūra, jolūteram, jūstāji no Ērģes
 Voronijas tēlertes dzejoli, kurā vācāis ar jūdovņais mēte
 lūt tas, ka viņa dzeļ, ka šolm laukie atkuņķim, kas katrīfāsāres,
 Jai plūē ar jūpalolē. Ja tā, ko vāc jūn tad vācā štullot
 jū ar jūdovņim un lērtāun: itū ar jūruālu, Rudzītis jalla, dēļon tā
 vācicotē, jo jūdovņj jūstū un jūlm kōjā, kas vācā jūdovņj katra
 of jūn jūsi, un tad vāc sīs cenzūras dēļ. Jūsti strādāt, tūjēē
 Rudzītis jūibot raištē, ko vācā jūfē, kolektīvas vācā.

Vēl Rudzītis jūstā jūfē dandz jūterāntā jū Andrejs Ēļstis,
 kurā ar vācērdem jūn vācērdē, bet dandz vācērdem ar vācērdē.
 Tā tā radiofona jūfānā vācērdē nacionāli lātrīfē jūnā jūnā
 jūstot atbūdit nomālak, Ēļstis lūdjis, lai vācērdē ar vācērdē
 jūstā. Vācērdē tonēis to vācērdē, jo vācērdē, ka Ēļstis lābs
 dārdērdē. Kad vācērdē un tūjād vācērdē vācērdē vācērdē. Ja
 vācērdē vācērdē vācērdē, vācērdē vācērdē, kādēis to un
 kārdērdē dārdērdē atbūne. Bet arī tad vācērdē vācērdē jū
 vācērdē. Dārdērdē vācērdē tad Ēļstis jūrdērdē lārdē, lai jūrdērdērdē.
 Ēļstis tonēis vācērdērdē, un vācērdērdē jūrdērdērdē.

vācērdē. V. Ē.

Sest pēdējais Krūzā, jo katrā gramatā gūlēt
 ydot otra atmiņas kā parasti, vārds vēlas to dot un jāk
 atmiņas, jo atmiņas, kas neizot vēl pārtototās, ka vārds gūlēt
 vēl ybraucāt vārds las vētas, kas atmiņas adpūtas u. kt. Par
 iespējam tā tad jābūt naur ne ko domāt. Pā vārds vārds, un
 šis atmiņas palis tūlā pūmūmētā mā.

7-1

Reklotā P. Arfars, brālis un doc. J. J. Jansons. Labu
 būdi pārņemjām lētas vētas. Arfars un J. J. Jansons,
 kā jau daudz citi, loti samīkoti un arī kūtīpē klauvētas
 romānu dzies vārdēnā. Kad arjādu, ka daži, pūmēt un
 jāns lants un ita da mēdra, albut vērānta labākus darbus,
 bet tos pat jādalgofa, kājēc tad vērēns vāpūtraucās. Bet tajad,
 kad klauvēta ypraudzjūti jūmo pladāto dar, darbu - romānu,
 kam ir jau lēls trūkums, bet ir arī jaras labas īpašības, katrā
 jūpa autors personības atspūlga, daudz jātari autori vai
 nolūcēt. Ja, bet jārko? Un kājēc tāda vērēntā dēba? Pā tad
 romānu tonē, laskam, pūmēt daut kas tāds, kas citu autonu
 īpašību vāpūlēmā.

842. 19. 1

Latīņu valodas fonētikas un latīņu valodas profesora Augusta Pentela izvadīšana uz diega kapiem no Latīņu universitātes jaunā aula, pēc kura vadošais un viss savā laika laikā klāt ir padomju un tās izstrādātā. Pēdējās divkvalificētās universitātes mācības spēki un akadēmiskā jaunatne un arī valsts vīriem laba diega izstrādātā. Bet izņemot to, par maz, tikai ap 400-500 cilvēku. Lai tā, Pentelis bija latīņu profesors, gada desmitiem ilgi nostrādājis Latīņu universitātē, bija Latīņu spēlētājs, mūziķis, tajā laikā bija valsts izstrādātā, bet latīņu interesē, un pēc vadošā, tad nacionālās izstrādātā un Nacionālās kopības atzīšanai vajadzēja izstrādātā, un tā tā izvadīšana. Bet latīņu, lai par nacionālistu, toņus vajadzēja nacionālos partizānus doļģu vadošā.

802-23.1

Kaut gan pieņemts no draugiem un paziņām bija jādabūt pat vēl vairāk tā agrāko pados, toņus izņemta šī jada vada dēna spūnā tipu bēdja. Arā austruus, Sibīrijas austruus, arī itālas vīdas austruus, 4-5 gadi jām nulle, jo nav

vairis kurduama; nav uz visu polniskis, ne aris dzejotajs to
 stadiat. Beidza jausule! Jauda stadi: modernais kars
 Sangruosi atni proletarije tautas un dzei portu un jaudzuma,
~~un jaudzuma un jaudzuma~~. Vai veca pļausija kultura turapas
 jau jaudz bofi dzei? Bluetis us individualista jaudz atial
 jau jaudz tveju kara dzei? Kadas uzjedytas! Papad un Rija-
 aigts vai jaus, kafats vai nabas, - gaudz jau jaudz virtuve.
 At no vds tas lai beidzas? -

Sienu jaudz un pa telefoni dzeidzoti R. Rudzitis,
 R. Dzeima, prof. N. Kanadzitis, K. Bangeris, L. Brodskis
 darbonaki u.c. Matis dzei ar dzeidzumu jaudzja velti -
 jaudz jaudzotu blouportuoneju.

1942. 28. I

Biblioteka Karlis Kriza, noimozis, daravils, nays, nays, un
 zismu kila bardijs, balicu, dzeitulis un vajku, savitista dzeitona
 kraja. Balis kija, lluya, tonis Maistra jau. Bet dzeitona miedziju
 gaudz un jaudz neda bolsen un laika, kad utru dzeitona. Stadiat
 an tafad utru jau nevaret, jo itaba esot auzita, rekurinator. Pa
 vaji un jaudz tulkot. Tulkotju un jaudz dzeitona beffalo daudz

ko izvādītu valodā, kurai tie šķiet plaunkā, jo vārdi nākur
 kur lūst. Mērcēnu jau tuldojumu, ballades, uerofafot. Esot
 uzdrošināts arī oriģinalitātes, būvēt lāds krājums jādara un
 jādod iedrošiem. - Interesešes par P. Ernani, kurš tādā nāvēdā
 vārdā dūstāpāms, jo viņa nāvēdā vārdā tapēc, ka viņš dūstāpā
 autāri strādāja baltānā lādā.

1892.10.11

Bibliotēkā jūmois raksturošs E. Andersons, simpātisks, gēģis
 jūmois. Šis raksturošs vārdā ko par Matīsu Silīnu un tad vārdā E.
 Norādē viņš raksturošs matīsalus, tāpat kā citēcu viņam aizbraukt,
 ja viņš jūmois, personāli vārdā vārdā dūstāpāms, ko vārdā arī jūmois jūmois
 dūstāpāms. No apmērojuma tūmā jūmois vārdā, jo vārdā dūstāpāms
 no papātes dūstāpāms vārdā vārdā, un vārdā dūstāpāms jūmois
 vārdā vārdā.

Kā dūstāpāms, arī Andersons loti simpātisks un Maunās romānu
 dūstāpāms. Tas esot jūmois bez latīņuvaloda, latīņuvaloda dūstāpāms
 dūstāpāms, kā vārdā par autāri tie dūstāpāms un vārdā par latīņuvalodu
 un tūmā tie latīņuvaloda. Vārdā vārdā, la latīņuvaloda vārdā latīņuvaloda
 esot vārdā. - Vārdā vārdā tāi jūmois jūmois dūstāpāms. - Sāls,
 la jūmois dūstāpāms Maunās tūmā vārdā vārdā, tā tad romāns
 jūmois bez vārdā vārdā.

Romaņu mācība. Joprojām viņa apskate bija ar jaunu
 Romāņu, viņu klāvēš grib, lai es katrā jomā par to rakstītu, īpaši
 kur un cik. Tā kā šī mācība vadītājs H. Pihlgrēns un
 tālrunu direktors A. Dracinskis, kura jūris devas atpakaļ, rakstīt
 par Romāņu viņu jūriālu, tad būtu jāizstrādā mācības
 veidrojoties analīzē, esmu jo Romāņu jūriāls ir arī diezgan daudz
 jūriālu un klāvēš vietu.

13. II.

Cik darādi ir cilvēka dzīvī un būvē. Š.g. 8. februārī
 mūs Rīgā, Martala ielā 24 z. 11, jautā dzīvī, daiļ. mācītājs - amata
 meitars Jānis Gotfrīds Tobe, dz. 1885. g. 9. augustā. ~~Mācītājs~~ Kad
 Tobijs parādījās nāves jomā, gūti bija redzams, ka tas būtu tas pats
 Tobe, ar kuru 1906. gadā dzīvoju kādu laiku kopā ar savu dzīvīti,
 atvērta ielā. Māja revidēta pirms te Tobijs 1912. 42. mā. apstiprināja,
 ka tas patieši tas pats Tobe. 1906. un 1907. g. es tā nolūkos apturējos
 Rīgā, iepazīstoties ar idusskolas kustību par bērnu dzīvīti un
 kādu laiku dzīvoju dzīvīti, kur turēja Tobes māte, par kuru
 vēl rakstīju māsīnā. Pats Tobe viņa jomā būtu kādu jūdzošu
 teātri, darbotos Rīgas latv. bērn. teātri ar diezgan labu
 parādību. Vēl tajad, ļoti mairi un labi atceros kādu

Ves

replika no otra Lomas operete, kuru vārdi mācīja mācītājs, plaša
balvi dziedāšana:

Kas ir viņš, kas ir viņš? Vander Golt, van der Golt!

~~Van der Golt, van der Golt~~

~~Van der Golt, van der Golt~~

Kopām, kāpēc mēs no teātra atstājām, netīkām un labāk mums
vairāki jautājumi, jo ir tāds mums dzīves celi mēs neesamoties, ne ar
sastāvēs, kaut gan esmu pēdējais gadus mēs un mēs dzīvojam un
darbojam tepat šeit. Bet no tiem jaunības laikiem mēs palicis
man atmiņā īpaši tāpēc, ka šī teātri un leģu un domāju par šiem,
ka no otra īpaši liels atmiņai. Bet it īpaši tā ir tā mēs ir bijuši
bīdām un kārtība apmācības.

Orn. 15. 11.

Es jau par draugu Fricā Džermas. Unam korektāra patlaban
jaukais bērns kraujas, Džermas, lora. Noprecējis, ka laikus to šūns
doga un kopš tā laika Fricā Džermas vārds. Pajūt tā jauks jautājums
šobrīd un atpakaļ mēs par mēs šūns ražojas un tā mēs
mēs da (Mentpils), bet šī nepareizi, ražojas, ka to mēs atp
par parisi, jo Džermas ir šūns jautājums un no šūns
un ar šūns vārds (mēs šūns ražojas par šūns, kā, man

164

parjām nepatīd). Šī tagad noteikti noraidījis Džezmas
apmācītājam pret šūdu dzīvīti, un Džezmā vēl tagā, ka Džezma
vīram gūnulis mantojams, jo mate ir Džezma, bet diavietis
Džezmāts un esmaš - nav labāks. Ka tadā, ar Džezmā mēti vīrs du
mašas slēpība kūs izskūsta, Džezmā labā pa uz vīru labāku.
Kūva tāl vīri tā, ka kārtis Jēvabyons vai Džezmā Beldre, kas mēdžis
voderlopes kōai ar pseudonimū mānātāmu. -

Velak: kuāca ar Džezmā Beldre. Džezmā bēdā vīras domas ar māni.
Mašis mācām vīpē. Lōti pīceps par detu, kum patlabam auklōjot.
Džezmānai tagāc atlicēlot māpāk lardā. Mašas departamentā gau
trānāpēt par ceļon - bteraro padomēkū. Tū daudž īpūnēt dānētis
ar kiltārtiēm, kuri gūbēt mēnēt dānētis darbus.

9. II.

Jūlijs Rōpe atkal atjāms sava sava dēroņāpēt mē: dramātiņēt
Džezmā zomām Jora vai Džezmā pasaulē. Mēsmē teatra dēvētis,
tōmē kān dēnāpētis bēls, dabūt Džezmā uz mānētis. Es labāpēt
pēpāpētēt Rōpē, kum un tā vīra vārdāms, ja vīrs patē
uzpānētis to dramātiņētāmu.

23. II

Ver

Bibliotēta tika izstrādāta, tā tika nodrošināta un raksturota
tām atbilstošās pamatskolas skolotājiem. Citreiz tika redzēti Raksturota
un mācības gada grāmatu un veiktajam darbam: „Latviešu grāmatas
tādu rakstu grāmatu Kārļa Lielā dienā atjaunošanai. Redaktors”.
Grāmatu izdevumu pārskats, un tā tika izveidota izdevumu saraksts
pēc tam, kad tika izveidots. Tiesa, ka nav tas arī ir „Latviešu”
Tā ir latviešu grāmatniecības jods.

Ļoti, pēc raksturota Aleksandra Čaka, kas raksturo man raksturo no
Jāņa un Jāņa izdevumu izdevumu, kā arī izdevumu izdevumu. Kad izdevumu tā
ilgam izdevumu uz to norādīti, un tā tika, ka raksturot raksturot
un izdevumu dienā raksturot, jo raksturot raksturot, kas raksturot un kas
raksturot raksturot raksturot, raksturot raksturot raksturot
raksturot. Raksturot, un raksturot raksturot, raksturot raksturot,
kad raksturot raksturot raksturot. Raksturot, kultūras un mācības
departamenta direktors B. Čaka raksturot raksturot raksturot
kā tā Raksturot, un raksturot Raksturot. Raksturot raksturot
raksturot, raksturot, raksturot raksturot un A. Čaka un raksturot
raksturot. — Raksturot Čaka raksturot, raksturot raksturot un
raksturot raksturot. Raksturot raksturot, raksturot raksturot raksturot.

192. 24. II

Biži žost pte K. Sualles naftas. Urat žostis' juveas, ka
 Casis palreusot paazarisjats, prats juveas. Ne tuai dabai, bet
 an polstina. Glvets bep cevbau uvarot žyrot, tajat an tautu.
 Katicem tautai tajad atlieusot tuai cevbau u' labote uoloties,
 ara no dūmasu maftas tafadels. Gubetes, lai šis cevbau kuzak
 polpeltos. - Kad dūmas, ka vasa žyroti simboliski uftutūmā un
 žtallo leptaži, vasa žyroti mejas (žyrotis papetis ka pmaies Katicis
 kerešienta lura). Jaudi, ka colvoki atrodot je kas perret žaun
 žtūmāso žedi. Simboluon pū ept nojeme tuai tad, ja kilm
 koloties atbalo. Šo žyrotis vasa raustis no žeds.

1842. 3. III

Proboteka P. Aigas. Nācis parumotels un parakvates
 pa arisem. Urat, tajat ka maus drang Silis un es parts, anole
 uftūmāma plus, tie, ka parumotels notikūmā jū klis dēt bešpries un
 bus atkal inos lali. Katicem maftais Casis baidot februaris
 un marts. Bet tad vāsiot šit vā u' labo jasi, ipati pū ap
 to Casis, kad jake sak dēt un žalot. Pa parejojat dandži
 pareji.

1842. 4. III.

Pa telefoni pilnvarīga Jēkaba Maunča. Viena loti parāstīnāta un
 sasītuji par latviešu raksturotu raksturotu ištūstāus jēt vīrus.
 Bet tādi, kā plūcēm J. Veselis un Šalle, kurus viņa nevēl cēlusi
 un cēlsmāji par viņu raksturotu, bet kurus J. tā po sajūti tuos
 un viņus ar tā cēlsmā, ištūstāus tafad jēt viņu cēlsmā
 nocēlsmā. Jūnāla latīji mēnēstāus atļāujis no mēnēstāus latīji
 tālūstāus tā cēlsmā tāisni cam vīrus, ar daudzi raksturotu, y
 kurā mēnēstāus raugoties graizi, unrot cēlsmā tafad jēt vīrus
 darbus tajē, ka viņa par tēn ištūstāus jēt mēnēstāus (jēt. Adāms, Medāis),
 bet tā viņi vīri to viņai atļāujot. Tafad jēt Šalles jūnālam
 nodota kstāra par viņas vīnām un Šalle jātāujis to arī šojēt,
 par tēn mēnēstāus cēlsmā šēdins Ropenbergs jētāus, ka tā jēt
 a cēlsmā mēnēstāus, mēnēstāus kstāra, jēt tēn cēlsmā par viņas
 darbus, bet mēnēstāus par viņas jētāus jētāus vīnā.
 In tajē cēlsmā to noraidījusi un nēlāusēt jūnāla
 šojēt.

Maunča stāta, ka viņas jēt jētāus cēlsmā dat vīnā
 tajē, ka viņa vīnā laudā cēlsmā un cēlsmā mēnēstāus
 vīnā atļāujis raksturotu, bet viņas latīji raksturotu

labā. Pārtiesam, vārdiņi tieši nav nekas gūstojūsi atļaut, jo ¹⁶⁵
arī Vāciji tiešas netiekot atļautas un ieguātos. Maunā tad paterlūg
maidū, ka tas uopmēti tik daudz, ka tiešas uopmēti latviesu
diesēli. Jo latviesiem tiešas un tiešas esot uopmēti daudz, bet tiešas
dala, bez kurās tiešas tiešas. Kā tad tiešas esot atļaut, jo
un ieguātos arī J. Medļa un, kur cenzura bijusi nepatīkami
ju noraidīšanai.

Uopmēti esot maunā vārdiņi. Pēc uopmēti, ka pat
tādi maunā esot un tiešas, kā šalbe, bet tiešas esot
kad uopmēti ar uopmēti, lai pārtiesam, ka uopmēti
pārtiesam uopmēti, šalbe tik uopmēti un bārti
sabrēvis uopmēti, ka uopmēti uopmēti un uopmēti
šalbe. Tiešas uopmēti, ka no šalbes uopmēti uopmēti
uopmēti un šalbe. Uopmēti šalbe šalbe, ka uopmēti
uopmēti, ka tas uopmēti uopmēti, bet uopmēti
uopmēti, ka tas uopmēti, šalbe atļaut, ka uopmēti
uopmēti, tālā uopmēti uopmēti. Ja šalbe uopmēti
uopmēti, ka tad uopmēti uopmēti. — Kā tad esot uopmēti.
Uopmēti un tiešas uopmēti uopmēti.

1942. 20. III

Bibliotēta Bērskāle, pīceris, bet arī vajā pilna par jaunu
 jauno grāmatu Džesma par bēdās romi rūsū pīsi, kurai man rācās
 parādīt celu, lai tā parādītos klajā. Pēdējo korrektūru viņa gat
 nodarņ un pēc koldrošām grāmatā būdāt jātāca.

Uelax J.-d.-Jansons, par kuru Pēteris bijusi mani uzrautot rindoj
 50 sakarā ar viņa 50. dzimšanas dienu. Jansons jautā par vēstules, ka
 par viņu 50i padziņā rakstot, bet tāpat kā daudziem, būs vēlami
 viņam pagadodes „parastājam lietošanai”. Pāsmētārojam, ka viņš
 pīsi un pīsi un apamātoji uzbrū tādam spējam raksturocēm
 kā Maunīai un dirdzai Bēndrupi, kurām abām jara pasaulē,
 ko viņas spējas atulāt un atulāt jaros rakstos un ko cellas un jū
 lster atvērturē neapjājis, se ma jūnās. Jansons tā jūnās, ka ar
 viņu atjūtāt viņas abas par loti spējam, ti vai vēram atjūt
 viņu dzīves spēces, viņu nevēselīgo uzskatu.
2f. 10.

Pēc vairāku spējas aicināšanas jau no jūnās jūda beigām,
 jūdi jūdu un spēces pe viņas. Kā jū domājū (un tas jū
 aicinēs, kad kaut kas jūdi jūnās), viņai spēja atul jūratot

kant kadas missāpes. Un patēji, atrodi viņu, ļoti nospremtā
 gara stāvotī. Viņās, vai manst, ka viņa stāpi nosūc tas, ka
 viņa jūtas tik skatula tieši latviešu rakstveidā stāpā. Pāpāt
 omāgi viņai gūstas uz vīds daudzu viņu rakstveidā un rakstveidā
 naidīpums pret viņu. Sarema stāpētā tad viņa ar vāgrājas:
 "Bet rakst, mēlo kārlis Gyle, ko es latviešu rakstveidā esmu
 launa nodarījis, ka viņi manī tā uicredz, pat nēt? Nē, esmu
 to patu vērds. Nāvēns viņu nav tā cēly un coldnājis rakstos
 un daudstāji pūcā, kā es to esmu darījis. Bet viņi pret manī
 otkas ar tājini ar šēdīka launumu. Ka tas ir naidīpums?" Kad
 iebolsta, lai viņa nepāpēt tā jēdīka vērības, idealistiska pāpātā
 uzpātā pūcītējā, un kādām es arī viņu pūcātā, no cēdām
 uzpātā olvēdām bēji pāpātā vērības un pācētības. Kas tā bēji
 olvēdā un vērības laikos. — "Ja, ja", daudstāki mūjā nojaka:
 "Var jau to uicērot. Bet tomēr, tas tācu ļoti doli sap. Dairi
 tu tālā labu un labā, bet tev viņu to atpūcā ar jēdīka
 launumu?"

Un ja vācēdām, dūpā un cēdām, arstāvēt latviešu

108

latviešu rakstniecību un rakstniekus, daudzas gramatas tājini
vāka ar savu vārdstāvos izlabojumiņi, cepurā cauri, izkarojumi,
lai mazāk stūpo (pēn. Zinaidas kopas patnīstības dzejas).
Kur es vāka par to rakstot? Nē, nē, uicinatāam, par laurus
apbrūnēmuus atlektība, ne tikai ar mēģināš. Izgūstī! Tas stāst
iet jau pāri vākas spēlēm.

— Mūsu sarmu pārtāuca Andrejs Eglītis un Jānis Klīdzējs
ierastāus, jo kosta tā rakstība par runas tēlvi par Jāni Mauriņu
nerodījis turpmāt. — Par dievācijām man jāpata, ok vākus no
vāpīlēm, Andrejs Eglītis, Jēzus, marš un tēraus, interese sirdīkian
sarm dzeijoto rakstārtība tā rakstnieks un tā rakstā, tā tas
stāst — Jānis Klīdzējs maz rakstā. Jānis, jālozēmis, izmātā Jētib,
mazbet stāraimā, veveidkām laucēvācētām kustībām, lai jau
pāsetā lali apburzots, Jānis Klīdzējs arēji tā bāls un aedzpus
ielollas, tā tājini iedēji, sarmās, nēgrādot uelā tāda, kas lūtu
par vāpī iedēsebil. Andrejs Eglītis turpmāk ar katru vārdā,
par ar katru vārdā iedēse.

163

Uelāc sarunās bija klāt arī jaunā rakstniece Marta
Jura (Bņovska kundze) un Konstantīns Raudvere. Turāk tad uzi
pallānās pārrunās par Erika Adamsona jaunā dziesmu krājumu,
ko Bņovska, Raudvere un arī drauska nepilnā atpūt par savā
augsti vērtējamu, tāpat kā Adamsona dziesmu krājumu. Esot tā rīn
pārunās, ka J. Jansons ir dziesmu krājuma, kur loti cildnot. Mēs
ar Andreju Egliti palikām tomēr cildnotas domas. Adamsons ir
palikis tomēr cildnots dziesmu krājums, lai gan viņa tematika neapņemas
nevienu šīs problemātiku, viņa dziesma ir tikai tāda rotāšana un
nīlā. Pārunās palikām tuvinoties, kad es atriekos un
arī J. J.

1942. 28. III

Rīdzinas. Pūnas un bēdīgas, jo vēlme atāvēdēt no
tā, ko apņak pūcām par Rīdzinām pūcām. Arī daba kā saņģitējis,
laiks joprofām auzēdēt (ap 6 ~~grādu~~ ^{2em} Reom. ~~ma~~ ^{ma} nūlles) un gūcēs
tā rēmas vētaigās uz pūcām, kārtījam jau ~~ap~~ ^{ap} klāt.

1942. 5. IV -

asj. Rapas veidala refardi santonu Eudp. Sime. Ju da bizi domajo,
 njeu ku wot Jafos pamaiku lardos un ko kara. Beta ofadofas
 pardaun uenkaita. Uigot wot kolimicku laiku un an tafad dzrofofot
 un stratajot tera uafas un palosot an joprofofot. Jus. hz Rogu
 uedomafot noit, wotaf klamer wpa oca manumira dzwa. Ja polodot,
 warot tiri labi pusewotafas as laudu dzwi. Nella mirak ne par
 raditriceru, ne par pasrepejicu notikunseu nepatjefu zumat, stijas
 un cilekku kualas det.

Satidos turpat an an prof. L. Berzofu, kuram oficu jam
 melle, da an wot bizi paraktjiz prof. J. Butjela memorandu
 antropofas beta, kas omagto wotolu.

1842. 7. IV

coroboterā Elina Jaltē, gilst raditē kādu stāstā,
 pa dēlai humortistiku, izmantojot sīnu nolūkam par pānu
 dājadus kudraņņus, protams, no ofatru laiku. Papēc grib
 iznāt materialus.

7. IV.

Bibliotēka Anna Berzofa, loti puseca un zāpimona tr.
 Aheņzi man paras gramatas ofegma par ofeluma nomicu pūsi
 ensemplam, patu jūmo, ar uelkju. Darbs, ko wot padru

stādājūji un uz dūra parādīšanos atbilstoši uelējis uelēdu
 cerību, taču un varētot iet tālā, īpaši mana atbalsta dēļ.
 lūgtas ir tālruna: bez mana atbalsta un padomas tā grūnāta
 dūras gājumu uelēdu krādējūji. - Pats Bērģvalde uelējis ir
 loti nepatīkams, no uelēdas dēļes sūnūdu uelē dandz neaprot, un
 tajā, man lūktas, uelē tūc apjūdūm un apdūm pūca, ka
 garsā dūras šaitā saplata lūmūš ņpūmūš tūc, un tādu uelēg
 uas un uelēdu būs.

10. IV.

No bibliotēkas irā nārot sarakstos ar št. Baumanī.
 Uelē pēdējos gados, un īpaši pēdēfē lūktā, šok parādītis ar kartūji
 nepatīkama, pūca sūnūgūta gūmūca. Neaprotu, lūktas uelē
 uelēpūp, tūc pūmūta tārtā literāri un lūktū klācūt. Patlaban
 uelē nūpūmas ar fūntas dūmūmūš uelēnūmūšūm, un nu
 pūc uelēgū dūro vīji ņlūc pūc mānūš pūc uelēgū un uelēgū uelēkū
 gūmūtes. Lūc pūc pūc mānūš vīc: dūrdū, ka ar pūc estūm - dūc. J. A.
 Jansona, A. Dūmūvūla u. c. Vai dūmūvūca tūc vai uelēvī
 īpūktūji ņpūmū uelēdas literāras ņpūlūmūšūp, uz dūmūm uelē loti uelēkū,
 jeb apdūmūdējūji ņpūca dūc pūc dūc pūc dūc pūc? Neaprotūmūš

122

lielai vāg: ~~visi~~ allaž uedz pēvētās un turētās tās, kur
izdevotā un izveidotā, kur var tikt "karjeriski". Parlam arī
attiecībā pret Maunpū un pām muallo ožu vāg saņūt, ka
Calak bus turētās un apmēlētās puse. - Esun lēdžīnī Maunpū,
tāpat da daudzās cetur, aizstāvējis un lēdžīnī protežējis, bet
vēroft arha nosvētānos intijantu un Maun baba irpēlca, to
vēnam vārs dast, gūbot ugrūbot bus no vāra pēvētās.

10. IV

Ati ar pēvētām Fi. Džesnu arpēlca pē prof. N. Maltes,
Augu instituta, Alberta eta D. Bvols, kur nosāts gās un
džēlās interesēs, tajad jūtas dīpni nosvētās, atsūrt no vāra,
vēntulis, jo nav vēlādē satīnānās un būvas domu izmaikas
iespējs. It vēndi nēs, latīnī, pēvētās apstādlos aram tā
būvētā pēvētā pabēnī, gan illos atsūrti, gan vāra tānā
vismā. Ati lielām kāpām pāraugās vēlādē, un vēnti māpūn
vēndi pēvētās tajadēs kāra apstādli un vēdām kūrās. Tajēc
tīnī vēnti gūbas cetur ar cetur vēnti, it tā dīvēlōģi
vēnti. To atsūrt ar prof. Malta, lēti nosvētās, vēnti
un vēnti vēnti vēnti. Un tajēc vēnti pēvētās vēnti.

šķīdli procesā, apt patlabam bios un gribēto daļas
 stundas pamaatēs. Runājam vairāki tēmai par vāstniecību,
 īpaši par tēju, kur Maltam tā dabas frakcionālam botāniķim jūti
 interesanti un vāstnīzi pēltdumi. H. Džermanam arī vāstnīki tēi
 botāniķa vāstnīza pēltdomi, kur vāst vāst tēdot prof. Maltas
 domas un norādījumus. Pēltdom, tēltdomus no vāst vāstodas
 vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz Gūnterbusch. Kostas paraugu,
 un tā to vāstnīz vāstnīz vāstnīz? Prof. Maltas vāstnīz, ka vāstnīz
 no vāstnīz vāstnīz vāstnīz, jo vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz
 vāstnīz vāstnīz, kāda vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz.
 Latīnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz, no tā vāstnīz vāstnīz vāstnīz.
 Tas vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz / Prof. vāstnīz
 vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz. Vāstnīz vāstnīz
 vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz? Džermana vāstnīz,
 ka tāds vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz. - Pēltdom
 Džermana vāstnīz, ka vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz.
 Bet lai to vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz, let vāstnīz
 vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz flora un vāstnīz fauna.
 Prof. Maltas vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz vāstnīz. -

1724

Piisām, tas esot upeērsāmī un labī, jo daļēd opjūras, no
fantāzijas krāšņu teloiem, īsteles arņātes, marot ugrāvēst
dzejāu repatolāmas, kuriozas aplauības. Renēsam, šūklas Eglstis
dara Ventrūti un apstāfā Niliu apdēdādoms šis upes krāstos
liust mitinātes putnuu kakkādo. Bet - valūdo veltū
ostur pasantē uļgot sārtojamis vā tūai Austrālīfā, tā tad tas
esot ne vāi pūds anaduroums. Vēl uņpārdjā, šē dēfūras
liust ābelū un arterū, tāpat cēņīpū un jūmīndū rēuālarā
jredēt un smarģot, jo tad datus laucēdū, kātra pūru kopēst
marot pāmīst par tādu aļāmbū. Prof. Malthe tādū uņpārdjū
nōtōrōjūnu nuōn dēfā esot dēfāu dandz un vād esot
satarojies par rādūt apcēņūnu, bet dēfā akadēmīstā dēfā
drūņmā tā tas jādēdūt. Nēlūtu uņpārdjū klari, par Malthe ju
vānā leo gada dēfā. dēfāu jādēfūmā vād būtu uņpārdjūis apcēņi,
kādu Malthe drūņmān no vānā veltējis esūt tāt. Bēņfot.
Būtu jābēni jāti kāmi pakavētē Malthe parantē, jo šis
dēfūras tē mālī jrotūt vād un uņpārdjū dabū, kā tū tādū
aļāmbū, tā aņfā vānēt, kājāt tā nēmar vāst. Renēsam,
kāda dēfā vāp apdēdūt šila jūlūntūsti, kas vāst

175
izskatotes tik bāla, tik bāla. Lu tas esot pareži arī no
dabasspuma tuiska iedzīve. Sila pulksteņu neesot pilda pils krojas,
tagāc viņa patiesi esot izskatotās bejāla bāla. Pajadu varot teikt
arī par daudziem citiem šādas veiduma dabā. — Pā ues
norunājām stundas domas un šķiramus apstākļus, ja vēl būs iespējam,
izbraukt arkursoņa uz Inčudalim, Siguldu vai Cēsim uzpā.

1842. 17. IV

arj. Pajās uelkātā satiku Jānu sudrabsmu. Apzvojot kopā
ar jām Pajās uelkātā satiku Pajās. Satiksmē esot tik grūta,
ka Pajās ar citādi uelkāt tā ar uelkātā. Arī šēva arā tā
atbraucis un esot loti grūti. Pajās jāpāstājot, raustīdām uelkāt.
Raudot jām Toms lāstus maņ varot dabūt, jo esot pādaudz
pānoarņējas par uelkāt. Pajās esot bēdīgi laidi, lāstus uelkāt
pajās uelkāt. Tātad arā izskatās arā tējs pāstās un
novecējas, ka jām, kad uelkāt labi pāstās.

18. IV

Arhivāte tā jām pāstās Julij Silis, uelkāt Kārlis Strals.
Silis, jām pāstās maņa pāstās, ~~maņa pāstās~~ maņa pāstās, ka nu
tic uelkātā arāstās "kultū tējs" tomā rēf maņa pāstās.

186
Uspī, to jau jau var mairāt redzēt, ir ierūtāri jau lody jostas
nietai (~~Arī mairāt redzēt~~), un tā uspi no jāsā
sācārtis jāsā jāsā, Arī to jāsā. Sili no jāsā jāsā,
jāsā to, jo to uspi esot jāsā jāsā.

Strals iebraucis no Rautān uz rautānē to, un uspi
ar jāsā jāsā to jāsā tā jāsā jāsā. Arī jāsā jāsā jāsā
ar jāsā, vai uvarēt nodrūtāt kādu kādu jāsā, kā
tā jāsā jāsā. Arī jāsā. Kart 3. dalas ierūtān, to komūnā
kāda jāsā jāsā jāsā, uvarēt ar mairāt jāsā, jo jāsā esot
jāsā, to jāsā jāsā uvarēt kādu. Arī jāsā jāsā jāsā
jāsā jāsā jāsā, jāsā jāsā, jāsā u.c. Strals to jāsā jāsā
jāsā jāsā jāsā, jāsā jāsā jāsā jāsā, vai jāsā esot
jāsā. Kād jāsā, kā jāsā jāsā, esot jāsā, jāsā jāsā jāsā.
jāsā jāsā jāsā jāsā esot.

18. IV

Arī jāsā jāsā. Arī jāsā jāsā jāsā, kādu jāsā jāsā jāsā
arī jāsā. Arī jāsā jāsā jāsā jāsā jāsā jāsā jāsā jāsā
"Arī jāsā" (Kraft durch Freude). Arī jāsā jāsā jāsā jāsā,
kādu jāsā jāsā jāsā jāsā jāsā jāsā jāsā jāsā jāsā

1918
citi, jo uz saviem mērķiem banālām ulatībām tie gājās tā
vairi. - Sociāls par referenti, kas apcer rakstniekus, kuri jūtas ar darbu
saviem vārdiem, aicināt Jānis Kadīlis, bet pavisam darbus lasīt būtu: Stropiņš,
J. Jaunzudabits, Kārlis Ītāls, Kārlis Krūza, Kārlis Jerabovs,
Kārlis Janiņš un Adalfs E. Stropiņš un Jānis darbus, kas
pavisam ir krāsaini, uolaja autiņi Izma Rāva. Spējas ar
J. Jaunzudabitu, K. Krūzu, K. Jerabovu, Stropiņš, K. Ītāls
un citi. Orģa tekstiem kompon. Jilings paradījuma notiekošā prof.
A. Sakss un Izma Kalvina - Sakse. Stropiņš tāju ^{atpazīst} pilsētās
Jānis Zolote. Sarunojums notiekošā dziesmu pacilāt un jauti,
un notiekošā lais - loti nacionāla notiekošā. Par šo
notiekošā latviešu rakstnieku, latviešu dziesmu un piējas sarunojums.
Notiekošā dziesmu Jānis Zolote iras, bet dziesmas atnīkus
tālojums Kollis un Krūzas dziesmu Mandēšana, Starp kurām
lidi pilsētām dziesma iras dziesma un notiekošā dziesma (Cam jauti
dziesma Poms) un notiekošā. Sējē. Krūzām notiekošā nācās dot
pilsētām, un notiekošā - lai valda pār notiekošā.
Bet notiekošā, āriņi bežala sarunās, sarunās, sīmus Krūza jauti

178

palicis, kā šķepiņš par viņa leģjohainā mīte, tā veerība arēle un
 trīs katedra štāst par viņa mājās augums un rokas! Trīs un
 des, baltis piemēlām, un par jātānuuma, bet vīcētādi veēnu
 tuuma, veēta deļ! Nelaota uorecōjēs. Kā et un aipet gadi!
 Jūs štālam un jēnujēdiabotnam jē trēm dēlo rokas, bet ne augums,
 baltis iestāms veēnu jērdēnu, tōtēi un lēv. Atjēi tā Krūpam.

bet viņi viņi grib jātā but uel jēnu, cēdas but spārti, temperānu
 tēji. - Garlāi cōjēnais par viņu lēpē k jātānu štāst, ko lāstā
 Jēma Lādē tāpat kā spēta un uēnu jēlētās štāpāzijas dēpā.
 Bēstas št. štēma, ar kuru kōjē uē štā štāpām, aris un no štāpāzijas.

1842. 19. IV.

Loti prāts un jēnujē meli is tādēi cēlētē, kas dova štāi
 par jēnu štāpē, par jēnu vēdēnu (par jēnu štā, „choro un štāpē”).
 Šāvē lāstā, jēc štāpēta nēvēs cam štāpē un cēlētē štāpēnācē,
 kā štāpēta štāpētas štāpēnācē monogrāfijas štāpēnācē,
 t. i. 2. dālē nodēva štāpēnācē J. Lūnamā. Šā štāpē
 štāpēnācē štāpēnācē štāpēnācē štāpēnācē štāpēnācē,
 kas štāpēnācē štāpēnācē štāpēnācē štāpēnācē štāpēnācē.
 Šā štāpēnācē štāpēnācē štāpēnācē štāpēnācē štāpēnācē

aspažēfa nakt dīvīna bibliotēka. Kad šēpsta mautvārdi
 un es būtu par to interesēts, kuans arneu atvērās, ka
 Brīdžemūlla papīri iram esot ocl mēdžēsi, un ka vārdes nodosot
 dīvīna bibliotēkai, un tā nodosām gadu no gada atlika. Pātas
 tūpinašes gadu, kof yuāca kārš un estas pārmaiņas. Bet
 šāus dīvas vārd vērtumillam dī. Rācēnu patēris, kas vārdesot
 Brīdžemūlla ardiem vfflātis un noleis tajad žemes bibliotēkai
 (reģ. bī. Valtē bibliotēkai). Tas esot irā vopelus, un vā yvērīs,
 ka Brīdžemūlla papīri esot dīvi, un nu būvot dīvā
 vēstā. Bet par to, ka vāpi jau du kofa un būtu dīvā vēstā,
 tajad ka šēpsta ardiem (dīvīna bibliotēka), vārd vēstā
 al vāda. Kofam gūbas tīkār pēramot dī vopelū, katē
 tām vārd, un dīvā vārd, par to vārd plātū no pēdīsam - t. i.
 par vārdū papīru pēramotāmus vopelū vārdā. Nēvūs godys
 un kārtīs cīvēs tā vēstā, un tē klāji vēstā. Man līkās, ja
 vārd vārd būtu vārdīs, ja vēstā būjis būdēs no vārdīs un šēpsta
 mantinīkām, un vārd Brīdžemūlla papīrus būtu pēramotājis
 un ar lādē vārdīs par jūm vārdūm. - kā lai tajad tē, ka
 vārd vārd Brīdžemūlla papīrus noleis vā. Valtē bibliotēkai, ka daly
 tūmē vārd vārdīs dīvī? Esam noleis, ka ar lādē vārdīs vārd dīvī
 22. IV. un tad vārd vārdīs ar vārdīs, cīvē vārdūm.

Ibrancis, rullar un tordolu Roga nodzīvoja mūsdienā brālis
 Jūlijs, jaunās un gaišās mūzikas dabas cilvēks. Vakar vakarā
 brāļa dzimšanas dienu vārdi bija pie brāļa, kur pastāvīgi daudz
 jaunā un neredzotā no ~~sevi~~ mūzikas mēģinājumiem.
30. IV.

Izrautāju un nodarīto dzīvībai mazu palīdzību par
 Antonu Bārdu, kura Veselis par dzīvīku ulemj neatgrie. Man
 šit. Bārda turo dzīvīku ar savu reliģiozo dzīves un pasaulē izzīvēti
 un patīstam, un tajā ir visādas apceres un pūnīti. Rautātos
 parādās taj. Jēkabs mēģinājis, 4. mē. Šodien Bārda
 palīdzēja un patērējis par to, jo tas ir labi uzrakstīts, un parēji.
 Kairināts ir parādās ir labi uzrakstīts, ka ir tāds būvotā,
 kur es to izpētīju, jo ir par to neesot nevienu vārdu un tā izpētīju.
 Piemēram, ir pilnīga taisnība, ka ir visādas dzīvīgu apceroti
 un tāpat un parāstējis, jo tas ir laimīgs dzīvīti. Tātad ir ar
 vārdu idot dzīvībai kaut arī ir dzīvīti kādā dzīvīti, kas
 ir parāstējis tādi ir tādi ir parāstējis. Tā ir parāstējis,
 piemēram, Seņjān ir ar vārdu un tā, kaut parāstējis

189

Biblioteka Fideus Gulbis, netie vārā savus apzobus,
las apzobas provinces laicrautos, tad Dvitors Efitis, kas
gatavojot patlaban sam dārtu krājumu, tajos arī rakstā
karamtu pda pārunas, un pēdži K. Dželleja, gūb pūnāt,
kur atgāunies par vārā Karostas tulkojumu.

6.V.

Biblioteka brātenis Jānis. ^{Solis} Nebijām atkal ilgā laiku tūnāts,
jo dārtkānāts vā, kaut jau dzīvotām jau gadus 20 abi tepat Pasa.
Pā tā laicā dzīvot aizpēt, kautam parā apzobātie un pūnā
pūnātie. Vār n tūnā praktiķas dabas cilvēks, tā pats dzīvot
racionālists, kas uz vār vārunas ar pūnā kritiķu pūnā,
pūnātie pūnā vārunas, lai pūnā dzīvotās garšas pūnā
vārunas kas vārunas. Jāpūnā vārunas vārunas
pūnātie vārunas un vārunas pūnātie sakrātā ar pūnā vārunas
vārunā biblioteka dārtkānā vārunas. Mani tūnātie vārunas
vārunā vārunas vārunas vārunas, ar nārtkā, pūnā vārunas,
un manī loti vārunas vārunas vārunas un pūnā, kadu
vārunas, tā vārunas pūnā vārunas, vārunas. Vār vārunas pūnā vārunas
vārunas, tā pūnā vārunas? Vārunas pūnā.

1912. 14.V.

Bibliotēka štud. Ed. Lindmanis, prof. Ed. Lindmanis
 dēls, kas pienes atbasi un (it daudzreiz) mans draugs, un
 kurš es labi pazīstu jau no Kijivas laikiem (1914. gada). Jaukulis,
 torpat vai daudzi citi ievējami un intelligenti jaunieši, arī studenti,
 kuriem darbas jāvārdēs jāveic, stāties tālu no darba draugu
 kāpšana. Šī latviešu jaunatne tapd atkal tiek izveidota un
 vejos, tiek uzturēti draudzniecības nacionālie jēki un apdraudē tos
 tautas valstis.

145

Bibliotēka Jāņa da lauda, vāca no tās dzimniecēm, par
 kuras dzimji vairs irto latviešu mākslas draugs un pūcātis. Viena
 loti epikēnāta par to, ka arī es irhos dzimji tapat atgertot un korstējot,
 tā viji irhos draugi. Ar lielu jebromu vāca runā par draudzi,
 kas vācai bijusi draudzība, bet tapd atgertot šim jāvēstrojīs
 un it da vāca palstēji. kujo dzimji bds brūnims vācai erot
 par to, ka ar vāca cerarot vācaerji par vāca romānu
 nēmaj runāt. Pūcērtēji draudzi erot palstēji vāca
 citu apstākļu.

1912. 28. V

Pasākums sietnis par gramatiku J. Rapa kapa dieva kapos.
 Sanācība ar 100 cilvēkiem, it īpaši bērni. Valters un Rapa a. sel.
 uzņemumu darbinieki. Zēl, ka tik seksualizācija un nāvskāts vairākus
 riņķus latviešu inteliģences. Mac. prof. Dr. Alb. Frenšs noturēja
 tik ļoti nacionālu, satursā bagātu un skaistu sietni,
 cildinādams latīņi, latviešu tautu un latviešu kultūru, par
 kuras celšanu ar sietni jāveic visu pilnību ar gramatiku
 J. Rapa, un kura uelad uzpildot, lai kādi vāji un vātas
 gājūti un ietu vēl latīņi vāri, ka viņi jūtas savstarpīgi
 garīgi pacelti un iesaldoti. No rakstniekiem bija klāt
 tikai J. Jans, P. Ansons un P. Jeger-Freimane.

1914. 30. V.

Bibliotēkā ļoti neliela un ~~daļa~~ buržuāziska daļa,
 nāca un bija tā tīrā, starptilim Jānis Rudzītis, P. Mēģma
 un K. Jellabsons. J. Rudzītis ilūca tā, ka viņš tam, kāds bija
 sapņiem Ģuapa vēstuli, kurai bija vēl bija atgūtijs arī
 Rudzītis viņam rakstīto vēstuli, mazliet sūdzamīgas rakstītas
 tāimorasāpas apdrošību, viņu patvērī un gurdenu

vetuli. Kadu justundu tad vemaures par pabrīdēju
 lēterānu apdāklīnu, par smago staroli, kāda mēs vīri, vīra tautā
 esam patlaban uokļu vīdi, par žurnālistiku u. t. Rūdzis nāvēstas
 un izneta dažus pāmetu nūis un Maunīsi un Randīnu, motams
 bez pamata, un tātad man vācās vīpam patēt to pāsu, to st.
 Baunamom un estim, proti: vīriko var pīllaut, bet vīnkārtā
 nepodija daēosana nu gan nav cietuma, tā man pretīsa.
 Kanyapa vīl dāunom u neplīta. Nu vīlīzet un vīkī tī pēt
 vīpū pīncipālī, bet apmēlēt un vīpātāt bez drosā pamata u
 vīlītī un vīlītīpī. Ja J. Jīns Randīsi apzīmē par dīletantū
 un kompīlatom, tad tas vīpū, da vīlēt patē savā mījā tālāk
 par dīletantū pīncipālī tīcī.

1882. 1. VII

Manā St. ģimnāzijas dīna, Daudz vārāk un pū tā
 50. ģimn. dīna, es saņītu, ka ar katru dīnu vīr saīrāk un
 vīrāk pālok aīz mīgmas. Vīri bīnūms, ka vīl jūtos savī tīk
 jaunū un spīrīt, it kā mīpī tīkai tīpād būtu jācī. Atceīpīcī
 dāunī draugi un cīlētāji, savī personī, savī mīlītī. Netīrīt pat
 2. VII
 Maīntu pīdu.

At Ed. Vige's dzefoli Barjara (Daug. 1899. 12.) itendā
 uzēd Mandaly. Aris prantijis to dzefoli maņu intīmu pārdzīvoju
 dfts, kam ar politiku uau uktā kopja. Dziedotājs ilga Žebranska,
 tā Anta, pret kuru dzefivāls dzēli sara rīdā Elārijis un kuris
 valst uzdārnājis bēlas jūmas bīdī dārgu resca rotundu (apm.
 8000 latu vērtība, par igu to Pēteris balvas naudu), uktā rās
 tuvātās draudības abiechās ar vpm neesot ielāiduzs. Bet vārdot,
 dūp pēctās tūi ucaatopuās dārnas pēpārnas vpm
 neatvārdjūstis no Ed. Vige's atbraukusi uz Ameriku. Ar dzefolu
 tā satricē, ka vpm bijis tūm dzīvojuam. Un tad kādā iedveļmas
 bīdī radis tū dzefoli Barja ^{vārdā} ~~vārdā~~, kurā tad nu politisko mācību
 lādles dāji rādīs iedveļot, cūā pāpēojumus par politisko
 notikumu. Bet tas esot aylan, un to norā da ar vato dzefolis.
 Dzefola bēdzamas vīdas māi dū rāda, ka te iedarīna ar
 intīvulu pārdzīvojuam, un dzefoli teiktāis dzēgan uktā pēctūi
 Jonejas uz oīvoti, ka to doc. J. A. Jansons pārsēi aprāda
 atpārnē par Vige's pēdējam dzējam (Pēteris 1899. mācību).

Pēc Līdžu, Līdžu pilsētu reiz man atkal izdodas Jāņu parādēt
 tāra zētā. Pat manuprāt es ievērojīgi un jāsabild, ka laikiem gan jāņus es
 ilgi upeot tie sapaidzīs un paradzīs. Un tā tas intencija arī ir. Tā kara un
 pirmājam pēdara gadīku man ulmāq ko manā, tie arī vajāja kaut kur svestā
 pusē ap Līdžu nēti laiku. Bet arī vēlāk, kad es saparās uz kādu laicīgu
 atvērīnājamu vareņu parādēt tēma arājas, tas arīsam elvita pē jānu laiktā,
 jūlfā, un tā jānos arīca uēpēas but tie. Bet šofad un laimīgi elvita tā,
 ka tāim jānos varēbut tie. Kasu loti jauns, zaulains un silts, olvoti
 pūsoji un tā jānu radara un jānos atpau uēdu pūtra lēgšana, bet
 atvērīdēja tāpat kāimīpas arī vairākas jāņugūnis. Pūls pūmītu, bradu
 un pūtu, sanāmsi un glosos lēz pūngūnam. Kasā latvīdēm ir tā nēti
 dolra, māitā jada laiktā tie elvot un loti olvotmo.

Kasarājos 1912. 25. VI

Pēdēfā laiktā, uz pē kājēc, atkal manī nospēz drūmums un
 dzīves manijas, kas ilgi pē manīs uēlīfē dēpūlguvās. Vai tā pē
 recuma pūne? Jēb garos pūpūmūs šolāiku nējzāttamās
 uēgēpūlās un uēclnēcības? Bijis pē pūvīdēm, un tīvai radat
 pūbraucen no Pabalgas.

Rujā 1912. 30. VI

Ja, arī par mainu jau kā tiri vai slavena rastrilla šak nākt un
 kust autografus. Izmaiņojis es to tonis ar liels kollecionēšanas
 interesi par latviešu. Katam man pusesam Ozolam valda
 uzraustijs uz lapras parjau skatās, katam labi zināms
 sēdoforu vārds, lai tīrai viņam lūtu mans autografs: „Man
 ticams bijis un lūg, mēla latviešu rastriceba. Tā vīskaidrak
 un vīskaidrak parāda latviešu tautas garu un doxeli, vīskas
 pilns un bēdas parfatne un tafadnē, vīskas saņņus un
 ileres par nākotni. Rastriceba ir vīskatāta nacionālas
 pēctēņus gahataja, par kuras katam latviešu un
 latviešu allos ir labi gēpi sildoties. Tajē rastriceba
 vīskūnē augsti vīskūnē un vīskūnē, un latviešu latviešu
 radošais darbs vīskūnē un vīskūnē vīskūnē un vīskūnē
 vīskūnē.

Rīga 1942. 5. VII.

Bojis par mīstika. Kā mājas tīlai ar jaunu audžu
 meitni un māfēli. Nēkad es vīskūnē atradis tix bāfija par
 vīri kā sōdien, nēkad vīskūnē tix dandz vīskūnē mājis par garu
 pēdējam kōnām kā sōdien. Vīskas vārdas vīskūnē vīskūnē uz to vīskūnē

dēja, ka tādā veidā bieži un stingri veidotot galva, upeot gēlā
 un tā vēr līkotāis, ka pēdējās dēnuas esot klāt. Un jāpau taisnoties
 braukt uz krācēm, bet upeu vai aizbraukt. Jēsanjoties savādas
 domas galvā: ka tālai vērā nenomirstot ilcienā. Kad es met to iebredos,
 mējos un tiecu, ka tas vienatvī tādas bēpu sēdomas, vērā vēr nojētnāk
 pildotnāja: „Manas nesmejos, ja es braukšu, var ļoti viegli padoties, la
 es nomirstu ilcienā. Bet tā ne jau man nepieļētos.” Maģlot vērā
 atkal: „Ja mēs es nomirstu krācēs, upeu ar tad manā agrāks: vai Pīrpa,
 vai vērā uz Rīsu. Nu, vērā, lai dara tā grib. Par to man pašam
 maza rūpe.” Kad patericu, ka no krācēm uz Rīsu vērā viegli jāpāriet, un
 ka tas būtu jādara, jo te ir pīnulis days vērā, un la to jau sabredotā
 ydāis, vērā vērā: „Lai! Kā ydāis, tā būs labi.”

Kad es taisnjos atkal iet pīpām, domā par pīpām sēdomās, ko estāms
 reģen vērā dāp: „Kump un pīpji, padzīvojils un vēr. Nav taču tas vērā
 jāstāpjas, jodreū vērā. Vērā vai vērā dzīvā bēlāis, nāve vai
 atū vērā?” — „Kam un tādas bēlāis jāpīnā!” vērā. — „Manas
 jados tas nav vērā vērā, ja vērā es vērā vērā.” —

Tā tā es gatavojos no Rīsas tādu lai ku jābraukt, pīpādotnāja tad,
 lai pīpā jābraukt vērā vērā vērā.

Rīsa 1942.5.vii

Bibliotēta mūcīrota, buržuāra dīva, manā darba. Atābi tū uā
 mīd paratīc lantāji, nāk un et pagras un draugi rāstīnīti.
 Droņus Jucis Dpema saras, tējs iflās. Kōpene lēta, tad mana
 aprātā valīdē dāi Redlīde, kas tīkko radujs no Berkāles un
 nātūji an mūs apraudzīt.

man jāpāreimāt 55. dzimšanas dienas gadadijuma, kas jānosīti pagājuši
 bejamaunīta. Norunāji an vīrs tāda stunde par to, ka vīrs an dēvīn
 enerģiju strādājos un tūai sava dēvīta, bet lōpās tam vel an študējos
 mīversitatē. Patēn, vīrs tē dandz ko sapūdējis tūai lēdas cōtēlas,
 āngras gības dēl un darīs an mē tīfā darbu

Es patēn apbrīnoju vīpa lēdo gības spēku, uprēnību un
 spēkt īstūnību, an tāda vīrs padē dēvīn tūai cūvīs, kārdams solīja
 solm un anpām. Aprātējs, plāsm jara nātū, kīterā tū labi gīstojīs,
 gōlētīs un jdarēs sava dēdēlas darbā, vīrs tēcām vīc pūm gīslamun.
 Aug. 8. VII

Sodēn bibliotēta telefonātē Ozola kundzē (k. gīvārsējo dēvīn
 pīlēs), strādāsi jēc mana autogrāfa, ko vīrs vīram apsolējis. Tāka
 tāda nodarbotānās man patēn, tad idēn vīpai vīcēn pām, lēt
 an cārtāms cōtū rāstīnīti vōdrāstus (pām J. Čūka, J. Sūdabāls, k
 manabrāta, Ed. Treunāra, Pīrsmālietes, Rīch. Rudzītā u.c.).

Ciņģafr loti ēgrocēnāta.

Pēc tam Jānis Rudzītis, kurš rādā manī agrākotējis Pēteris. —

Man, kādai vajadzētu būt cilvēka godtārei, lai justos neapmierināts ar to, ko viņš, piemēram, par mani teicis? Man arī, vai mērk no viņa tā, ko viņš raksta, esmu patiešām jebkādā? Bet ikmē tomēr es došos rām tikt: faktiskā jūnā viņš tu veltā nās pārdrošs, nās nepareizi izteikojis, un to tādēimā? Arī māzītā jūnā jūnā pēpēpēpē, kāts, kas manī redzējis, un papit, vēl labāk būtu bijis, protams, ja redzējis man būtu pāpāpāpā, es būtu redzējis pēpēpēpē jūnā. Bet ko darīt, viņa viņa darījusi bļ nāvas jūnā un pāpāpāpāpā ar manī, un jūnā tomēr viņš jūnā bļ lābi, es man par to būtu jūnā bļ un patiešām, abdu autoritā, kas jūnā jūnā: es pē manī, eldēnā jūnā. Rudzītān to ar patiešu.

Pēc pāra rādāra Jēpāda atrāitne Aljara Hujēnē, dūku, enerģitā, dzīves jūnā un atpānā, jūnā jūnā. Vīnā vēlētos agrākotējis, ar manī brāti sava raksta lietā par Skābi, bet ar manī — par Pēteris Hujēnēci.

Par jēdējo kēdēn māterāli, es tādē manā viedā.

Bēstās K. Džolēpē pē māterāli jūnā Džolēpē, par kuru raksta patlabam glābātā monogrāfijā, P. Jēpē-Brēimāne Brjādē, komitēpē, lietās un J. Kadilē sava jūnā jūnā jūnā jūnā. Pārmanā nokāidēpē, ka viņš jūnā paturēt vīkēroku uz Pēteris, Pēteris, jūnā un jūnā jūnā rakstēn, kas pēdējā Vāltēra "Rajās jūnā, un jūnā jūnā jūnā jūnā jūnā.

Biju pe doc. J. A. Jansona, norādājam par patreizējo laiku,
 mazajiem kara laikā apstākļiem un literatūru vairāk kā 5 stundās.
 Šis Jans. ļoti norāiņējis par tautas rakotni, par izredzān, kad
 karām beigās ulmaz nās paretzamas, lai gan visas pazīmes vērojot
 varām justies optimistiski nokasot. Lai tā beigtos karš, pēc
 kara nāds parājam nās jaunus, varbūt taisni mazas tautas varēs daudz
 iestak un būcāk uzdot, kad lidas mazajās estētiskās nosaukojās. -
 Mūsi rakstniecībā pēdējā gadā Čebūnais parādījies kirida. Šāds un
 romāns parījam nabatņis. No romānu uzglātāy Maunīnās
 dņies vīcienā, bet met tā ~~ta~~ dātum tonēs tik daudz iebildumu,
 ka arī ^{ta} par īseļu parādību ulmaz uzskatīt. Egan abi vīcīs
 prātis, ka Maunīnās daiļrakstnieces talantu vās tonēs ulgāsaubān
 aplīcena.

R. 1942. g. VIII

Bibliotekā Jānis Kadilis, kas nesen uzstāle darboties
 savā paundobinātā dzīvniecībā. Danga veltei tad vnt man
 arī atnejis pirmo grāmatu - A. Juncera koncepcionus Vīrgas
 strauvenīn - kas nupat iznākuji. - Man sajāta vnta Pēnula
 šātnu glāse, to pēdētāji vntam un arēt to ļoti labprāt

pieņemta. Arzrojām tad Lielas Gildes pagrabā, ko vācēši slāstojuši
 ovi, pusdieni rēķinot un iedzert kāzu alus. Šo pagrabu, kā viņi par
 vācā raksturotas estādes, vācēši paspēdīgiem pārveidot par cietokšni,
 jo bez īpašām kartēm šis reģions kļuva nevainīgā tūkst. No šajā direktora
 kabineta Kadogan vēl kartēm tā, parņemot maucī kā vācēji bēd, mēs
 tad arzrojām tur brīdi upurēties un pārņemam izdotāmas un citas
 literāras lietas. Te parēd var vēl dzēst un pērkēt, alus gan vācēši tāi
 tādas lēģerēšanas mīkals. Sirds apņemas vācēši par to, ka šoreiz
 vācēši izpērkē, kā jau vācēši pasūtē. Bet ko lai par to jautā
 latviešu tautā, mēs kālais tas vācēšus?

1912. 15. VIII

Lai jau bibliotēka kļūtu un es vācēši vācēši kļūtu
 administrācijas lietas, jo pārejie darbinieki vācēši un mēģa vācēši lauku
 darbos, tomēr arī tajā raksturoti vācēši tieši par vācēšiem. Kļūtas,
 kaut kā tad tāču epur vācēši vajadzīgi un vācēši. Šoreiz arī,
 vācēši Jānis Rudzītis jaunāko gēnratu lietas, kas vācēši
 jāpārkāta cauri vācēši godalgai. Tad Valdemārs Dambējs,
 ar vācēši vācēši lauku tieši, jo vācēši vācēši un
 vācēši vācēši vācēši, Jēlta ābeles vācēši, un vācēši vācēši

par literāro konsultāntu. Atnejis man savu apceri Deput
 gadi parakstīšanas ar Edvardu Vīzju, kas viņam labi padoms un
 to de-foppers arī āreji gēti pdevis. Unā vērba prot ap 80 Vīzjas
 netūka, bet viņi uelgat domājis un jādārk ar nēmaot to publicēt.
 Unā gilejis tūai dot māgu pēnuos rakstā, jēpat nois parakstīšanas,
 un tas viņam labi ar u pdevis. -

Velak doc. J. A. Jansons pēc materiālu, lai atpēllotu
 J. Graubona ugrūtu un pāmetu, viņam (Latvju Mēnesraksta
 S. G. F. mā) par tautas dzēsmas uz grīpas galas līku ištullosim un
 tāta noprē, kā to tauta jau ilgāku laiku, no tautas laikueta sēlot,
 dzēdu un tuldo, jēprot. Prot, tauta tapd u dzēsmā ielikuji, iedzēfojūji
 jau plāsus patriotiskus - tendzēlus - pārdzēfojūmus un tie tā ar
 patils, Jansons turpretim pma trīpi jēkaido sīs dzēsmas radanos
 un attēstīlu no pat senatē, jēra kēpstatidams par jēi sīs mārpa
 to, no tauta pma tū laiku tu iedzēfojūji. Bet tas nav pēstī, tā ar jātēcu
 viņam. Pāpat kā Vīzjas dzēfole Bija vārpa, kas ir tūai tūi
 individualu pārdzēfojūmu atpēfojūms un pma jēstīkai uz sīviti, jē jēdē
 dzēra gadi notikumu det, jējasi bōtēviku vāras laiku det, jē jē
 intelofences sīna dala ustrēnūji repp. iedzēfojūsi sabiedrīkus pārdzēfojūms,
 jēlētīkus pārdzēfojūms, jēlētīku sātum, dant jau dzēfoles patē par
 to nav domājis. Bet no tā vairs sīs dzēfole rala netūks. Pābrījam
 laiku līdī mainās literāra darba sātuma kopine un jēta.

1912. 13. VIII

198

vakar un
 Oziņš Dodson Oze gara nolūka advokāts Jāņa Kalkiņa fincē.
 Karāra apspājumā un pre rakstnieces Elmas Jāloles, Kas kopā ar savu
 vīru aktieri H. Zommeri parāda Oze vajam. Pasaules par loterā tūm,
 viņa arbildinājis jau, ka daudz vairāk sēdējis un ogojis netā
 rakstot, tomēr bijam strādājis un pre rakstamgaldā. Un pūtī:
 rakstot romānu. Turpat viņa neģibot netā teikt, ne arī ir grāmatā
 pūstājis, bet saut pūstājis tūmā bēdājis, ka jau kopā un lētās
 pulkštas darīs tas netā. Tūmā tūm problēmā un apceres romāns.
 Lūg ~~pa~~ no latviešu žurnālistu žūri, viņa grāmatā, bet
 nept apmierināta ar to un patērējis apstādos neņemam tūmā
 arī vedot. — Partai jāot, pa Ozi šodien 'satīnu' un il.

Joreitā ar vīru viņa fincē, kas arī tūm Oze. Bet tā jau parāta,
 jānā mākslīgā un patērca tūmā bēdājis, ka jānā netā nept
 grāmatā un pūstājis netā tūmā rakstot. — Elma Jālole, loti
 nacionāli noskaņota.

1922. 23. VIII

Kopā ar rakstnieku un izdevēju Jāni Kalkiņu bijis vakar un
 šodien Krimuldā un Siguldā, šoreiz ne tik daudz piecāties par
 dabas jaunkumiem, kā veikt praktiskus uzdevumus — nosēst līfumu.

Pēc šiem laikiem un vairākkārtējas ielūgšanas, apmeklāju Todoru
 Kārli Šalki un pa Saulriču. Nezinu, vai viņš iekļauts sapņam tik
 laipni un draudzīgi, kas pat viņa iepriekš, kā mani, bet man patika
 tāds epais, ka par manu apmeklējumu lidais dzīvnieks patiešām
 viņa vārds nozīmē. Parādīju viņam 5 stundas, lielāko
 daļu dienas, nenūtiņos darījis gan par literatūru, gan par daru
 un patreizējiem politiskajiem apstākļiem viņa pasaulē, uzturēdams
 te itabā tā sauktajā labiesu jātē, te beja vai angļa uzklāvētā, te
 pastāstīdams par Saulriču uzdevu jūmandzēm, kas no viņam
 jūstam apņem un aizredz vasaras mājā. Kā datu itā un jūstam
 latvieši, Šalki ļoti nodarboņa domas par latviešu tautas nālotni,
 un tāsmi par to viņš ar dziļu rūmju, pat sāpju jūstam tik
 labprāt un dandz unā. Vai tajādējē kara un politiskie
 vīrsulī pārāk maģi veskas mājā tautas dzīvības uerou, vai relaupis
 un kāi cēpēji nālotnē jātāvēt kā tautai? Pomer, lai tā jātāvēt un
 kā mērom jātāvēt apstākļus un latviešu tautas lidos jātāvēt,
 un mērom jātāvēt, mato nālotnē jātāvēt ar gaidis jātāvēt
 jūtās. Latvieši gaidis jātāvēt tik ^[daudzi] jātāvēt un jātāvēt, ka
 ar šoreiz viņi īpaš cauri galosi nesadragāti un dzīvot tālāk.

20^a

(1912. g. ma. Latvijas Mēneša)

Laikas, kur mainīti apdziedāta nedausmētība un lafātība. - Šķīves
 no Saulei tām tai pāsā pārliecībā, ko esmu ar īstīcīssamās ar Ēnuran,
 Veseli, jūb. Sili un citām, ka Skalle ir liels, un pe tam istā latīstis
 dzejnāks un ka vīpa kpeja sarā apojumā laiku mārtas nģaudes. -
 ar kpejīka dēlu jūni, vīstū kji un tīvīm arh. R. Kēzjotīn vākarā
 aģfājān 7 Kēzjebalgasb has mājā, kur izgrātīja J. Pkūrtēra lūgn
 študenti Debesnīkas, patīosi vījn galah, ka jūn sarā laiku kīrtīka to
 aģgrātīja.

Kūpēnos 1912. 30. VIII

Pedatīdānos nedaus darbos tā vīstū, tā ota mājā, jo tūst vījn
 darba rokī, parādījn dēni nedētas vī savējān Pēkalpā un Druvīnā.
 Labprāt lūta dīvojis un strādājs vījn vīdān, ka otrai lūz Līnassvētkā,
 ja pīvīstīcība laistū, jo lauras tūm vīl var cilvēči dīvot, kņpētū
 jūstā tas vīss nāv lēpējāns.

Roga 1912. 14. IX

Liels slēis atpīrdīsnājūms man lūfā tū divas nedētas,
 ko parādījn savējo ^{mājas} ~~atpīrdī~~ Pēkalpā un Druvīnā, kaut mī
 cilvēkas lūfā jāiet smagos laurā darbos gaudīz no saules
 lūz saulī vīpārējā darba rokī tūlīka dēl. Tūvī

patīkamas pēdējās daļas, un dabā itāpat atnir dzīvīk daudz 203
mūsdienīja māksliniecība. — Kā parādība jāatgriež, ka šorīt agrī no rīta Riebalga
garām no noturēdām uz austrumiem, gar daļiem dzīvīk, nofāfē listus
debess un dzīvīk bārpn pērkoni.

Pīdai literāri neapmā vāreji, nemaz daboties.

~~1912~~ Krievos 1912. 1. X

Bibliotēta jaunais Valtis Grēvits. Tebraucis Rīfā ar velospedu
tapat apskatīties un samēlēt dažus literārus materiālus. Rakstot
patlaban garām apceri par latviešu rakstnieku, apskatot to pa
žanriem. Gribot dzirdēt arī manas domas un dažus ieteikumus.
Koncertu pārskatot šo to pieminēju. Apcerēti jāvērtē un katru
žanri, iedot katrā uz par trim spilgtākiem rakstnieku atbilstoši
žanrā. Norādījumi uz D. Rozendaha rakstu Jāņa jēdzeris
literatūra (latviešu Grām. 1912) un vēl dažus materiālus, kā arī
notīrītoju dažus autors — nemātkināties, ~~parādām~~ ~~parādām~~, kas
nojūktā apcerē naur apskatāmi. Apcerē Grēvits grib vadīt, kā
no mākslas pīnēpīlēm, tajēc apskatā vīrus rakstniekus līdz jeb kā
notīrīju pīlī rīkās. Ja arī tajād publicēt nemēdēt, jāvērtēt
gatava tur paratām dēšanā. Simpatiska doma! — Grēvits garfi
moss, daudz nodzīlīnoties latviešu un cīkantu literatūrā,
bīra laika esot daudz, jo universitātē jau vīra nepelāizot,
esot notīrītiets jeb mālas.

Rīfā 1912. 3. X

Bibliotēkā Julijs Solis un tad arī Kārlis Krūza. Ar jaunu edzelteno
 eļļu krāsu, kurlājiem, stipri un nosimmojušiem matiem, kas tā krouis sedz
 un kā tāuro šīs sejas un samēģi ar to stipri paflato pieri no viņam pusēm,
 ar tādu pat nīnu kā la bārdiņu, gaisām, nīdīzām, tikai stipri acu
 dobumos ieliktūšām acīm, Kārlis Krūza atgādina tadē maņu dieviņu. Ar
 viņa jaita, maģiēt uz pīcīšu sakumūšais stāvs, klusā, jāpalla pārāk
 elyinatā un apvaldītā bals, ištaro kaut ko maģiēt noslēpumainu,
 nīdīzīgu. Kad mēs ar Sili ielūnāmies par viņa pēdējo atnīņu gabalīņu
 Pa tēva vēdām (Pēterī), māt uēlīsi un loti nīgūsi snaida un jāk
 stāstī, ka māt gīlēt agrastīt nīgūšus gramatu par sūnu dzīves
 jomū Beļu kūrda, un vīs te un est vīcus maņ gabalot no tās, jo
 māt redzot, ka viņu uzreģis, uēlad uēgrastīt. Publīcētūma ja
 daļam nīpam gan loti uēgrastīt, bet ko lai darot, ka estādi varot
 palikt māt uēmaņ uēgrastīt. Ponei arī tās maņafos gabalītos var
 redzēt, ka atnīņa nīpam vījās loti kīpa, pat nīkūms. Ko viņu
 māt tad gan uēgrastīt, ja saktu rakstīt par rakstīvēdēm, ar
 kurām tīcs, vai draudzījās? Krūza māt un pīlēt: "Būtū
 vātīsi dandz, ko tīēt par tēm, ar kurām man jāistās atnīņās.
 Cerejū, ka uēks atūal tādi laiki, kad man būs eļģeņus rakstīt,
 un kad varēs viņu iēpēt, kas jākāus. Es jau bīju tādi atnīņū

205
savti Janai safatarojis. Gitejs tant ar Krijuai Barona,
per ko man dajas raksturojas atunpas. Bet pirmu ko rakstu, loju uolenis
uprandpst ujas tas uetas, kur iklus aprakstamais dzonis, audjis, dzonjis,
strādājis, lai man būtu maids pūstāts par uju. Patlabau giteju
doties celā uz štuteli, Tli, Dundagu, tā teikt pa Barona jēdām. Pē
satas otrs pasaulis kat, un uji nodomi bife jāatmet. Lu ta tas atkal
pabak. — Silis poljoni, esk brūstli Krija noraksturojis Šalbi parās
pēcās vēstules (kato. vēstures), drosi uju pam atoji per tām vēstādājis.
Bet Krija atjistas, ka upraksturojis tas atunā, parak bēla tēija, uena
vadara, uena uakti. Samua uovirfās uz Šalbi. Krija pasalla, ka Šalhe
aiconot uju per zivs uz Saul vēstulē, bet da lai uat turp nolli štāt?
Uopar, iatos apstādos ka tajā uat ucept gējis no Barona arā tikt.

Kad pēstaramsels valodes pūstāz naidm, Krija šūnti atjzrofas un
gūnōji pēnēri sam uzmatu apstāz pūstāz naidm ujam būnt ka no
pēstāz naidm. Uat loti sapūstojis, ka Pēstāz naidm gahalo kā Pa
tēra jēdām pēlaidusi vairākas (pēc nūju domām - uicofas) uēdas, it ka
tū korektoriam par valodu uēdā uēntu uēdā zēfas. Vai patēji uji
uaprotot, da parejā latīņkā valodā pat komatām bēla uopne?
Pād uat atceras ka du sam dzju, kurā uēna uāz pma uobēidzotē u
uādu gūnt (no gūra, saņura). Šo uādu tērij iēziedēti bēz
2 nūstāz naidm - gūnt (no gūda, saņūda). Pā taēn bēzēdēba!

206 Gūtāna ir par pamiņas darbu, kas ir tā gūtāna. Vai tas nav pārdarījums.

Tā noņemam apmieram justību, un tā kā beigas kūļa iemēģas, ka nācis aizņemt par mānu, vai viena folofo, vai Molarce, uvertu kāda bibliotēka darbu atrast. Kad pamiņas norādījums tā pantiņūnā beigs deis, mājū parunas izbeigās, un kūļa beigt klusi un lēni, ka dūnāis, atvadās un izstrēpa no manas darba italspas.

042-5.X

Māfās Julijs Solis un Picijs Dyegma. Pamiņas par pantiņūnā notikumu pasante un jo šūnū par mājū rakstni ceļu. Gromatu izpēt dandz, bet pantiņūnā darbu, īpaši prozā, gaudz un maz nava. Arī periodiskā lolo daļu telpu atpamiņā rāji doletantizms, jo nav do dūnāt. Kede un arī pantiņūnā rakstni ceļi atpamiņā, ka neta labiāt neizb dūnā dot. Ka tas nava? Varbūt tas tajēc, ka pantiņūnā kara apstāvēs tantas dūnā uvertu brīni un pantiņūnā izpamiņā? Lai nā, bet rakstni ceļi un radodo pantiņūnā nava redzama.

042-6.X

Bibliotēka dūnā Bendrūpe, viena no pantiņūnā un nava loti nīmpatiņūnā, pantiņūnā pantiņūnā pantiņūnā, kas nododas un tā kā pantiņūnā dūnā notēlojums, bet cūnā

ieliktotās un garumā celt arī cilvēka dušas gēlātās atmas, 207
nīpa iekšējas dzīves. Vēlma cēlma un mīl iedzīvošana pasaulē, šo
lido gudrību pasaulē, tajāt tā es. Patlaban vīpa est vērtības pre
sankrīta studijām, un melle materialus par austrumu filozofiju
un reliģiju. Arī varu, palīdzu. Jātams drīz būtot mācīju, šīma vīpali.

Br. 2. 10. 7.

Sakarā ar Aleksandra Čada Čo. ģimīšanas dolun, kas
paņāja J. 8. 27. oktobrī, kopā ar citiem draugiem nolēmām sarastils
pie vīpa un vīpa šodien ierīcemat. Ap plāt. 5 pēc pusdienas tad
arī vīpa ģimīli, Lācplēša ielā 4850 7-14, pulcēts ap cilvēku
15 lida, itī fantia un lidato tēgu bohēmiska sabiedrība:
Kārlis Strauts, Krišs Leģots, Kārlis Rabācis, Vīls Edvards, Jānis
Rudzītis, Frīds Raisters, ģeometāji J. Krišs, Ed. Kalniņš, Krišs,
arhitekti Veikmanis, ģim. Šķerbers un Blaus. Arī šādos bada
kadros spēdams, Čads vīpa uzpaušamāi sapatavojis, - dzēramāis
dēļjam pēkšējam, uzkodam priekšmaizītes, tā ka vīpa banda, ka
es vīpa nosaucu, jautribā un aprātības vadot lastu jautā sedot
vēl arī tad, kad es ap plāt. 1/10 vakarā arģāji. Lidatāis uelotājs
no vīpa, patīlji neapriūtoss un nenogurdināms, aprātību
bārtitājs gan personāli par katru darbību atbilstīgi, gan

par vārdu kopā, gan arī vārds par vārds šefo momentu, polistiķa un
 apstādīšu un literāro dzīvi. Pālu arī vārds, par tam apvaldiņas
 defanā, vālgās tūredāms, ~~apstādīšu~~ apstādīšu vālgās pa vidū
 iemēdams vai anekdotes stāstīdams, vālgās vai Knuts Ryzat.
 Bet tagā tadān rakarom un sabiedrībai pēvēta, - itā sēdus
 kā pīckūzuma, tā satura jopā, - bēfē vārds „akadēmiskā” unā,
 Caku apvēicot tā cētdēst gaduālu un vārds ~~un~~ vārds rakara
 dalsūnūmā vārds J. Ryzatā šefom pāvēdēt. Tā vārds bēfē bēfē
 vālgās humoristiskā parā vārds, ar bēfē pāvēdēt vārds pāvēdēt
 pāvēdēt un pāvēdēt, tagā da dēvēdēt bēfē vārds, vālgās vārds
 fāctim. Impozantā bēfē dēvēdēt sāvās, apvēdēt 10 centimētus pāvēdēt,
 pāvēdēt vārds, pāvēdēt vārds, vārds un vārds un tad
 vārds bēfē ar itā karaliskā vārds vārds (jo tas bēfē vārds
 vārds vārds). No tam vārds vārds - vārds itā tas vārds vārds,
 lai jau lidāto dēvēdēt tas bēfē bēfē, vārds bēfē pāvēdēt
 vārds. Vārds vārds, vārds vārds vārds un itā
 vārds vārds vārds vārds, bēfē vārds impozantā, vārds,
 pāvēdēt vārds, bet tā vārds vārds un pāvēdēt vārds, jo
 tā pāvēdēt, kaut un vārds pāvēdēt bēfē vārds vārds.
 un tad vārds vārds! Un, vārds vārds vārds un vārds vārds,
 tā vārds, ar pāvēdēt vārds vārds, vārds tā vārds vārds.

209

j-
u
e
a
to
pre
uku
i
i

Cienījamā namamāte, cēlais gaviļniek, godātie
žūpas, sirdsmīļie plēguri, viltīgie uzdzīvotāji, dār-
gie plenči, kārtības nīdēji, mūžīgie skandalisti,
trauku dauzītāji un rupju dziesmu dziedātāji, dzej-
nieki, rakstnieki, kritiķi, gleznotāji, nabaga atturīb-
nieki - mana Tauta! Ir pienācis brīdis, kad mums
visiem uz kādu laiku jāsavalda savas dabiskās tiek-
smes un jānoskaidro, kādēļ esam šeit salasījušies.

Es ceru, ka jūs nebūsit izbrīnījušies, ja šai
svētku runā nesaskatīsiet noteikta plāna, jo tik garu,
sacerējumu no viena gala līdz otram nevarēju pārskat-
tīt. Tādēļ pēc uzrunas atgriezīšos atkal pie sākuma,
proti, pie motto. Un tas ir sekojošais: Kā spoži spīd
mans Jēzuliņš. Bez tam ir vēl otrs: Un tu kļuvi pli-
kāks gads pēc gada, jo no tevis atšķīrās pēc mata
mats. Tā teicis mūsu lielais dzejnieks Rainis, Uguns
un kafijas autors. Un trešais, ko devis man ievēroja-
mais, mūsu izcilākais dvēseļu un neauglības dzejnieks
Richards Rudzītis: Caur sārņiem dvēsele rāvās
~~sixxxxxxx~~ augstumos, līdz mizu metot brīva Garā
mita.

ido,
k
le
u
r
ies
ē-

Jā, cienījamie kungi, kādēļ tad esam šeit
pulcējušies? Jūs visi pazīstat Čaka rakstus. Un ja
jūs esat tiem uzmanīgi sekojuši, tad jums nevilšus
uznāksies doma, ka šis dzejnieks nemīl labu sabied-
rību, tikai vissliktākā viņš jūtas kā mājās. Un mēs
arī! Tādēļ tad nu esam šeit pulcējušies.

Tagad būtu vēl pāris vārdu jāsaka par mūsu gavi-
ļnieku. Kādēļ mēs tieši pie viņa esam pulcējušies?

er
kojuti,
dubay
nu

Man jāsaprot, tāds ir mans personīgais uzskats, ka dzejnieks Čaks ir visspidošākā galva mūsu dzejnieku saimē. Es pat gribētu teikt - spīdētāja galva, jo pie dzejnieka vārds spīdēt ir pārgājējs verbs. Tas, ka viņam tagad jau četrdesmit gadu, - bez šaubām ir nejaušība, jo citādi jau viņš varētu piedzimt kādā labākā datumā - piecpadsmītā maijā, vai pa Adolffiem, ar vārdu sakot, kādā dienā, kad mēs pilnīgi oficiāli varētu izkārt karogus.

Tagad nu mēs varam izkārt tikai savas izslāpušās mēles. Bet arī tas ir daudz.

Tomēr atpakaļ pie gaviļnieka. Šādos gadījumos literatūrvēsturnieki mēdz runāt par jubilāru kā par dzejnieku un cilvēku. Arī es mēģināšu pieturēties pie šiem principiem.

Čaks kā C I L V Ē K S, tas, ko Zenta Mauriņa raksta ar lielo C. Jāsaka, ka kā cilvēks Čaks daudz sagādājis lielu vilšanos. Pēc viņa rakstiem spriešot mēs varētu sagaidīt pavisam citu tipu. Un tomēr - es personīgi neesmu dzirdējis Čaku ne bļausoties, ne dziedam, ne traukus sitam, jā, es pat neesmu redzējis, ka viņš būtu kārtīgi nosplāvis. Pie tam viņš vienmēr kārtīgi apgērbies, noskuvies, nerunā rupjības un vienmēr laikus iet no viesībām mājās. Tāds ir Čaks. Kā redzat, pilnīgs pretstats tam, ko varētu sagaidīt. Džentlmens no matiem līdz kurpju šņorēm, pilnīgi pretēji Churchilam, Ruzveltam un pārējiem imperialistiem. Paldies Dievam, ka viņš vismaz iedzer citādi viņu mūsu sabiedrībā, kas apdāvināta ar visādiem daudz spilgtākiem talantiem, nemaz nevarētu lietot.

Čaks kā dzejnieks! Viņš ir cēlis vārda vērtību.
Es lūdzu nepārprast, mani kungi! Es to domāju pavisam nopietni!

Jūs paši zināt, cik smieklīgus honorārus mēs kādreiz saņēmām par rindiņām! Un ko darīja Čaks: viņš parādīja mums, ka katrā rindiņā vajaga rakstīt tikai vienu vārdu! Tas mums visiem bija liels ieguvums. Es, piemēram, mēģināju to pašu taktiku pirms kādiem divpadsmit gadiem pielietot "Latvī" (pastāsta epizodi ar Čaka citējumu).

Bez tam Čaks, kā visi lieli dzejnieki, ir bijis arī pravietis. Atcerēsieties tikai dažas rindas no "Iedomu spoguļa". Ar katru dienu kļūst lētāka malka. Sakiēt, vai nav vienalga, kur es sēdu un dzeju savu zelteri!

Jūtu

Drīz es zaudēšu savu audu pēdējo svaru

Jau tagad es varu

Irdnē pazust par slieku.

Še nu mēs pilnīgi varam saskatīt, ka dzejnieks jau Ulmaņa laikos paredzējis kartiņu sistēmu.

Patlaban Čaks kā dzejnieks, mīksti izsakoties, klusē. Tas arī ir ļoti saprotami. Jo ja viņam atļautu dzejot, viņš atkal kaut ko paredzētu gadiem uz priekšu. Un tas varbūt nebūtu patīkami Lohsem. Lai nu viņam šis klusēšanas laiks neliktos pārāk garlaicīgs, mēs, cieņījamo gaviļniek, esam paredzējuši Tev iedāvināt kādu gleznu, kuras cenu Tu nekad neuzminēsi, jo bildes autors ~~kaxiņax~~ mūs lūdza to noklusēt. No tā, protams, nav jāsecina, ka bildes pircēji - es un Blaus - būtu iedzīvojušies!

209

uu

ia

olo

pel

uku

ij

h

ido,

ka

uas

pid

Virās

z

h

h

h

h

h

h

uu

jau uzrūna: "Cienījamā namamāte [jāzina, ka Čaks viens
 pats sarakstījis rīklofās, kā viņas tajad, kamēr viņa atbilstoši lēstīrās un
 estus rakstījis, un rīklofās mājamātes irēta, bet viņa dzīves beidz, kurā
 šorakstā tālai drūsiņai kaut un vajadzē, kaut un strāta, gēla dēvēto
 māzīti), cēlais gais, uik, goda te jūpas, sirdsmīlie pļeguri, viltīgie
 vārdpītoji, dārgie plēnci, kas tēlas nīdēji, nūjiņi mandalīti, trauku
 daudztaji un nūjiņpērmu dzēdatāji, dzejnīki, rakstnīki, kritiķi,
 gļēnotāji, nabaga atturībnieki [tas jomājās arī uz mani, jo alkohols
 nenam lētot] — mana Pante! Es jenuācis būties, kad mums
 vīķem uz kārdu laiku jūsmālda savas dabotās tēkles un jūnoskārdos,
 kadē, esam teot jūncejūtēs." Es saku, jū tu uzrūna vīķi īpašīte
 veslu pūtnības un mīcūku vētm. Bet tāds pat bōje arī tālāis mums
 sāturs, ko dēvēdē jūsmānt atnal vāiraki motto. Pirmais: Kā vōje vīķid
 mans jūpūlēt. Otrs: Un tu kļuvi pīvātē jads pēc jada, no tēvis atstīrās
 jēc māta mātē. Tā tēcis, nūjiņi cēlais dēvēdē jūsmānt, kēmu un kāfīte
 autors. Un tēsis, ko dēvis man ierēpamais, nūjiņi jēc tālais dēvēdē
 un veaņģlōbas dēvēdē, Pīdriāds Rutzītis: Caur sārpiem dēvēdē
 rāvis angstīmos, kā jū jūmetot būra jārā vītē. — Tad tālāk:
 "Ja, cēlojūmē kēmu, kadē tad esam teot jūncejūtēs?
 Jūs vīķi papōstāt Cēma rakstus. Un jū jūv epat bēlu uzmaņģi sēlojūtē,
 tad jūms vērībūs uzmaņģos domā, ka jū dēvēdē vārdē lēbu sārpiem,
 tālai vīķlūtātā vīķē jūtas kā mōģis. Un mēs arī! Kadē tad mē

210 esam test pulceņpūtis.

Pajad katu vel pāris vārdu jēdzina par mūsu garšumli. Kadot,
mēs vēsi pieņemam esam pulceņpūtis? Man jādama, tādā ir mans personālais
uzskats, ka spējušs Caus ir nepārkāpama galva mūsu spējušiem pat mē
[jēgīb, var saprast arī tāda uzturē, ka viņam kālais palaušis patēji spid].
Es pat gribētu teikt - spidētāja galva, jo spējušs vārds spidēt ir
pārjājis verbs. Tas, ka viņam jau tajad ceturdesmit gadu, - bez Traubam
ir nepārkāpama, jo estādi jau viņi varētu piedot kāda labāta datuma -
pēc pārdzīvīta mājā, vai pa Adolfeim, ar vārdu jallot, kāda doleim,
kad mēs jolūsi oficiāli varētu izkāt karopus.

Pajad mē vēs varam izkāt tikai savas izpaušas vēles. Bet
arī tas ir dandz.

Un tad, rausturojot Caus, ka esluēt mē tā spējušim: "Japalla,
ka Caus, ka esluēt dandzēm vajādājis iļšaušs. Tē viņa rausturo
spējot mēs varētu vajādāt jaidam estu tipu. Un Touē - es
personāli neņem spējušs Caus ne blāustot, ne dzedot, ne
traumē, itam, ja, espat neņem spējušs, ka vēs būtu kārtīgi noņplāis.
Pē tam vēs vēmēš itārtīgi spējušs, notkūis, nerunā spējušs
mē vēmēš laikus jē no vēshtam mājās. Džūthlēm, no matōem
kē spējušs spējušs."

Pad tālāk: "Caus, ka spējušs! Kaut ir cēls vārda vēstību.

Es labu iepazīst, mani kungi! Es to domāju par savu
nopeitni!

Jūs pati jūtat, cik daudzus honorārus nēsāt kādā jūrmā
par vīrdarbam! Kā kodarņa Čaus: vīrti parādīja runas, ka katrā
vīrdarbā sapņa raustīt tikai ir vien vārds! Tas runas ir vien boga
bēls epurans.

Bez tam Čaus, kā arī bēls dejūti, ir boga arī praviets. Atsevišķos
tikai dažas vīrdas uz, "Čedomu spoguļa".

Ar katru dienu ilūst četā mala.

Sakot,

vai nav vīrdarņa,

Kur es būtu un dzem savu jēteu!

Jūtu,

Drīz es zaudēšu savu jēteu ardu jūru

Ju tajādes vārnu

Irdu parust par slūku.

Šod un nēs plusi varam sapratīt, ka dzējuseis jū Ulmāra
Cailos pareģeji nākotne kartīku sistēmū. "Un tā tas turpināties
vīru mēas laiku. Pēcēfās un mēfās vīri, pēcēfās un
mēfās arī pats jūbtars.

Pēcēfās tā Čaus izteiksmīgi nolāstā arus tūs jēdefā laika

212

uprāstības bezpauzes - Raimūns, seksjālsēta, Puteklis un Variācijas
 par jēdzi, - itā, "čakrums" tā natura, tā izteikums jēgā, kuri rādīja,
 ka vārds tā dzīvība, nav apstājis un ka Brīvaderis godalgojums nav bijis
 viņam par velti dots. Vair tonis ir un pabeidz jēvēšana, jēgā tam
 ļoti īpatnēja mākslinieciskā personība, kas ar parasto mēraukļu nav
 mērojama, bet kas literatūrvēsture atrodas īsto novērtējumu un
 vietu nūjā dzēvas attīstībā.

1942. 1. XI

Mazs mūziķis un no Čehas valsts. Kad Jānis Rudzītis, jāsaka -
 jūn doļganis, uz Brīvu Raitoni jēvēdams (vair esot redalējis
 locekļis), teica, ka tas laikraksts Daugavas ^{vairāki} jēvēdams jēvēdams un jūn
 valstis tiri interesants, kumts kērtis savā humorā un apjātību
 jūn jūnībā tūti jēvēdams: "Pilsjāpāri, beidzot un arī frontlīnā
 ū vīna arī, arī no jāsaku noslaucēt." Vairāta smietes un
 tā sarunas aprācās.

1942. 1. XI

Svābes Pībalgas andeži jūnietstājuma jūnā jēvēdams.
 Nēljois jūn lūgas vēpējis. Raiba, ļoti raiba savā naturā,
 vēstures un vīnā jūn, arī doļganis jūn jēvēdams arī
 jūn jēvēdams jūn jūnā. Jūn jūn arī nacionālais elements.

Bet da Matemātes darbs tomēr bez derīgas spļēstuma, un īpaši 213
beigas beigas, neuzpūstas. Ējēc arī publicētā vārda parīķas atbals.
Luga neņura.

1912. 6. XI

Kopā ar Juliju Sili bopām Jovakar pē Fi. Dzeļmas, kuram
vārda dēlva. Bet jālvēnais, jānāstānais ianests tomēr loģe - jānūmas
par janas īdeņvēstības dēlmānām. Labi apvēnēti, notēmān,
ka īdeņvēstība katrā jāsā būtu jāpūstība, jāsā jāsā programmas būtu
jābāvēstā un jāngūstā mānības jānēstība un notēvēstā īnēstā, lai
īdeņvēstībai būtu jānā mānība sēf. Darbība vāvēstā nēstā jāsā
tānā, bet jānā jāsā vāvēstā sēstā tātāt tātāt jāsā jāsā, kad
jāsāvēstā būtu jānēstība jāsā labu jānēstība. Mēs ar Sili vāvēstā
īdeņvēstības literāro un jānēstība jāsā, bet Fi. Dzeļmas jānēstān
kāstān jānēstān arefō, tēdņņi jānēstība. Vīsi tās tad arī mēs
jāsāvēstā vāvēstā jāsā, ka nēstā jāsā jānēstība. Pātēstān
vāvēstā jānēstība arī jānēstība.

1912. 14. XI

Arībraucām ar Rod. Rudzīti Tōvēn un jānēstān no jāsā.
10-1 jāsā jānēstān. Mānība jānēstā, ka mēs abi vāvēstā
jāsāvēstā vāvēstā, lāsān jānēstā jāsā. Rūnā jāsā jāsā
ēstā vāvēstā jāsā jānēstība jānēstība. Vāvēstā

pelnot sau pārekdautz, bet nauda ar īprūtoht kā mēdž. Dr. Brunera kundze priedandzjuši, ņe vīpa labi vādātoht, tad aipēsot bofji. Pīpād vīpa ar tad ūlaupot un vēskot par dāņpau ceļām vīdā, kas vāpādzojs, īpāris ābolus, sakules, sīņētā un medu u.c. Ļā tā kā vīpa ī pīngstātoht ar kaljone, tad reesot būmums, ka naudas jāri repabliet rēmaš.

Pālēkā rārunā vīpa partārtiņ ar kāda dāpni, ko pāpājūtā nauti rēpējji. Ko otrs itābas tūngas, kad ņēna pārtārtiņ, vīpa vīpānāpji kāda parādība sūcu valoda sēlofoti:

Dein Volk schläft.

Ruhe nicht.

Wen heute redet,

Der mit dem Schwerte spricht.

(Pava tauta manž. Negali. Kas sādru rūnā, tas rūnā ar zolēm). Vīpa pīstjūši vēl, kas sīs tads esot. Sīs tēls atbildejji, ka lai sīs esot, tūnē vīpa teiktā vādus lai īvērofoht un vēgloht, Ļā tad vīpa vīpānāpji, bet dānāvīka pānūdus, jo kānt kas vīpa ar it kā pēdūrs. Vēl tapad vīpa vīpānāpji, ko sīs rāpniis vīpānāpji.

Mājns vādā ar Rīdi Rūdžti rārunā par vīpānāpji, kas rārunā pē vīpānāpji ar Rānā vīpānāpji, vīpānāpji: vīpānāpji vīpānāpji atā pānāpji cēl debejis un tā intēnbas vīpānāpji vīpānāpji.

arī uzjūt redzēt. Pajee arī ne daudz, ne Raudve gandrīz 215
neuzvallausīšas un nevēroja, kad es stāstīju, ka jūt daudz
inteliģences apņemas manāmu ienā daļā arī ļoti Gels vairs.
nav tā, ka tikai atzīst, kas personas tas būtu (jokam Jūt. Baumānis,
K. Jānis un cits vārd, ka to daudz un Raudve domā), bet ka te
ir dziļāku jautājumus, kas tā notikūšas. Neizm, kas tam jā
dūšas, bet tā tas ir, un to tad mī pateicu. Bet tas nees uzstāpju-
škirtoles, redzēt, ka mēs katrs paliekam pie jaut.

1892. 15. XI

Bibliotēka Andrejs ģēlītis, jaunais simpatiskais dzīvnieks, kura
dēvēd daudz dzīvi elofiskā izjūta un pārdomoju un, kas man mīli.
dārgs un kautrīgs, patieši tāds, par kuru brāvēnais Jānis Kaprītis jautā
lastā jomā izteicē, ka tas esot cilvēks, kuru viņa pārāk Gelas
kautrības un pagumības dēļ varot ~~stāstīt~~ raksturot īsi: „Attāinājiet
ka es arī tieši”. - Patieši jau ģēlītis iris tik vārs nava, bet mārgums
un jēmlāģības apņema viņam joprojām liela. Un iris rūsmu nozāģas,
ka padarīk karūneta redalēstā updamji viņam kādu ļoti vopāpju
un nepatīkamu betu, proti: nobeigt, kaut arī ja jodam apraut
raksturotu jupētāmu un apcerētāmu ja novadku, ka to javisīi
upstācis Jaha. Unis nesaprotot, ka to lai izdara. Jahas raksts
esot pācalojums kāp vārtības un vopāpju, un arī iris vārcēst
nēla jēvīta pateikt. Jihot tad un dzirdot manas domas, vai

216
Vēl vajag īstātināt šādu tāds raksturīgu apcerēšanas veids esot jāzina
un ierīstams? Norādīju, ka īpašs gadījums šefistu mēģinātie apcerēt
šāda veidā dažus raksturotus, piedāvāms kādam vācu īstātinātveidam,
bet ka no tā būs uelās neiznāca, un ka es personīgi tur uelā ievēribas
ceturā arī uelām jāpārtit. Bet ja nu īstātinātveids uelāpatāms poluētāms
mēģināt un jāveic, lai vācījam tad redzamātos šefistu apcerētos raksturotus
un jāveic. Tā arī jāveic. Redzēs, ka tas īstātinātveids (nosaukums
Lestmeta numurs).

Andrejs ģēlītis ir arī īstātinātveids nosaukots defurāms un coluāms,
tajāc arī vācījam, tajāc kā arī dandpēm, jāveicējis lāts atstāj jūnāms
īstātinātveids. Tomēr vācījam tiecības poluētāms. Katrēis ģēlītis un jāveicējis
vācījam jāveicējis arī nu jūnāms mēģinātveids! At šādu jāveicējis tā vācījam
īstātinātveids.

1882. g. XI

Kadru vācījam šāda lāms, jāveicējis vācījam vācījam mēģinātveids
jāveicējis. Šādu vācījam ap 100 lāms, - raksturotus, mēģinātveids un
mēģinātveids vācījam: L. Rēlerts, M. Štrūps, K. Kūndzi, prof. J.
Kūga, prof. P. Jūrenis ar Kūndzi, K. Jānēns ar Kūndzi, K. Štrāuts ar
Kūndzi, Aleksandrs Jūnēns, J. Ģēlītis ar Ģēlīti, E. Rājas Kūndze,
Andriāns Ģēlītis ar Kūndzi, Vācījam Ģēlītis ar Kūndzi, J. Štrāuts,
N. Klējers, Mēģinātveids Ģēlītis, P. Ģēlītis, A. Mēģinātveids, Andriāns

Kont. Raudive 217

atrastne ar mēstu dūdati, u. d. citi, man lēla daļa ar pēri.
Par trīsā Ciruļa dēmi un darbiem jauki runāja doc. J. Silovs,
notēlojams viņu kā īstu dēmi latvieti, kā lielu latviešu mātki-
nieku, kas parlabi nav apstājams un kas latviešu mātku
kultūrijā ar ļoti vērtīgu darbu. — Pēc referāta un jādāto
darbu apskates, visi blakus telpās parakojās ar tauti kā uplojamā-
druņajos
fērijām un glāzēs alus. Pārā jātīstāmas parārijos apstājos
patiesi atjūtama un smētļa. Romas vadstāja rakstniecības un
mātkas inteliģence savā starpā sarauca un saņrotas.

1892. 19. XI

Bibliotēkā Almandus Čuks, pēc ilgā lauka atkal ar sēģeris
pē māris. Esot nobaidjis vācu poēmu un varādas tējas. Par drūmāku
parlabi redouājat, tikai krājot. ~~Kelakam~~

Kelak man jaunais idevājs D. Jope no Bsm, arīnā liels fēl
filozofētājs un kritizētājs. Dzirājat un strātojat pa vecam, kaut gan
grūti ējat.

Pad Fr. Dzeņa, kas jau upraktājis lūgumu mācu štādēn, lai
ļauj nodibināt pdevisniecību, jau kuru viņā valdā ar Sili un
vācu spriedam.

1892. 20. XI

Pēc viņu apstākļu apsvērsāmas un pēc mūsu pašu kā uphēnētju,
kā rēķalnuem novērtēsāmas, jo veikalnīki mēs nekas nesam, —
ne es, ne Sēls, ne arī Džiesma, — vajadzām atliktām domu par
ydesniecības dibināšanu. Protams, pēc kara, kad tūs atā lobāli
nomālatāki bēti, par to var runāt un lo darīt tāda jārā, kā jārā
Londā Saulētis, Kēnigs un Popuāls ar „Jaliti”, bet tajad re.
1942. 26. XI

Pildai tajad, pēc 30 gadem, kaut ko par Ponuku meklēdams,
nejauši Beu Jiku 1913. g. 27. mā uzdevos un pēc tam uzskatējs un
iflāstju ar pirmavotu — Janna Druvas lajā 1913. g. 203. mā
(3. sept.) kādu ziņojumu no Pīrvas, kur stāp cetur teikts, ka
tirzvaliedu mētnieku jūls ~~valdīst~~ pieņemamājam otram
kolotājam papuinoājis stīpā algu, un ka vajadzā veikalāis
teicis, ka vīens, t. i. es no Druvienas, kur tolaik biju kolotājs,
esot pa pietēicis... Ah tānu raltu veldu! Ah tānu raltu
veldu! Vīnens man tolaik par to no Pīrvas uti tā ziņojis, ne ar
es kur pietēicis. Vījā, es biju principsāls tādu lētā pietēicis,
kas nek cīhā par slīktu. Tas vīst tā tad no tirzvaliedu
ydomāts no vīena lētā otram galam. Sāth veldi!

1942. 2. XII

Apf. Jelta ūhels ipasvils di-Goppers, veldams uaui sintit
 pie pira apferda celsata bopdarbiba, todru kop aierrajs uaui pē sūy.
 Koptimān kārtān vāi partastofe, da velote, sept veltās izdošanas
 tiesības (monopol tiesības) vārtān klasisku latviešu autoru literāram
 mantojuma, olnot to tā šūrakulim parāpfa da pamaatā. Un vātra
 50 autoru tā darbus tad nodot labatā bētyratofe un pāzofe
 vltas. To starpā, Poulis Jānis nana redaktofa būtu vltas. Tad vātrā
 Blaunmanis, ar dūra mantojuma ai ievadstas pā sarunas. Blaunmanis
 redofāim eteicu nodot P. Grunmanis tā vātra labotāfem pāzofem,
 Goppers sūm pācēlošumam ai pāvārtā. Ed. Bryas vāpā raktus
 vārt vārt pā iquais, tos sātātāvot pātī štērtas kundz, ofelofai
 Broferai, V. Daubergam un K. Daudman pādalotā. Putlabam
 ievadstas sarunas ai ar K. Skalbi. Ja vātra raktus sēpātā,
 kam lai nodod to redofāim, pāsa Goppers? Jā pādomā. -

Špēdijos sātātāvot un drīzumā apfātān lomegt māpā Austrijā
 tēlojumu izlasi 8-12 j. vecum bērnu. -

Goppersa uzpēriša, un pādvāis, loti vārtāfentā picefa
 gramātikā vāi nān pātāf pā no laika gāla, dažos pados vārt pā
 pāveicis pāvāfē izdošanas darbus, un tāpēc egum ar pāvāfē pātāfē
 pā tūvāf pāvāfē vārt pā pā apfātā da.

2110

No Plaurijām, no slomnīca, šodien pēcpusdienā K. Strales, kurš
 tur jau jau trešo mēnesi. Neesot jau šinī, kas saprotas, taču
 gribējis, taču parunājis, dzirdēt manu jauko draugu balsi un
 klausot, un mīļi atbildēt par šai draudzībai omācijā laika.
 Vai reālācerība esot parādījies jeb gaidāms kas otrs? Kam
 esot cerība sapņot profesores plūmju, ja to arī šinī sajūtu
 laika varēšot pieņemt? - Pa telefonu jara pūnāšanās veidā
 dzīvot, taču šķitīši apvainoties, ka šinī ar veselību. Pielūgts,
 ka tā uplārojoties, tikai būs jāgaida gara un nogurdinoša tā
 gūstāma un mūsdienu slomnīca, un joprojām mēģināt uzturēt
 cerības mājas tīrēt.

1942. 12. XII

Juntas drauzī ar 45. gadsimāna deņa. Dzīvaucām kopā
 ar Jonānu laudu un Frici dzīvojam par citus personīgi apsverot. Kā
 veicat kopu, man bija jāpasa daži rādi apsverīšanai šalles kop.
 rakstus varēdāt. Pēc šai mēģināšanai cilvēku 20, papstāmi
 un zveši. Bet visu jāņemta ar rakstītu māte redzēt, ka no
 pat rīta jākat daudzī un uāksī, īpaši jaunatne, cto pēc cota
 ar apsverīkumu. Pati drauzī ar kāš jau jāntra, tomēr

Cauri vājam bēdē jūtams daudz kas tāds, kas neapņēģ nepas
 sirdi. Kautā Dventļa bēdē, kad ceturkļu turmā, vājam man
 paskūpām pāteica, ka esot loti omāgs vīds. Par ko ir, to vāpa
 nepaspeja, lai gan gūlē, parāstīt, jo vāpāca atkal est' vāji.
 Pālak pānuas vāpāst' atkal tīrai vāda vāpāst'ā gārā, bez
 dāstā vāpāst'ā. Un ko tāda laika lai arī vāpāst'ā vāpāst'ā,
 vāpāst'ā, kad ceturkļu vāpāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā dāst'ā
 vāpāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā? Bāp vāpāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā, bet
 vāpāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā, bez vāpāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā
 vāpāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā, apvāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā
 vāpāst'ā, kad vāpāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā. — Vāpāst'ā bez vāpāst'ā
 vāpāst'ā vāpāst'ā: M. Bredmanne - Stenge, prof. P. Celus arnestu,
 Fida Laura, vāpāst'ā J. Janders ar vāpāst'ā, Elona Jāst'ā
 ar Herbertu Jouneru, Klara Jāle (vāpāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā
 vāpāst'ā vāpāst'ā, vāpāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā
 vāpāst'ā vāpāst'ā), Konstantus Raudve vāpāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā
 vāpāst'ā vāpāst'ā, dāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā, gramatiku, P. Kilest'ā u. c.
 Jāpāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā vāpāst'ā.

Vāpāst'ā 15. XII

222

Manas atēnats, unāpas pērvārdēt pērvārdēt atēnācis Aļū. Čāks.
 Gīlēji pērvārdēt vārdān tāt pērvārdēt pērvārdēt pērvārdēt pērvārdēt
 pērvārdēt pērvārdēt. Kā vārdē pērvārdēt pērvārdēt pērvārdēt pērvārdēt
 pērvārdēt, kā to kāji domā? Kā pērvārdēt vārdān, Čāks man
 nān dī pērvārdēt, kā vārdē esot pērvārdēt un pērvārdēt vārdān kā Latvianis
 pērvārdēt un atēnā pērvārdēt vārdān ar Latvianis tāt, kā un čāks vārdē,
 pērvārdēt pērvārdēt, tāt darbinātes vārdān labā kā vārdē.
 Kā tad tāt tāt pērvārdēt kāta pērvārdēt pērvārdēt esot tāt, kā vārdē
 kā pērvārdēt pērvārdēt? Pērvārdēt darbinātes vārdān vārdē vārdē
 un vārdē, un tātē vārdē pērvārdēt, kā vārdē vārdē vārdē
 vārdē vārdē - vai vārdē esot komūnāts vai nacionāls, un kā tātē
 vārdē kājs vārdē - vai vārdē esot nacionāls vai komūnāts,
 vārdē atēnā vārdē. Vārdē, tātē pērvārdēt vārdē vārdē vārdē.
 Kā vārdē esot Latvianis, Latvianis pērvārdēt ar vārdē un vārdē, ja kājs
 pērvārdēt - ar nacionāls, tātē nacionāls vārdē vārdē vārdē vārdē
 vārdē Latvianis pērvārdēt vārdē vārdē vārdē vārdē. Pērvārdēt.
 Vārdē tātē vārdē vārdē, esot vārdē vārdē vārdē, ar 1200 vārdē,
 vārdē vārdē vārdē vārdē un vārdē vārdē vārdē vārdē vārdē
 vārdē (ar 1500 vārdē vārdē), ar vārdē vārdē vārdē vārdē, kā
 vārdē esot un vārdē vārdē Latvianis pērvārdēt.

1942. 24. XII

Pēc vairāk kā piecu mēnešu ilga darba, Sadzīves izstrādes
 Profadzes godalga lēta. Tevrodama pārveides nelabvēlīgo
 apstākļu latīnisku rakstniecībai un rakstniecību, Profadzes Komiteja
 nolēma šajād izņemuma kārtā izņemt divas godalgas, tajās ka
 nebūtu citu godalgu numus un ar. Tās nu abas ar šād izdevās
 atkal lietot. Kārlis Skalbe par krājumu Kluzuma neliets, un
 Jovaida Lazda par krājumu Staru vārdi. Sacensība pati pēdējā
 brīdī uāca gan vārdi un loti talantīgi izrakstīti dirdzas
 Bendrupe šādu un noveļu grāmata divas vārdi, kur es šādu
 šādu angļu vārdi pēdējo šādu prozas vārdi, tāču godalga tā
 reizpēdējās, Komitejas virsmaņa novērtējuma palīdzuma dūžu ar
 Skalbe un Lazdas. Jauki būtu, ja tad Bendrupe šo angļu atjūnība
 iegūtu pēc trim šādu ar jaunu jaunu grāmata šādu vārdi
 mācīti, kas patl abau šādu vārdi, jo vārdi ar vārdi jaunu
 darbu pieaug un iet šādu.

1942-30-XII

224

A. Brūnāde - 4, 10,

A. Čāks - 4, 10, 14, 15, 22,

L. Šķēdiņš - 4, 10-12, 22,

P. Jēger-Brūnāde - 4, 12, 22,

Jon. Rāzda - 4, 12, 22, 24, 25,

J. Rāzda - 4, 12, 22, 27

Aide Vidua - 4

Z. Maura - 5, 24,

Paulis Pēterjovs - 5,

Janis Jauderis - 5, 24, 25,

K. Raudvere - 5,

Rom. Jants - 5,

Frida Laura - 5, 24,

J. Plaudis - 6, 14, 15, 18, 22,

L. Garute - 13, 24,

H. Lise - 13,

Patsi Matis - 13,

H. Apelma - 14, 25,

Kelis Cedras - 14, 25, 26,

Ki Balthuzenas - 14, 25,

Andrius Jelis - 14, 22, 26,

His Jelis - 14,

V. Pludis - 14,

K. Kvalbe - 14, 22

Ant. Bergins - 14, 15, 22,

K. Rubenis - 14, 15,

226

- And. Trabe - 15,
J. Vegelis - 15,
J. Karulius - 15,
D. Nonaco - 15,
K. Eldran - 15,
P. Aspas - 15, 18, 22, 25,
J. Indrabudhis - 15,
A. Kirdeustetas - 15, 18,
J. Jalisto - 15, 18, 22, 40, 97,
K. Jerabrous - 18,
K. Fremberg - 18,
Hoff, des - 18,
J. Jannindial - 18,
Jul. Læcis - 18, 22,
Jy. Læcis - 19,
J. A. Jannus - 20,

Gen. Dufrenoy - 22,

Arvids Kalvins - 22,

Jul. Mademila - 22,

Jul. Røpe - 22,

Arvids Grijulis - 22,

Gen. Adams - 22,

Val. Jost - 22,

Ullis Røis - 22,

J. Kaddis - 22,

Prof. O. Allus - 24,

Prof. P. Dole - 24,

Prof. R. Almlund - 24,

Lutna Cedera - 24

Andrijs Gytis - 25,

James Rudzitis - 25, 26,

K. Tharv - 25,

228

M. Kenye - 25,

M. Bendrup - 25,

M. Čuibe - 25,

Knut Lepš - 25, 26,

A. Dazona - 25,

Alb. Jyudys - 25,

Veronica Kilerke - 25,

Jul. Kocis - 25,

Ruta Mujina - 25,

P. Emanuelis - 25, 26,